Z 14. seje Občinskega sveta Občine Žužemberk

Župan Franc Škufca je 23. septembra sklical 14.sejo na kateri so svetniki obravnavali nekaj pomembnih in zanimivih točk. O novih cenah priključnin na kanalizacijsko in vodovodno omrežje smo poročali že v 31. številki Suhokranjskih poti. Pri pregledu zapisnika je mag. Jelka Mrvar dejala, da je pisanje zapisnika naporno in odgovorno delo. Da pa bi se bi se v bodoče izognili slovničnim napakam je izrazila pripravljenost pri izdelavi zapisnika in odpravi pravopisnih napak.

V uvodu seje so svetniki sprejeli sklep o soglasju k imenovanju Claudije Jerine Mestnik za direktorico Knjižnice Mirana Jarca Novo mesto za dobo petih let in sklep o izvajalcu gospodarske javne službe predelave in odlaganja ostalih komunalnih odpadkov za CeROD d.o.o. Novo mesto.

V nadaljevanju je župan seznanil Občinski svet s Poročilom o realizaciji Proračuna v prvem polletju 2008. Svetniki in svetnice so v nadaljevanju z veliko večino potrdili odlok o spremembi proračuna Občine Žužemberk za leto 2008 - rebalans 2. **Pri točki obravnava in sprejem sklepa o zagotovitvi sredstev za dodatni obseg zaposlitev v OŠ Žužemberk v šolskem letu 2008/2009 se svetnica mag. Jelka Mrvar, na predlog predsednika odbora za družbene dejavnosti Jožeta Pečjaka,** ni strinjala s predlogom o 50-odstotnem financiranju dodatnih zaposlitev čistilke in 2 kuharskih pomočnic, saj je njihovo delo nujno potrebno za normalno delovanje šole. Mag. Mrvarjeva je menila, da naj bi novi delavci bili nujno potrebni tudi za varstvo vozačev, kar je po zakonu dolžna zagotavljati občina. Za razliko od OŠ Žužemberk pa je občinski svet občine Žužemberk za OŠ Prevole sprejet sklep o financiranju varstva vozačev. Občinski svet je na seji pooblastil župana za potrjevanje investicijske dokumentacije za projekt »Suhokranjski vodovod« in se seznanil z zapisnikom Zbora občanov za območje naselja Dvor in Jama pri Dvoru ter v nadaljevanju sprejel sklep o soglasju k ceni socialno varstvene storitve pomoč družini na domu. V zvezi s sofinanciranjem programa zasebnega konservatorija za glasbo v dislociranem oddelku v Žužemberku je svetnica mag. Jelka Mrvar opozorila na pomanjkljivost in napako v pobudi konservatorija. Osnovna šola Žužemberk namreč daje prostor za novi oddelek brezplačno, s pogojem, da se zniža mesečni prispevek vsakemu učencu za 5 evrov mesečno. Med navedbami stroškov oddelka zasebnega konservatorija v Žužemberku je bil pomotoma zapisan strošek najemnine prostorov, ki ga konservatorij OŠ Žužemberk ne plačuje.

Šola Dvor

Vrtec, foto: S. Mirtič

Pod točko vprašanja in pobude članov občinskega sveta so svetniki podali več predlogov in pobud. Precej časa so se svetniki zadržali tudi pri opornem zidu v KS Hinje, nekateri so menili, da je stvar prišla tako daleč, da je potrebna prijava na policijo in tožilstvo. Zadeva se vleče predolgo in jo trenutno, po pooblastilu Občine Žužemberk rešuje odvetnik Borut Škerlj. *Urednik*

Cenjene občanke, spoštovani občani, prijatelji Suhe krajine, obrtniki in podjetniki ter poslovni partnerji!

Želim Vam, da bi božič in novo leto doživeli s trenutki sreče in zadovoljstva. Za nami je leto, ki je v marsičem prineslo spremembe in tudi opozorila. Naj bo misel na prijateljstvo, ljubezen, razumevanje in strpnost močnejša od vseh težav in slabosti.

Naj bo novo leto 2009 srečno, zdravo, zadovoljno, strpno in uspešno.

To Vam v imenu članov in članic občinskega sveta, uprave ter v svojem lastnem imenu želim iz srca.

Vaš župan, Franc Škufca

Občni zbori v Ajdovcu, Hinjah, Dvoru, Šmihelu in Žužemberku

Na zborih so se občani seznanili z mnogimi projekti, sprejeli veliko sklepov, postavili veliko vprašanj, na katera pa bomo skušali tudi odgovoriti. Na zboru občanov v Dolnjem Ajdovcu so se navzoči seznanili z največjo investicijo, medobčinski projekt Suhokranjski vodovod, ki bo celi Ajdovski planoti dal možnost pitne vode. Kako bo sklep občanov, s katerim so dali prednost cesti od Brezove Rebri do Prečne pred vodovodom, vplival na nadaljevanje obeh finančno močnih in zahtevnih projektov, bo pokazal čas. Na Dvoru je bilo v zadnjih nekaj letih narejenega precej, manj pa je bilo del v hinjskem koncu in v Šmihelu. Da bi odgovorili na vrsto vprašanj, ki so bili naslovljeni na župana in občinsko upravo, smo poprosili Martina Grčarja, na občini zadolženega za cestno in komunalno infrastrukturo.

Katera je bila večja obnova na mostovih v občini v zadnjih letih?

»Zadnji, ki je bil deležen večje obnove, je bil dvorski most v lasti direkcije RS za ceste, na cesti Dvor-Kočevje. Objekt je bil pred dvema letoma obnovljen, sama obnova pa sicer ni bistveno pripomogla k sami prevoznosti objekta, ker je to zaradi konfiguracije terena nemogoče izvesti. Rešitev je le v obvoznici mimo Dvora, ki bo vsebovala nov viadukt in je v dolgoročnih planih občine.«

Kako in kdaj se predvideva sanacija mostu v Žužemberku in kako naj bi potekala le-ta?

»Velik problem je tudi dotrajan most v Žužemberku, to je glavna prometna žila, ki povezuje oba dela trga Žužemberk in je v lasti občine. Zaradi tega smo v začetku leta 2006 začeli delati na tem projektu, naročili geodetski načrt mostu z okolico in na tej osnovi v juniju 2007 pridobili

Martin Grčar

Idejno zasnovo sanacije in idejno zasnovo nov objekt – Most čez reko Krko v Žužemberku. Po takratnih dokaj točnih projektantskih predračunih bo obnova stala cca 750.000,00 EUR in nov objekt cca 1.000.000,00 EUR, pridobili pa smo tudi ponudbo za izdelavo projekta sanacije, ki znaša cca 60.000,00 EUR. Most bi moral biti obnovljen do konca leta 2010, zato bi morala občina rezervirati sredstva v proračunu, da bo se bo v letu 2009 začeti gradnja.

SANACIJA OBSTOJEČEGA MOSTU:

Nosilne stebre bi se armiralo in obbetoniralo. Nato se odstrani polovica vozne konstrukcije in izvede nova – železobetonska. Na stari polovici poteka promet za pešce in osebna vozila. Možne so seveda tudi občasne popolne zapora zaradi prometne varnosti. Po izgradnji ene nove polovice mostu, ki bo širša na voznem pasu in pločniku, se bo odstranila druga polovica in promet se bo preusmeril na novo izdelano stran mostu.

IZDELAVA NOVEGA MOSTU:

Nizvodno od obstoječega mostu se postavi začasni, pontonski most za pešce in osebna vozila. Starti most se podre in na istem mestu se izvede temeljenje novega, ločnega železobetonskega mostu. Idejni projekt ne predvideva vmesnih podpor. Nov most naj bi bil oprt le na vsakem bregu reke.

Zavedamo se, da je omogočanje varnega prometa na občinskih prometnicah ena temeljnih poslanstev občine, ki je sicer tudi zakonsko regulirana. Hkrati pa moramo vedeti, da vsak poseg v izboljšavo prometnic, v tem primeru mostu v Žužemberku terja tudi malo potrpljenja in strpnosti uporabnikov oziroma udeležencev v prometu. Popolnoma brez ovir stroka žal ne zna izvesti sanacij oziroma novogradenj. Bomo pa že ob podpisu pogodbe in predaji del izbranemu izvajalcu posebej pozorni na rok izvedbe in točne terminske plane.«

Kateri mostovi so še v lasti Občine Žužemberk?

»Na breme občine so tudi mostovi v Drašči vasi, Šmihelu, Tomažev most v Praprečah in Petrunatov most na Dvoru. Vsi mostovi so izredno pomembni tako za občane, kot tudi za ribiče in turiste.

Lesen most, okrepljen s kovinskimi profili v Drašči vasi, je v izredno slabem stanju, predvsem temeljni del mostu na levem bregu, ki je v lasti Občine Ivančna Gorica in sredinski leseni nosilec. Razgovori o skupni investiciji s sosednjo občino potekajo že dalj časa, na občini pa planiramo, da bi zadevo realizirali leta 2009. Do konca leta 2008 bomo pridobili oceno sanacije mostu, ki bo obsegala sledeča dela :

- Izdelava novega srednjega nosilnega železobetonskega stebra.
- Sanacija betonskih opor mostu na obeh bregovih.
- Sanacija varovalne varnostne ograje mostu (Lahko tudi nova!).
- Demontaža in montaža vzdolžnih jeklenih nosilnih profilov na saniran centralni nosilec in opore na bregovih.
- Izdelava in montaža prečnih nosilnih hrastovih plohov na vozišče.
- Izdelava in montaža smrekovih vzdolžnih plohov za zaščito nosilnih plohov vozišča.

Vse navedeno pomeni skorajda nov most. Žal se temu ne bo dalo izogniti, ker je vsaka delna sanacija praktično nemogoča, ker bo most brez posegov v nosilno strukturo enostavno zgrmel v reko.

Po pridobitvi finančne ocene bomo takoj organizirali sestanek z Občino Ivančna Gorica in se dogovorili o financiranju in izvedbi sanacije.«

Že dolgo poteka tudi polemika okrog Tomaževega mostu v Žužemberku!?

Nadaljevanje na str. 4

Propadajuči most v Žužemberku že kaže zobe. Foto: S. Mirtič

Za propadajoč most v Drašči vasi je občina že v dogovoru s sosednjo, ivanško občino

NE SPREGLEJTE

Stran 3 - 7
Občni zbori v Ajdovcu, Hinjah, Dvoru, Šmihelu in Žužemberku

Stran 9
Genovefa **Miklič: Moji varovanci so bolj lačni tople besede kot pa hrane**

Stran 11
Obisk predsednika države RS v OŠ Žužemberk

Stran 28
Vse najboljše osemdesetletniki

»Občina praktično ni lastnik mostu, ker ga je postavil in vzdrževal bivši mlinar v Tomaževem mlinu. Pred leti ga je sicer obnovila takratna Krajevna skupnost Žužemberk, niso pa zemljiškoknjižno urejene dostopne poti do mostu in potekajo po privatnih zemljiščih. Prvotni most je potekal več kot pol km gorvodno po strugi reke. Ta bivši most ima še vrisane dostopne poti, ki so v lasti občine. Občina je razpadajoči in nevaren most zaprla fizično in z znaki »Prepovedan prehod« in opozorila občane na nevarnost. Občina vidi rešitev v gradnji brvi za pešpot, na stari lokaciji mostu z zemljiško urejenimi papirji., kar pa bi bila za turiste in občane najugodnejša rešitev. Želje občanov po ponovni vzpostavitvi že uničenih brvi so tudi na lokaciji pri Jožmanu in Brodu pri Stavči vasi.«

Kako namerava pristopiti občina k sanaciji mostu na Dvoru?

»Takoj, v najkrajšem času moramo sanirati najbolj kritične točke na Petrunatovem mostu na Dvoru, kjer je močno poškodovano vozišče in mostna ograja. Naj opozorim občane, da most ni grajen za promet s traktorji in tovornjaki, kar lahko preprečimo le z nepotrebnimi dodatnimi omejitvami za težja vozila. Za ta most bomo v roku cca 14 dni pridobili oceno sanacije ograje, prečnih nosilnih hrastovih plohov v dolžini cca 8 m in zamenjavo vozne plasti smrekovih plohov za širino 2 m po vsej dolžini mostu. Sanacija ograje se predvideva izvesti z jeklenimi stebri, ki bodo privarjeni na jeklene vzdolžne mostne profile. Na te stebre pa se bodo privijačili enaki leseni vzdolžni profili. Za ta poseg moramo še pridobiti mnenje ZVKD. Glede na to, da se izgled mostu ne bo spremenil in da bo poseg zelo izboljšal varnost same ograje in ji podaljšal rok trajanja vsaj za še enkrat toliko, se ne bojimo, da soglasja ne bomo dobili. Rok izvedbe pa je seveda odvisen od že naštetih dejstev.«

Precej pripomb občanov je tudi na pred kratkim obnovljeno cesto Veliki Lipovec- Brezova Reber?

»S pripombami glede zaključnih del na pred kratkim zaključeni pomembni lokalni cesti Veliki Lipovec–Brezova Reber se načeloma strinjamo. Do napak je prišlo, ker se je projekt sanacije ceste vlekel več let. Eden od izvajalcev je bankrotiral, drugi nas je maltretiral z izvedbenimi roki in tako naprej. Na trasi se je izmenjalo kar nekaj izvajalcev in vsak je po stari navadi, namesto da bi stanje saniral, prvo vprašal: »Ja gospodje, kdo vam je pa to delal!??« Res je tudi to, da bi za pravilno sanacijo brežin potrebovali še kar nekaj finančnih sredstev. Kljub vsemu povedanemu lahko obvestim uporabnike, da bomo s svojo komunalno ekipo delavcev stanje maksimalno sanirali zgodaj spomladi 2009. Ta projekt pa je bil dobra šola za vse naslednje.«

Sklep ajdovškega zbora je tudi, da bi pri večji investiciji dali prednost cesti od Brezove Rebri do Prečne?

»Dejstva okrog Ajdovške planote, ta zavzema kar precejšen del naše občine, nima vodovoda, dobrih prometnih povezav in ne širokopasovnega omrežja, so jasna predvsem prebivalcem in tudi občinski upravi z županom na čelu. In še marsikaj bi se našlo. Žal je vse povezano z denarjem.

Da bi odgovorili na vrsto vprašanj naslovljenih na župana in občinsko upravo bomo v prihodnji številki nadaljevali z odgovori!

CESTA BREZOVA REBER – PREČNA

Seveda je to pomemben del cestnega omrežja občine. Vendarle moram pripomniti, da se takega projekta ne moremo lotiti »na horuk«, brez vseh ustreznih zakonskih postopkov, če odmislimo finance. Zadeve potekajo v dveh smereh. Ena je v okviru občinskega proračuna v sodelovanju z občino Mirna Peč in Novim mestom ter Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov, kot največjim lastnikom parcel, katere tangira dotična cesta. Naročen je geodetski posnetek cestne trase (vrednost cca 8.000,00 EUR), ki bo osnova za idejni projekt z vrisom trase in odkupom potrebnih zemljišč. Nato se mora naročiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja. Na tej osnovi se pridobi – rezervira finančna sredstva in poišče izvajalca ter projekt realizira. Druga smer je, da se poskuša cesto prekategorizirati v državno oziroma v regijsko, če bo zaživela regijska delitev države.

Drugih legalnih poti ni. To sem že večkrat povedal tudi g. Iskri in ostalim svetnikom, ki bi, sicer upravičeno, radi skrajšali poti realizacije posodobitve te ceste.

Mnenje zbora krajanov je sicer na mestu. Problem je le, kje in kdaj pridobiti finance. Lahko ocenim, da v primeru, če bo omenjeni projekt vodovoda potrjen s strani RS in EU, da bo izgradnja tega omrežja dobila prednost. Oba projekta peljati vzporedno, pa je zaradi financ nemogoče.«

Kako tečejo pogovori za boljšo internetno povezavo?

Občina pri optiki, mobilnemu omrežju in elektriki nima neposrednega vpliva. Zgodovina nas uči, da je zadeva tudi precej nesmiselna. Investicija občanov in takratnih krajevnih skupnosti v telefonsko omrežje šele zdaj dobiva epilog. Se pa ne ve točno, kdo je pil in kdo bo plačal. S tem ne zanemarjam vpliv občine in župana pri stalnih urgencah na firme, ki so odgovorne za investicije v navedeno komunikacijsko in energetsko infrastrukturo. Vsem firmam tudi maksimalno pomagamo, da pridobijo služnosti na zemljiščih v naši občini in jim za potek linije na občinskem

Svetniki so prisluhnili

Ajdovški zbor je dal prednost cesti

Zbore je vodil podžupan Jože Papež

zemljišču ne zaračunavamo odškodnin. Pri vsaki investiciji v cestno infrastrukturo jih tudi povabimo direktno na teren in omogočimo potrebno pokablitev njihovih vodov. Smatram, da je tukaj odgovorna država in EU, ki venomer namenjata ne tako majhna sredstva v skladen in enakomeren razvoj, ampak tega pri nas ni čutiti.«

Na zboru občanov v Ajdovcu so bile izražene tudi pripombe na ureditev rešetke in odtoka v Srednjem Lipovcu in ureditev križišča lokalne ceste z državno na Dvoru?

»Problem z odtokom smo že rešili. Križišče, oziroma priključek lokalne ceste ni izveden po predpisih. Ker za sanacijo ni denarja, bomo v roku 15 dni na osnovi mnenja iz DDC uredili prometno signalizacijo tako, da bo promet varen.«

Kdaj in kako bi bila možna razširitev ceste od Dvora proti Mačkovcu in na cesti proti Podlipi?

»Vse je odvisno od razpoložljivih financ.«

Kako daleč je projekt posodobitve ceste od Zagradca do Žvirč?

»Državna cesta je še v makadamski izvedbi. DDC za Direkcijo za cesta RS že pripravlja projekt. Trudili se bomo, da bo sanacija ceste ostala v državnih planih rekonstrukcij za naslednja leta.«

Krajani v Šmihelu so opozorili na spodjedanje škarpe in na lužo sredi Šmihela, ki nastane ob deževju?

»Zaradi študijskih obveznosti se nisem mogel udeležiti zbora občanov v Šmihelu. V nasprotnem bi marsikatero vprašanje lahko razčistili že na samem zboru. Erozija škarpe je velik problem, ker zahteva dobro strokovno pripravo sanacije in znatna finančna sredstva. Pripravili bomo oceno stroškov ter potrebne termine in jih predočili občinskemu svetu. Luža sredi vasi Šmihel je seveda posebna tema že dolgo časa. Pred cca dvema letoma smo poskušali z dodatno asfaltno prevleko zadevo sanirati, vendar neuspešno. Obstajajo tri možnosti, da jo pustimo stanje, kot je (luža izgine po 3 sončnih dneh in se »avtomatsko« napolni ob dežju), da v dogovoru z lastnikom ali lastniki sosednjih parcel izvedemo ponikalnice (to je seveda trenutno najprimernejša varianta in tudi izvedljiva v letu 2009 v okviru vzdrževanja cestnega omrežja) in tretjič, izvedemo meteorno kanalizacijo in sanacijo ceste od cerkve pa vse do reke Krke (ta rešitev je sicer edina pravilna, vendar oddaljena mnogo let).«

Kako daleč je projekt čistilne naprave na Dvoru? Posamezni občani so že podpisali soglasje za gradnjo posameznih vodov čez njihovo zemljišče. Je že predvideno mesto za čistilno napravo ali se bodo odplake črpale v Žužemberk?

»Dvor seveda potrebuje celovito rešitev čiščenja odpadnih vod. Moja ideja o črpanju odpadnih vod iz Dvora in okoliških vasi se tolmači na vse možne načine, le pravilno ne. Zato še enkrat: ta predel občine potrebuje čiščenje odpadnih vod. Zgraditi je potrebno kanalski sistem in čistilno napravo, za katero bo stroka tudi določila, oziroma rezervirala mesto v UN Dvora z okolico. Kljub temu pa smo pristopili k študiji možnosti, da bi se odplake gravitacijsko zbirale na črpališču in od tam potiskale po tlačni cevi v ČN Žužemberk, ki je že zgrajena in ima dovolj kapacitet. Študija bo pokazala, če je predlagana varianta predvsem ekonomsko upravičena. In če je, se bo tudi izvedla. V nasprotnem primeru bo potrebno zgraditi primerno ČN še na Dvoru. Delno izrisane projekte kanalov za fekalno kanalizacijo na Dvoru bo potrebno renovirati v skladu z novimi tehničnimi zahtevami in standardi ter sodobnejšimi rešitvami zbiranja odpadnih vod.«

Je v pogajanjih pri zamenjavi zemljišča last ŠD Dvor za prepotrebno avtobusno postajališče na Dvoru prišlo do kakšnega napredka? Katere aktivnosti in posegi so potrebni na Dvoru?

Glede razgovorov med ŠD Dvor in občinsko upravo je bilo porabljenih že kar nekaj računalniških kartuš in tudi tiskarske barve. Osebno še vedno stojim na strokovno pripravljenih osnutkih ureditve Dvora kot celote v smislu kompleksne prometne varnosti in tudi splošnega dobrega počutja Dvorjanov. V projekte se preveč vtika stare lokalne zadeve, kdo je kaj naredil in kdo je za kaj zaslužen. Na Dvoru se je veliko naredilo in tudi marsikateri Dvorjan je za to zaslužen. Zdaj pa je čas, da se v okviru Občinskega prostorskega načrta in Urbanističnega načrta Dvora z okolico pristopi k strokovnim rešitvam, ki bodo Dvorjanom omogočile razvoj in primerno kvaliteto življenja**.** Dvor v grobem potrebuje sledeče: obnovo državne ceste skozi center z obojestranskim pločnikom in javno razsvetljavo, odvajanjem meteorne vode in ureditvijo prehodov za pešce, avtobusno postajo, parkirišče za mirujoči promet …, športno rekreacijski kompleks, z novim igriščem za nogomet, odbojko na mivki, kopališče pri novi že delujoči šoli z vrtcem, ureditev kompleksa (v državni lasti) pri plavžu v smislu muzeja, parka, Pripravo prostora za eventualni bodoči market in mogočo gradnjo sakralnega objekta – cerkve, sanacijo prostora za ureditev že obstoječih objektov in gradnjo novih po željah občanov Dvora, investicije v obstoječo industrijsko cono Jama, sanacijo ali rušenje starih objektov v centru in na bregovih Krke.

Govorjenje, da Dvor ne rabi avtobusne postaje, čistilne, dvostranskega pločnika, novega nogometnega igrišča na primerni lokaciji in tako naprej, ni in ne more biti dober temelj za izdelavo, kaj šele za realizacijo začrtanih projektov! Težko je tudi razumeti občane, lastnike zemljišč ob državni cesti, da ne odprodajo potrebnih zemljišč (običajno gre le za nekaj kvadratnih metrov!!), da bi država lahko sanirala cesto, občina pa hkrati uredila pločnik. Glede strokovnih meril, pozicije nekaterih navedenih objektov in samega profila ceste, pa se nekako ne spodobi, da smo kar naenkrat vsi strokovnjaki. »Le čevlje sodi naj kopitar!« Vsako mnenje ali vprašanje vas občanov je seveda dobrodošlo. Vprašanje je namreč lahko »neumno«, odgovor pa ne! In če je odgovor strokoven in pameten, ga je potrebno tudi spoštovati in se v nadaljevanju odreči nepravilnih idej. Pri neumnemu odgovoru pa ima vsak spraševalec pravico, da se zadeva razčisti. Problem je v finančnih sredstvih, oziroma razporeditvi proračunskih sredstev občine, ki je v domeni občinskih svetnikov, le-ti pa se, žal, zaradi količine sredstev, morajo odločati na osnovi zahtev, želja in potreb naših občanov, ki nimajo pitne vode, pa tudi asfaltiranih cest in poti ter javne razsvetljave.«

Pripravil: Urednik

Projekti za mrliško vežico v Šmihelu se pripravljajo

V Šmihelu se soočajo s pojavi vandalizma

Povedali so

Mojca Papež, Hinje

»Po mojem mnenju je zbor občanov pomemben in potreben dogodek za kraj. Krajani imajo možnost dobiti določen vpogled v delo občine, postaviti vprašanja, ki jih težijo, opozoriti na stvari, ki jih motijo in izraziti svoja mnenja in pobude za boljše delo v prihodnje.

Dobro je, da se srečanja lahko udeležijo vsi ljudje iz kraja, žal pa je bilo na Prevolah videti, da te možnosti ni izkoristilo veliko krajanov. Morda niso bili pravočasno obveščeni.

Menim, da bi bilo dobro tudi v prihodnje sklicevati zbore občanov.«

Slavko Pečjak, Drašča vas

»Žal smo Šmihelci za mnoge stvari prikrajšani. Veliko se je naredilo v vseh teh letih, pa vendarle smo za mnoge stvari prikrajšani, takole bom rekel … smo kot »pasja jajca«, vedno zadaj. Turizma in razvoja kraja si ne predstavljam s podrtim mostom v Drašči vasi, ki je za nekatere okno v svet.

Niti ena vas nima javne razsvetljave, nimamo niti metra pločnika, imamo pa slabe telefonske povezave.«

Slavko Struna, Žužemberk

»Občni zbori so oblika, kjer se lahko soočajo različna mnenja, pa tudi pobude. Vsi nergamo in udrihamo čez oblast, potem pa ponavadi na takšnih zborih takšni umanjkajo, predvsem pa je potrebno prvo pomesti pred svojim pragom. Marsikatera pobuda, želja pa tudi potreba na takšnih zborih pa lahko, s sodelovanjem vseh, pade na plodna tla. Mislim, da so takšni zbori, vsaj enkrat na leto potrebni.«

Banko Tončka, Dvor

»Menim, da so takšni zbori potrebni. Na takšen način se lahko občani seznanimo s projekti, ki so že narejeni, pa tudi s projekti, ki se pripravljajo. Tudi svetniki bi lahko poslušali mnenja ljudi, zlasti pri perečih vprašanjih, ki se tičejo kraja in le-te posredovali na sejah. Zbor enkrat leto je dovolj, podpiram pa predlog, da bi se ob različnih problemih, težavah, pa tudi ne nazadnje investicijah, tu mislim predvsem na elektrarno, sestali večkrat, oziroma po potrebi.«

Janez Skube, Ajdovec

»Velikokrat so se ministri peljali skozi te vasi in se odpeljali naprej. Čas je, da se tukaj tudi zaustavijo, da nekaj temeljito spremenimo. Razvoj vseh vasi na Ajdovški planoti ne more iti nazaj ali stopicati na mestu, potrebno je dati krajem nov zagon in novo priložnost. Ljudje v tem koncu tudi nimamo sreče z volilno zakonodajo, niti izvoljenimi svetniki.«

AVTOMEHANIKA KRANJC s.p.

želi vsem strankam poslovnim partnerjem in občanom vesel božič in srečno novo leto 2009.

Nudimo vam:

- popravilo vseh vrst osebnih vozil,
- menjavo pnevmatik,
- test zavor in podvozja,
- nastavitev svetlobnih teles.

NOVO avtooptika

AVTOMEHANIKA JANEZ KRANJC s.p.
Dvor 87, 8361 Dvor
Tel.: 07 30 88 330, Gsm: 041 504 469
www.avtomehanika-kranjc.si

SOGLASODAJALCI PRI GRADNJI

Obveščamo vas, da je na spletnih straneh Ministrstva za okolje in prostor, pod rubriko **zakonodaja/prostor/zakon o graditvi objektov** objavljen **seznam soglasodajalcev,** ki izdajajo projektne pogoje in soglasja po predpisih o graditvi objektov.

Seznam soglasodajalcev je objavljen na podlagi 49.č člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04-UPB1, 14/05-popr., 92/05-ZJC-B, 111/05-odl.US, 93/05-ZVMS in 126/07). ZGO-1 določa, da ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve, na svojih spletnih straneh objavi in vodi seznam vseh soglasodajalcev v skladu z ZGO-1 in drugimi predpisi.

Spletni naslov:
http://www.mop.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/prostor/zakon_o_graditvi_objektov/seznam_soglasodajalcev/
Seznam je informativne narave in vsebuje tudi povezave na spletne strani, na katerih je moč najti predpise, ki predstavljajo pravno podlago za izdajanje pogojev in soglasij, povezave na spletne strani samih soglasodajalcev in druge koristne povezave.

Tako vsi, ki nameravate graditi in želite pridobiti gradbeno dovoljenje, vam bo pregled zgoraj navedene spletne strani, pomagal in mogoče skrajšal marsikatero pot.

VladiMir

Zbor občanov za območje KS Hinje

Zbor občanov župan Franc Škufca sklical 19. 11., ob 17. uri v prostorih OŠ Prevole. Iz občine sta bila poleg župana in obeh podžupanov prisotna še Vlado Kostevc in Martin Grčar, iz vasi po KS Hinje pa se je zbora udeležilo le 18 krajanov.

V prvem delu je župan predstavil projekte, v katere je občina vlagala v zadnjih letih in kateri so ljudem kar dobro poznani. V nadaljevanju je bil udeležencem predstavljen načrt razvojnih programov. Največji projekt je ureditev suhokranjskega vodovoda, ki bo sofinanciran s strani EU, kljub temu pa bo predstavljal velik finančni zalogaj tudi za našo občino. Urejali bodo tudi lokalne ceste – za področje KS Hinje je predvidena ureditev ceste Ratje - Samota in Polom – Žvirče, predvidena so še nekatera dela pri šoli, vzdrževanje cest, pokopališča, spodbude na področju kulture, športa in drugih društev.

Krajani so imeli v nadaljevanju zelo veliko vprašanj in pobud, o katerih so razpravljali.

- Glede vračanja sredstev iz Telekoma je župan pojasnil, da še ni končne odločbe za področje KS Hinje in da bodo o tem pravočasno obveščeni. Sklep, kako bo potekalo vračanje, bo potrebno sprejeti na občinski seji. Dušan Papež je predstavil zahtevo krajanov, da se sredstva, ki iz tega projekta ostanejo občini, uporabijo za razvoj po vaseh KS Hinje, in sicer sorazmerno s številom naročnikov.

- Ker prihaja zima, so krajani opozorili na pomen dobre organizacije pluženja in na določene težave, ki so se pojavljale v zadnjih letih. Opozorili so tudi na škodo, ki se naredi pri pluženju in dali pobudo, da se nastale poškodbe pregleda in poskrbi za popravilo.

- Zanimalo jih je, kako je z ureditvijo ceste Ambrus – Žvirče. Župan je pojasnil, da projekt že poteka in da bo cesta urejena po tretji kategoriji za republiške ceste.

- Prebivalci KS Hinje se srečujejo z velikimi težavami, ker nimajo možnosti za internetno povezavo. Zanimalo jih je, kdaj bo kakšna možnost za povezavo. Franc Škufca je povedal, da potekajo prizadevanja za radijsko povezavo, ki naj bi bila pripravljena v letu 2009, potekajo pa tudi prizadevanja za optično povezavo, ki bo speljana mimo Smuke.

- Krajani so opozorili na številne okvare na vodovodnem omrežju in spraševali, ali ne bi bilo smiselno najbolj problematičnih delov čim prej sanirati. Župan je pojasnil, da bo to urejeno v okviru projekta urejanja suhokranjskega vodovoda, ravno tako hidranti, za katere so vaščani Lopate poudarili, da so v veliki meri neuporabni.

- Ljudje so opozorili tudi na to, da pri večini vasi ni tabel z imenom vasi in da bi bilo tudi to smiselno urediti.

- Prebivalce po KS Hinje v mnogih krajih skrbi za varnost na cesti. Predlagali so postavitev cestnih ogledal, določenih opozorilnih tabel in primerno obsekovanje drevja ob cestišču. V določenih primerih bo morala ukrepati tudi inšpekcija, če ne bo pravočasno urejeno s strani lastnikov, vsaj kar se tiče sadnih dreves, ki ovirajo promet. Ravno tako velja za zapuščene hiše, ki se tako rekoč podirajo na cesto, in za hiše, iz katerih sneg zdrsava na cesto.

- Ravnateljico prevolske šole je zanimalo, ali bo mogoče v bližnji prihodnosti zamenjati dotrajana okna na šoli. Potrebno bi bilo urediti tudi okolico šole. Župan pravi, da je seznanjen s temi potrebami in da bo za določene stvari poskrbljeno, poudaril pa je tudi, da so s strani občine tudi finančne omejitve.

Udeleženci zbora občanov so odprli različne teme in prav gotovo pa bodo imeli tudi na naslednjih srečanjih o čem govoriti. *Mojca Papež*

15., 16. in 17. seja sveta KS Hinje

15. seja sveta KS Hinje je bila 6. 9. 2008. Na seji je bilo prisotnih manj kot pol članov, zato niso sprejemali sklepov, pregledali pa so zapisnik prejšnje seje in se pogovarjali o sklepih in nalogah za naprej. Na prejšnji seji so sprejeli sklep, da bo potrebno na občino poslati dopis s predlogom za dopolnitev avtobusnega voznega reda za vasi po KS Hinje, tudi v popoldanskem času. Dejstvo je namreč, da mnogi sami starši vozijo svoje otroke na Dvor ali v Žužemberk, kadar imajo pouk v popoldanskem času in jih zvečer tudi hodijo iskat, čeprav plačujejo polno ceno za avtobusne karte. S strani KS Hinje je bil do naslednje seje na občino poslan dopis s tem predlogom.

Naslednja seja je bila sklicana 27. 9. 2008. Člani sveta so najprej razpravljali o vračanju sredstev s strani Telekoma. Marija Breceljnik je povedala, kako je potekalo postavljanje telefonskega omrežja in da ob vračanju sredstva pripadajo prvim 150 naročnikom, ki so takrat veliko več plačali za priklop telefona. Način vračanja bo sprejet na eni izmed občinskih sej. Dušan Papež je povedal, da je županu že predlagal, da se delež vrnjenih sredstev, ki ostane občini, porabi za dela po vaseh, in sicer sorazmerno s številom naročnikov v določeno vasi. Člani sveta KS Hinje so ga podprli in sklenili, da bodo pri tem vztrajali.

Dlje časa so se ustavili pri naslednji točki, zaradi katere je bila 16. seja sklicana nekoliko prej. V pripravi je bil pohod od Žužemberka do Hinj, s ciljem v Močilah. Okvirni potek je predstavil Dušan Papež, v nadaljevanju pa so se pogovarjali, kaj je še potrebno pripraviti in kako bodo porazdeljene posamezne zadolžitve. K sodelovanju so bila povabljena tudi društva v kraju in vaščani.

Pod točko razno so spregovorili o ureditvi ceste Zagradec – Žvirče. Kljub temu da je projekt že v pripravi, je potrebno potek spremljati in opozarjati na odsek od Ambrusa do Žvirč, da ne bi za ta del zmanjkalo potrebnih sredstev.

Na koncu pa sta svetnika občinskega sveta člane KS seznanila s pismom s seznanitvijo in predlogom za poravnavo, katerega je vsem članom občinskega sveta poslal Rudolf Kastelic. Gre za dobro poznano temo o »Žvirški škarpi« - Rudolf Kastelic predlaga poravnavo z občino, s čimer naj bi bila zadeva zaključena. O zadevi naj bi sklep sprejeli na eni izmed občinskih sej.

Pred zborom občanov za področje KS Hinje, ki ga je sklical župan, je bila sklicana še 17. seja sveta KS Hinje. Člani, ki so se sestanka udeležili, so se pogovarjali o temah, ki so aktualne v kraju in o katerih je potrebno spregovoriti na zboru občanov. Teme, ki so jih izpostavili, so bile izpostavljene 19. 11. na zboru občanov na Prevolah. *Mojca Papež*

Zimska služba v naši občini v sezoni 2008/09

Leto je hitro okrog in spet bodo prišli trije možje (ne vem, zakaj ni med njimi nobene ženske!?) sv. Miklavž, Božiček in Dedek Mraz. Vsi bomo pričakovali, predvsem pa kupovali darila in razveseljevali trgovce, ki bodo predbožično – novoletni čas kmalu začeli že avgusta in nam s tem do konca zmešali biološko uro. Toliko za uvod.

Izvedba zimske službe v naši občini je sicer resna in zahtevna zadeva. Predvsem moram poudariti, da je kljub občasnim pripombam, na zelo visokem nivoju, ki v veliko opravilih močno presega zakonsko določene norme. Upamo, da bomo z omejenimi sredstvi tudi to sezono izvedli kvalitetno v korist vsem uporabnikom javnih poti, cest in ostalih javnih površin.

Zimska služba je deljena na tri obdobja in sicer:

Priprave na zs, ki obsegajo:
- postavitev zimskih količkov
- čiščenje muld in odtokov
- priprava bankin, košnja in obsek rastlinja
- izdelava Občinskega izvedbenega programa ZS za 2008/2009
- priprava mehanizacije
- podpis pogodb z izvajalci

Izvedba zs obsega:
- pluženje, posipanje, preventivno posipanje
- intervencije v primeru snegoloma
- čiščenje pločnikov, mostov, parkirišč in ostalih javnih prostorov
- kontrola, dežurstvo in usklajevanje del

Zaključek zs obsega:
- pospravilo zimskih količkov
- popravilo poškodb cestišča, muld in bankin
- servis opreme
- kontrola stroškov, plačilo izvajalcem

Koliko in kdaj bodo nastopile zimske razmere, ne ve nihče. Občina je s tremi komunalnimi delavci, 5 domačimi traktoristi, koncesionarjem za pokopališča in CGP-jem pripravljena, da v primernem času izvrši vse potrebne naloge in s tem omogoči nemoten potek prometa v naši občini.

Dne 18.11.2008 sem se udeležil tiskovne konference v Novem mestu, ki jo je organizirala firma GCP, ki v naši občini opravlja zimsko službo na državnih cestah in na 50,60 kilometrih občinskih cest. Zagotovili so, da imajo strojno opremo pripravljeno, da so skladišča s posipnim peskom in soljo napolnjena in da je informatika na zadovoljivem nivoju. Občinski izvedbeni program zimske službe za sezono 2008/2009 je objavljen tudi na spletni strani naše občine.

Vljudno prosim in predlagam vsem uporabnikom cest, da se v zimskem času na cestah obnašajo primerno zatečenim razmeram. Hkrati naj vsak poskrbi, da bo pred njegovim objektom sneg počiščen in preprečen zdrs snega s strehe objekta na cesto ali pločnik.

Ne pozabite na zakonsko odločeno zimsko opremo vaših jeklenih konjičkov in pešci na primerno obutev. Zakonsko traja zimska služba od 15.11. do 15.03. Vsem uporabnikom želim čim manj problemov in eventualnih zastojev ali celo telesnih poškodb.

V vsakem primeru pa je dobrodošla vsaka konstruktivna kritika, obvestilo o problemih, pa tudi kakšne spodbudne besede oz. pohvale bomo radi sprejeli. Vse to nam lahko kadarkoli sporočate na spodaj navedene kontakte.

Martin Grčar
031-777-880
ceste@zuzemberk.si

Obnovitvena dela tečejo naprej

Pred kratkim se je, pod vodstvom predsednika odbora dipl.univ.ing. Slavke Glihe sestal že na svoji 23. seji odbor za obnovo žužemberškega gradu. Odbor se je seznanil z obnovitvenimi deli, ki potekajo v gradu. Dela v gradu potekajo že nekaj let. V lanskem letu so se pričela dela na južnem, najtežjem delu.

»Obnovitvena dela so se začela že v letu 2007 in to na notranjem zidu južne stene, podpisana pogodba z SGI inženiring d.o.o. iz Ljubljane za skupno vrednost 83.087,30 EUR,« je povedal Slavko Gliha in dodal, da se je zaradi zahtevnosti del preložila izvedba del, kar je potrdilo tudi Ministrstvo za kulturo. Izvedba sanacijskih del je izredno zahtevna, tudi zaradi težko dostopnega terena. Dela na zunanjem zidu južne stene so dejansko neločljivo povezana s statično sanacijo stolpa 6, ki pa je bil planiran za 2008.

Predsednik odbora za obnovo gradu Slavko Gliha Foto: Slavko Mirtič.

Spomladi bil izveden tudi javni razpis, izbrana je bila družba SGI inženiring d.o.o., skupna vrednost del 130.496,00 EUR.

Tako je skupna vrednost del na gradu v višini 213.583,00 EUR od tega je Ministrstvo za kulturo RS sofinanciralo obnovitvena dela v višini 105.300,64 EUR.

Prav tako bo Ministrstvo za kulturo RS sofinanciralo sanacijo strehe ob neurju, ki je prizadelo tudi strehe gradu predvsem na zahodnem in južnem delu v višini 1.689,60 EUR, kar je 50 % vrednost nujnih vzdrževalnih del na strehi.

Odbor bo izdal tudi četrti zbornik, ki naj bi izšel v letu 2010. »Odbor bo poiskal sponzorje, ki bodo pokrili stroške tiskanja, ves čisti dobiček izdaje pa bo šel v nadaljevanje obnove gradu,« je poudaril Gliha.

OBVESTILO

S 1.1.2009 se bo na območju Občine Žužemberk začela izvajati

REDARSKA SLUŽBA

Genovefa **Miklič:** moji varovanci so bolj lačni tople besede kot pa hrane

Kako je potekal Tvoj delovni dan?

Zjutraj, ko se uredim, si skuham kako, da me malo poživi in zbistri in prežene zaspanost.

Danes sem začela ob 6. uri zjutraj. Najprej sem obiskala težko invalidko. Ta oseba me najbolj rabi. Postorim vse, kar je potrebno glede higiene in prehrane.

Nadaljujem v Budganji vasi pri osemdesetletni ženici, ki je na postelji. Pri njej je treba narediti nego, jo prav tako uredim in ji dam toplo besedo in obljubim, da se naslednji dan spet vidiva. Ti osamljeni ljudje so veseli, ko pridem in žalostni ob odhodu, a potolažim jih, da se drugi dan spet vidimo. Vsak petek pravijo, da bo kmalu minila sobota in nedelja, pa bom spet prišla. Nato se odpeljem v Sadinjo vas in se oglasim pri bolnici z multiplekskerozo. Zbolela je pred štirimi leti, mož ji veliko pomaga, jaz pa takrat, ko je v službi. Ona je zelo navezana name. Prav rada vidi, da pridem. Če se kdaj stanje poslabša, pokličem zdravnika, a je srečna, če sem takrat zraven, ko je pri njej sestra ali zdravnik. Kar proseče izrazi željo, da bi bila jaz zraven. Nadaljujem v Pogozd, kjer obiščem 90-letno gospo, ki poleg običajne nege, prosi še, da ji uredim frizuro in še kaj, ker je rada urejena. Moram pa še na drugi konec občine, na Vrhovo, tu pomagam starejši bolnici. Ker sem že pozna, odhitim še na Lopato in se posvetim starejšemu invalidu, ta je željan predvsem pogovora, saj zaradi invalidnosti ne more nikamor, zato je neverjetno srečen, da se z menoj pogovarja. Toda vsak obisk kar traja, saj ko opravim nego, ne odidem, ampak se vsakemu posvetim, se pogovarjam, poslušam, tolažim, svetujem, dajem vzpodbude in še kaj. Tako približno poteka moj delovni dan, podobni so si, a ne enaki, vedno je kaj novega, zgodi se tudi tisto najhujše, na žalost.

Omenila si, da je pomembno, kakšen odnos ima človek to takih ljudi?

Ja, starejši in še zraven bolni ljudje so silno občutljivi, z njimi moraš lepo ravnati. V vseh ozirih, tudi ko jih umivaš, oblačiš, ne samo z besedo. Pokazati dostojen odnos. Ljudje s takimi težavami, kot jih imajo moji varovanci, dojemajo življenje drugače kot mladi in zdravi. Jaz jih ogovarjam, ne teta ali stric, temveč, recimo, gospa Marija ali pa samo gospa, gospod. Če človeka spoštljivo ogovoriš, dobiš takoj bolj prisrčen odnos. In se tako zbližaš.

Sem, v Žužemberk si se preselila?

Da, iz Zagradca, v tej vasi sem preživela otroštvo in mladostna leta, dokler se nisem poročila. Zgodaj sem izgubila mamo in oče je ostal s tremi majhnimi otroki. Čez nekaj časa se je znova poročil, dobili smo mačeho, toda tako je ravnala z nami in nas imela rada kot prava mati. Zdaj je hudo bolna in je v domu ostarelih, nepokretna, toda mi smo z njo in jo redno obiskujemo in to ji daje še voljo do življenja. Šol nisem takrat končala, zaposlila sem se tu v tedanji Iskri, se poročila, rodila dva sinova, ki sta zdaj že krepko odrasla, zgradili smo hišo. Ko pa je Slovenija postala samostojna, sem dobila možnost in sem odprla trgovino. Vemo pa, da ljudje najraje hodijo v supermarkete, kjer imajo vse na enem mestu, zato seveda trgovina ni šla. Kaj pa zdaj? sem se vprašala. In v meni se je spet prebudila stara želja. Še iz otroštva; da bi pomagala bolnim in ostarelim ljudem. To je bilo pred osmimi leti. Začela sem vrtati na vse strani, na občini, v domu ostarelih v Novem mestu, Moram reči, da so mi šli na roke, tako gospod Dare Pucelj na Občini Žužemberk kot gospa Potrčeva, direktorica doma ostarelih v Novem mestu.

In dosegla si to, kar si si vedno želela?

Ja,dosegla sem moj življenjski cilj, uresničile so se mi mladostne sanje. Ker vedno sem imela v mislih, kako bom pomagala ljudem, ki so ostareli, bolni, ki si ne morejo sami pomagati. In zdaj, kot sem rekla, da to delo opravljam že osem let, sem zadovoljna, lahko rečem srečna. Vedno grem rada delat. Moram reči, da me moji varovanci vsi težko čakajo, da pridem, pa ne samo zato, da jih negujem, umijem, preoblečem, počešem, nekatere tudi nahranim. Ne, ne samo zato, ampak predvsem, da se z njimi pogovarjam, prisluhnem njihovim težavam, marsikaj mi zaupajo, vzamem si čas in prisluhnem, ko se spominjajo in obujajo spomine na mladost, ko v pripovedi oživijo lepe, pa tudi žalostne dogodke iz svojega življenja.

Kaj tvoji varovanci najbolj potrebujejo?

Kot sem že omenila, počutijo se predvsem osamljeno. Zakaj? Odgovor ni težak. Nekateri živijo sami, drugod so mladi po cele dneve v službi, vnuki v šolah. Sami so priklenjeni ali na posteljo ali na voziček, mnogi težko hodijo. Skratka, enostavno so prisiljeni biti sami. In takrat, ko nimajo nikogar ob sebi, jih obiščem jaz. In tega so neizmerno veseli. Zakaj je tako, pa sem že malo prej povedala. Lahko samo dodam, da mi ni nikoli žal časa, ki jim ga posvetim. Vedno se dlje zadržim, potem mi pa drugi varovanec reče, če sem nanj pozabila in da so mislili, da me ne bo. Pa jih potolažim, da saj vedo, da pridem vsak dan in da mislim nanje.

Kako bi moralo biti urejeno za starejše ljudi, posebej za bolne?

Moram pohvaliti vodilne občinske može, z županom Francijem Škufco na čelu, da imajo posluh za ostarele ljudi, tudi za tise, ki so po domovih. Tako imamo v naši občini urejeno glede nege na domu, kar za marsikatero občino ne drži. Pred kratkim sem dobila pomoč. Tako da na novo zaposlena oskrbuje varovance s kosilom, jaz pa opravljam samo nego na domu. To mi je zdaj izredno ugodno, prej sem bila res preveč obremenjena, bilo je premalo časa, da bi se bolj temeljito posvetila vsakemu. Mislim, da bi morala država bolj prisluhniti tem problemom in jih enotno reševati. Pa tudi posamezne občine, kjer nimajo posluha za svoje ostarele občane. Razmišljati bi morali tako, po moji preprosti pameti, saj bom tudi jaz nekoč star in onemogel in bom potreboval pomoč. In če bi tako razmišljali, bi tudi drugače ravnali. Vsa skupnost bi morala skrbeti za take ljudi, kajti tudi oni imajo pravico živeti človeka vredno življenje.

Tvoji varovanci, ki jih oskrbuješ, se različno vživljajo v tako stanje?

Morda boste presenečeni. Res so zadovoljni, ko opravim osebno higieno. Tako zdaj vsak dan vidim in pomagam mojim varovancem, ki so tako ali drugače bolni. Res je hudo, če si sam ne moreš pomagati. Toda mislim, da so še bolj potrebni tudi drugačne pomoči. To je tople in prijazne besede. Ljudje smo in so različni. Eni obupujejo, takim moram posvetiti največ časa, nekateri otopijo, spet drugi upajo, da bo bolje, spet naslednji kar dobro prenašajo tegobe, ki ji je prinesla bolezen. Skoraj ali pa vsak drugače podoživlja stiske, ki jih prinaša starost in še zraven bolezen. In vsakemu se skušam približati in mu nekako vlivati upanje, da pride jutri nov dan, ko bo tudi njim posijalo sonce. Lahko zatrdim, **da so ti ljudje bolj 'lačni' tople besede kot pa hrane**.

Imaš rada svoje težko, odgovorno in predvsem humano delo?

Ko sem že omenila, sem že, odkar pomnim, rada pomagala ljudem in vedno sem si želela opravljati delo negovalke. Z veseljem opravljam to, sicer težko, naporno in humamo delo, kot pravite. A jaz ne čutim tako, predvsem občutim ob tem zadovoljstvo, ko vidim na obrazih nasmešek, ko prestopim njihov prag in tudi zahvalnost po opravljenem delu. Neštetokrat se mi zahvalijo, da mi je včasih že kar nerodno. Tako vidim, da jim veliko pomenim, in zato sem srečna, srečna, da jim zadovoljim tiste osnovne potrebe, česar sami več ne zmorejo.

In Tvoje želje za bodočnost?

No, teh je kar nekaj. Najprej želim, da bi bila zdrava. Zakaj? Zgoraj najdete odgovore. Tudi, da bi sinova zaživela ustaljeno življenje. Predvsem pa, da bi lahko delala to, kar delam zdaj. Zadovoljstvo mi je, to še enkrat poudarjam, da lahko pomagam ostarelim in onemoglim ljudem in ti mi vračajo tako, da čutim tudi pri njih zadovoljstvo pa tudi hvaležnost. To je dovolj, to me dela srečno!

Besedilo in foto: Rudi Cerkovnik

Predsednik državnega zbora Pavel Gantar položil venec

Novoizvoljeni predsednik parlamenta Pavel Gantar obiskal Občino Žužemberk, se pogovarjal z županom Francem Škufco o problemih, razvoju in napredku občine, nato pa položil venec padlim borcem in aktivistom NOB pri spomeniku na Cviblju.

Zgodi se vsako leto, da ob dnevu mrtvih spomenik in največjo grobnico padlih borcev in aktivistov v Sloveniji obišče in položi venec predsednik državnega zbora. Tako je bilo tudi letos, tokrat je bil to pravkar izvoljeni predsednik Pavel Gantar. Ob tej priliki ga je pozdravila predsednica Občinskega Odbora ZB za vrednote NOB Ljuba Šenica, častno stražo so postavili vojaki Slovenske vojske, sledil je pa še kulturni program. Nato je predsednik Pavel Gantar položil venec k spomeniku in nato v izjavi poudaril, kako morajo še danes vrednote NOB ohranjati in spoštovati, saj so borci v štiriletni borbi pripomogli, da danes živimo v svobodni in demokratični državi in vsi moramo delati na tem, da bomo bolje živeli, in da tolike žrtve, ki so tu pokopane, pri tem spomeniku na Cviblju, niso bile zaman.

Še pred obiskom spomenika pa je imel predsednik parlamenta Pavel Gantar razgovor z ožjim vodstvom Občine Žužemberk, govorili so predvsem o tem, kako živijo občani v občini, kakšno je gospodarsko stanje in kako je na drugih področjih, kot je kultura, turizem itd. Predsednik je pritrdil potrebam, ki jih ima občina za nadaljnji razvoj in obljubil, da bo o tem seznanil odgovorne, da se ti seveda v okviru možnosti zavzamejo, da pomagajo k napredku in v razvoju Občine Žužemberk.

Mislimo, da so taki obiski dobrodošli, saj tako se vodilni v državi neposredno seznanijo s problemi in težavami, ki tarejo občine in tudi občane.

Besedilo: Rudi Cerkovnik

V sprejemanju proračuna za leti 2009 in 2010

V zadnjih letih je občinski svet izkoristil možnost, da sprejme dvoletni proračun, s katerim se predvidi prihodke z drugimi prejemki in odhodki z drugi izdatki občine za dve leti. Tako se določijo programi občinskih organov in sredstva za izvedbo teh programov. V proceduro sprejemanja gresta odloka za vsako leto posebej, s tem pa se omogoči izvajanje in nadaljevanje planiranih dvoletnih investicij in manj administrativnih ovir.

Pri določitvi proračuna občine je bilo potrebno upoštevati dani makroekonomski okvir, v katerem se določi ocena davčnih in nedavčnih prihodkov. Na podlagi prioritet se določi okvirni obseg in razrez proračuna po ključnih funkcijah občine, ki se podrobneje opredeli v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov proračuna in predstavljajo za neposredne uporabnike zgornjo mejo pravic porabe.

V predlaganem proračunu občine za leto 2009 je planiran obseg prihodkov v višini 6.157.838 EUR in odhodkov v višini 7.062.890 EUR ter odplačilo dolga 53.250 EUR. Osnovno vodilo pri pripravi predvidenih odhodkov proračuna v letu 2009 je bilo financiranje po zakonu določenih nalog občine ter financiranje projektov, ki so sofinancirani iz državnega proračuna ali iz EU skladov ter obveznosti do vračanja posojil. V proračunu za leto 2009 je predviden proračunski primanjkljaj v višini 905.052 EUR in odplačilo dolga v višini 53.250 EUR, ki se bosta pokrila s prenosom predvidenih ostankov sredstev iz leta 2008 v višini 335.791 EUR ter s predvidenim zadolževanjem v višini 622.511 EUR

V predlaganem proračunu občine za leto 2010 pa je obseg prihodkov planiran v višini 6.400.782 EUR in odhodkov v višini 6.677.532 EUR ter odplačilo dolga 53.250 EUR. Prav tako je bilo za leto 2010 osnovno vodilo pri pripravi predvidenih odhodkov proračuna financiranje po zakonu določenih nalog občine ter financiranje projektov, ki so sofinancirani iz državnega proračuna in EU skladov in obveznosti do vračanja posojil. Tudi v proračunu za leto 2010 je predviden proračunski primanjkljaj v višini 276.750 EUR in odplačilo dolga v višini 53.250 EUR, ki se bosta pokrila s prenosom predvidenih ostankov sredstev iz preteklih let v višini 50.000 EUR ter s predvidenim zadolževanjem v višini 280.000 EUR

Planiranju zadolževanja se glede na potrebe, predvsem v zvezi s projektom Suhokranjski vodovod, Cestna in komunalna infrastruktura Žužemberk, Komunalna infrastruktura na območju OIC Sejmišče, ne bo mogoče nikakor izogniti. Dodatna sredstva bo nujno potrebno pridobiti še iz razpisov ministrstev ter skladov Evropske unije.

Proračun za leto 2010 bo že deseti proračun Občine Žužemberk in za primerjavo še nekaj podatkov iz prvega proračuna občine za leto 1999.

Prihodki so bili takrat planirani v višini 310.168.000 SIT oz. 1.294.308,13 EUR, odhodki v višini 317.350.000 SIT oz. 1.324.278,08 EUR ter zadolževanje v višini 7.182.000 SIT oz. 29.969,95 EUR. *Vlado Kostevc*

V SUHI KRAJINI KUPIM GOZD
☎ 041 255 683

Obisk predsednika države RS v OŠ Žužemberk

Predsednik države RS dr. Danilo Tűrk je s svojo udeležbo na 9. spominski uri, posvečeni Leonu Štuklju, v OŠ Žužemberk, dal še večjo vrednost.

V sredo, 12.11.2008, je bila v prizidku telovadnice OŠ Žužemberk ura ob 110. obletnici rojstva in 9. obletnici smrti olimpionika in velikega Človeka Leona Štuklja, Suhokranjca po materi Mariji Milner, doma iz Zafare pri Žužemberku. Častni gost prireditve je bil predsednik RS dr. Danilo Tűrk. Pomembni gostje pa so še bili: minister za pravosodje dr. Lovro Šturm, veleposlanik ZDA Yousif Boutros Ghafari, telovadca Miro Cerar in Mitja Petkovšek, dolgoletni Štukljev spremljevalec in pobudnik vseh Štukljevih ur Tomaž Zajc, Štukljeva hči Lidija Štukelj Pauko, njegov vnuk z ženo, družina Zupančič iz Zafare, župan Občine Žužemberk Franc Škufca in drugi.

Pred Štukljevim spominskim obeležjem

V programu so nastopili: gimnastičarji, pevci, karateistka in recitatorji. Predvajani so bili tudi posnetki z olimpijskih iger.

V uvodnem govoru se je ravnateljica šole predsedniku države zahvalila, da je med mnogimi svojimi obveznostmi našel čas za obisk. Za šolo je bil ta dan poseben praznik in zaveza, da bodo učenci še naprej dosegali lepe uspehe na športnem in učnem področju.

Predsednik države dr. Danilo Tűrk je povedal nekaj svojih spominov na Leona Štuklja. Prvo srečanje z njim ni bilo osebno. V mariborskem Večeru je prebral o njegovih uspehih ob njegovi 70-letnici. To je bila zgodba o velikem Človeku, Slovencu, ki je ponesel ime Slovenije v svet. Zadnje njuno srečanje pa je bilo 1997 v New Yorku, kjer je takrat opravljal službo veleposlanika. Povedal je, da je L. Štukelj z zmernostjo dosegel pravi odnos v življenju, kajti zmernost je pot do uspeha. Spomine na velikega športnika sta obudila tudi športnika Miro Cerar in Mitja Petkovšek. Odgovorila sta na nekaj vprašanj, ki jima jih je postavil Mark Mohorčič, učenec 7. a. Obema je L. Štukelj velik vzornik in jima bo ostal v trajnem spominu. Gimnastika je oba naučila delovnih navad, discipline in natančnosti.

Tomaž Zajc, dolgoletni Štukljev prijatelj, je predsedniku države izročil prvo znamko s Štukljevim portretom, ki je izšla tega dne. Nato je T. Zajc skupaj z najboljšimi odbojkarji šole (Žiga Gliha, Jan Gačnik in Sašo Smrke) položil lovorjev venček k Štukljevemu doprsnemu kipu pred šolo.

Izražena je bila želja, da se na Bildovi domačiji v Zafari postavi Leonu Štuklju spominsko obeležje

Ljuba Nose

Predsednik države RS dr. Danilo Tűrk prvič v Žužemberku Foto: S. Maver

Vsem dobrim ljudem !

Rak dojk najpogostejši rak žensk in najpogostejši vzrok smrti. Bolezen ne prizadene ženske le telesno, ampak globoko poseže v njeno čustveno življenje, odnose, vrednote njene samopodobe, počutje in razmišljanje. Za uspešno zdravljenje je ključno zgodnje odkrivanje, saj je možnost za ozdravitev, če ga pravi čas najdemo več *kot 90-odstotna. Prav zaradi preventivne vloge rednega mamografskega slikanja, s katerim je možno odkriti bolezenske spremembe še preden se bolezen razvije, je nakup mamografa tako zelo pomemben za naš dolenjski prostor, za vse žene, matere, za naše družine...*

V Društvu Julija smo se odločili, da bomo s humanitarnim delom zbrali 250.000,00 EUR za nabavo novega mamografa v Zdravstvenem domu Novo mesto.

Humanitarno akcijo želimo približati slehernemu človeku in vam sporočiti, da je vsak posamezen prispevek, vaša podpora in pomoč velikega pomena, kajti le skupaj smo močnejši in lažje dosežemo zadani cilj.

Svoje prispevke za mamograf lahko nakažete na **TRR št. SI 56 0297 0025 7326 518 odprt pri banki NLB banka d.d., Ljubljana**.

S klicem iz **fiksnega omrežja na številko 090 93 30 81** boste prispevali 1,2519 EUR.

Uporabniki **Mobitela** pa lahko pošljete **SMS sporočilo s ključno besedo MAMOGRAF2 na številko 1919**. S poslanim SMS sporočilom boste prispevali 1 EUR.

Družba Mobitel d.d. se odreka vsem prihodkom iz naslova SMS Donacija za mamograf, ki poteka v povezavi z Rdečim križem Slovenije.

Hvala vam za plemenita dejanja, ko s svojim srcem in dobroto delate dobre čase!

Naj leto 2009 spremlja veliko sreče in naj bo zdravo.

Dr. Milena Kramar Zupan
Direktorica Zdravstvenega doma
Jasna Šinkovec
Predsednica Društva Julija
Novo mesto

Obrazi časa

Ciril Longar: delo krepi človeka

Lepo jesensko sobota sva se z mojim sosedom Zdenetom odpeljala v Mali Lipovec k njegovemu očetu, ki je pred kratkim imel rojstni dan, dopolnil je 85 let. Opazoval sem čudovito naravo, obarvano z jesenskimi barvami in kmalu sva se ustavila pred lepo, na novo prepleskano hišo, tudi okolica je vzorno urejena in vidi se, da tu živijo pridni ljudje. Od hiše je krasen pogled na Boršt in v taki naravi, s katero so obdani, ljudje lahko samo uživajo.

Ko sva prišla okrog hiše, sem zagledal srednje velikega možaka, in to je bil Ciril Longar. Rokovala sva, in ko sem se predstavil, je ugotovil, da sem tisti, ki sem učil njegove otroke. In takoj sva našla pravi, prisrčen odnos. Malo smo še poklepetali, potem smo se odpravili v spodnji del hiše, kjer domuje naš gostitelj Ciril. V hiši še živi eden od sinov, Vinko z družino. In tako se ne čuti osamljenega in zapuščenega.

Potem začneva pogovor, v katerem razgrne svoje življenje, dolgo in zanimivo. Od prvih korakov, rodil se je v Borštu, a kmalu so ga oddali k tetam v Ajdovec, kjer je preživel otroška leta pa vse do odraslosti. Prav zanimivo je, kako pripoveduje, tekoče govori, z gladkimi stavki, moram reči, da za leta, ki jih nosi, je zelo iskrih misli in bistrega duha. Tako razgrne svoje zanimivo in napeto življenje, polno neverjetnih preobratov. Dobro se spominja napada na belogardistično postojanko v Ajdovcu, saj je živel čisto blizu šole in cerkve. To je dolga zgodba, zato več o tem kdaj drugič. Med vojno je okusil obe strani, bil je na partizanski kot na drugi strani. Večkrat je skoraj dobesedno ušel smrti. Ko so ga ujeli Nemci, je bil zaprt v Begunjah, tu ni dosti manjkalo, da bi ga ustrelili. V vojnih časih je doživel marsikaj napetega in nevarnega in srečo je imel, da je ostal živ, a morda ravno zaradi svoje iznajdljivosti in zdrave pameti. Dogodkov iz vojne je za cel roman. Po vojni pa je moral še za eno leto k vojakom v Niš. In tu se kaže njegova iznajdljivost. Znal je telegrafirati, pošiljati in sprejemati depeše po telegrafu, tako se je prikupil slavnemu generalu Kosti Nadju, ki ga je vzel v štab. Tako je prijetno in uživaje preživel vojaški rok. Znanje, je poudaril, je veliko vredno, zato je tudi svoje otroke spodbujal, naj se učijo.

Po vrnitvi iz vojske se je zaposlil na Občini Ajdovec, kjer je opravljal različna dela. Bil je kurir, delal evidence in sodeloval pri obvezni oddaji. Ko so te male občine razpadle, je šel med gozdarje, najprej kot sekač, takrat se je vse delalo ročno, hodili so peš uro in pol daleč na delo, tja proti Straži. S seboj pa je vzel pol litra ječmenove kave in 'kajlo' kruha, to je imel za cel dan. Pa kratek čas tudi kos prekajenega mesa ali pol klobase, a tega priboljška je kmalu zmanjkalo pri toliko ustih. Pozneje so jih vozili v kočevske gozdove. Tako je preživel med gozdarji več ko 30 let. Na koncu, pred upokojitvijo, pa je bil gojitveni gozdar, skrbel je, kaj se lahko podre, kje se bo na novo sadilo. To je bila njegova poklicna življenjska pot.

Še posebej je zanimivo je to, da so bili številna družina, rodilo se jima je 8 otrok. Si lahko zamislite, kako preživeti toliko ust. Toda pravi, da niso bili nikoli lačni. Zato pa sta morala oba z ženo garati tako rekoč noč in dan, da so imeli otroci dovolj kruha, kaj za obleči in seveda imeti stvari za šolo. In vse to sta zmogla, on z delom v gozdu, potem je 'po šihtu' garal na njivah. Znašel se je, kupil je kravo, da so imeli otroci doma mleko, čez čas konja, da je z njim oral, ali kot pravi, 'šlajsal' smreke iz gozda. Bil je sila iznajdljiv, marsikaj je delal in znal. Znal je brusiti velike žage amerikanke za podiranje, kar ni znal vsak, ženske so mu nosile, kot pravi, 'piskre', da jih je 'zalotal' in pokrpal, takrat nisi mogel kar tako kupiti lonca, posode, ni bilo denarja. Tudi žena Boža, pripoveduje, ni bila nikoli brez dela, poleg tega, da je imele čez glavo gospodinjskega dela za 10-člansko družino, je zredila prašiče, garala na njivah. Za njiju je bilo življenje eno samo delo, a dopolni, da delo samo krepi človeka. Pohvalil pa je tudi otroke, ki so že kot majhni morali poprijeti za delo.

Toda tudi nesreča ni počivala, leta 1965 jim je pogorela hiša, in skoraj bi v ognju umrl najmlajši Martin, zadnji hip so ga rešili. A našli so se dobri ljudje, kot so bili sovaščani in drugi, ki so priskočili na pomoč, pa tudi učenci žužemberške osnovne šole s podružnicami so zbirali denar, tako da je velika družina kmalu zaživela v novi hiši.

Tako je teklo življenje. Pa kljub obilici dela, je bi naš 85-letnik Ciril aktiven tudi na drugih področjih, da je, recimo, deloval pri civilni zaščiti dolga leta, da je bil igralec, saj je skupaj s svojo ženo igral v različnih igrah na Ajdovcu, kjer je ustvaril veliko, predvsem komičnih vlog.

Tako je naš Ciril preživel svoj vek in skupaj ženo sta z odpovedovanjem in garanjem spravila do kruhu vseh osem otrok. Zdaj ponosno pove, da ima 17 vnukov in celo 15 pravnukov. Na žalost se ne more veseliti z ženo, saj je umrla pred 11 leti, in težko mu je.

Kaj dela zdaj, v jeseni življenja: predvsem rad bere in veliko razmišlja o svojem dolgem in polnem razburljivih in dramatičnih časov v življenju, pa tudi mnogo lepih trenutkov je bilo, pravi.

Kaj bi še rekli o njem, da za svoja leta dobro zgleda, zdravje mu še kar služi in je odličen pripovedovalec, v bolnici so ga tudi zdravniki radi poslušali. Seveda je kot oče moral biti zelo skrben, priden. In vse to sta skupaj z ženo zmogla, vsi so zrasli in si ustvarili svoje življenje. Pri vzgoji je bolj malo sodeloval, ker je moral kar naprej delati, to je prevzela žena. Spodaj podpisani sem jih učil in moram reči, da so bili vsi pridni, mirni otroci, ki so spoštovali učiteljevo besedo, in lahko starša samo pohvalim, da sta jih lepo vzgojila.

Še posebnost, opazil sem, kako neverjetno dober spomin ima, ve za imena ljudi, takih, s katerimi je bil kratek čas skupaj pred 60 in več leti, da ne govorimo o datumih, da navedem samo dva, pove, da so izpustili iz vojske 11. aprila 1948 in da je dan poroke 29. januar 1949, poročila pa ju je Ljuba Šenica.

Lepo smo se pogovarjali, a ko se je naš sogovornik zagnal v pogovor, si ga težko ustavil s kakšnim vprašanjem. Zato sem upošteval, da nima ravno priložnosti, da bi se takole vsak dan razgovoril. Z Zdenetom sva ga mirno poslušala in on je vidno užival ob tem. Kar naenkrat sta bili mimo dve uri.

Na koncu pogovora sem mu zaželel predvsem zdravja, da bi še marsikomu lahko pripovedoval o tako zanimivem življenje in da naj mu še naprej teče čas tako mirno med svojimi sinovi: Zdenetom, Cirilom, Gvidom, Ludvikom, Vinkom, Martinom, hčerama Božo in Martino, med 17 vnuki in 15 pravnuki, ki jih ima rad in oni njega.

Besedilo in slika: Rudi Cerkovnik

SUHOKRANJSKE Poti
Grajski trg 33, 8360 Žužemberk
e-mail: suhokranjske.poti@zuzemberk.si

Besedilo in foto: Rudi Cerkovnik

Suha krajina, od kod lepote tvoje?

Boršt, kjer je dobra kapljica doma

Lep razgled ti razveseli oko, ko se zazreš s severnega pobočja Hriba pri Srednjem Lipovcu proti Borštu. Občuduješ pisano paleto raznobarvnih, velikih, majhnih, različnih oblik zidanic. Ne vem, če bi bilo všeč to kakšnemu strokovnjaku krajinarju, pa vendar, zdaj v jeseni, ko se narava blešči v neštetih barvah, te hišice še vse skupaj popestrijo že tako čudovit pogled na jesensko pokrajino. Zidanice so posebnost Dolenjske in sem spada tudi Suha krajina. Vsak jo je hotel imeti tam v 60-tih letih, tega se še spomnim, še mene, Štajerca, bi skoraj 'nahecali', pa čeprav njihove šmarnice nisem mogel piti. V nobeni drugi pokrajini tega v tako velikem številu ne poznajo.

Zdaj jih je že toliko, da so si že skoraj v napoto in še se, kot vidimo, gradijo nove. Še bo veselo, še glasneje bo odmevala pesem: En hribček bom kupil!

Take hiše so zdaj v Suhi krajini

Ko sem bolj pristal pred skoraj 50-timi leti v Suhi krajini in tudi ostal do danes, ne morem mimo tega, kako se je vse spremenilo. Takrat se je videlo, da je bila ta deželica vseskozi odrinjena, nekje na robu, pozabljena od razvitega sveta. Skopa zemlja ni dajala dovolj kruha za z otroki obdarovane družine in po osnovni šoli so odjadrali v svet, da si ustvarijo lepše življenje. Počasi pa se je spreminjalo, asfaltirale so se ceste, zgradile so se tovarne in obrati, ljudje so imeli možnost voziti se v bližnje kraje na delo, tako so ostajali na domačijah. Ker so pa Suhokranjčani znani po pridnosti in tudi sposobni in podjetni, so začeli graditi nove hiše, hleve, nakupili so si mehanizacijo, da ne govorimo o zidanicah, to ima, kot se že napisal, skoraj vsak Suhkranjčan. In če se danes voziš skozi suhokranjske vasi, se lahko samo čudiš, same nove hiše in gospodarska poslopja, in še nekaj, kar daje vsemu še lepši videz: lepo urejena okolica okrog hiš, gospodinje pa tudi tekmujejo, katera bo imela lepše rože na oknih in balkonih. Tako lepa je tudi hiša Longarjevih v Srednjem Lipovcu z enako urejenim hlevom in skednjem, pa tudi okolica vse skupaj dopolnjuje s svojo urejenostjo, in tako daje kot celota lepo podobo urejenega doma. Suhokranjčani so lahko ponosni nase, veliko so naredili v teh 50-tih letih, saj so popolnoma, seveda na lepše, spremenili podobo Suhe krajine.

Šumijo gozdovi domači okrog Plešivice in še dlje

Če pogledaš s Hriba pri Malem Lipovcu proti jugu, vidiš same gozdove, in kolikor daleč ti seže pogled en sam prostran gozd, ki sega tja do Kočevskega roga in še dlje. Posebno zdaj je čudovito, v jeseni, ko se vse koplje in blesti v stoterih jesenskih barvah. Še posebnost naše lepe Slovenije: namreč, kjerkoli se voziš po naši deželi, vedno vidiš gozd. Razumljivo, saj je več kot polovica naših pokrajin prekrit z gozdovi. To je neizmerno bogastvo, ki ga pa ne znamo dovolj izkoriščati. Le redko kdo od naših ljudi kuri z drvmi, skoraj vsi se grejemo s kurilnim oljem. Po drugi strani pa gozd že zarašča travnike, ki so opuščeni. Ne vem zakaj se ne najdejo ljudje, ki bi se lotili načrtno poseke in priprave lesa za kurjavo. Seveda ne bi smeli, kot je danes navada, stremeti samo čim

večjim dobičkom, ampak bi prodajali po ceni, ki bi bila nižja, kot je za nafto. Ne pa, če se podraži nafta, se tudi drva. A drevesa še naprej veselo rastejo, kar pa je tudi koristno, saj nam proizvajajo kisik, da imamo vsaj dober zrak, 'da se lakše diše'!

Jaz pa eno zidan'co 'mam

Tako bi si zapela Dolenjci in Suhokranjčani. Kajti če bi jih vprašali, katera je največkrat spominjana beseda, bi rekli 'zidanca' in seveda vinska trta, ki raste ob njej. In nič hujšega se ne more zgoditi kot to, če jim toča potolče, sklesti trte. Tako pa je, če ima kaj posebej rad, se pač za to bolj boji. Vedno občudujem ljudi, ki tako predano skrbijo za kako stvar. Ljudje, ki so gradili zidanice, so pošteno garali im vlagali denar vanje in to v svojem prostem času, ko bi lahko čas zapravljali v brezdelju, zato je razumljivo, da so navezani in ponosni na opravljeno delo in prav je tako.

Zadnja leta pa je tudi v vinogradih veliko dela, saj so šmarnico večinoma posekali in začeli gojiti žlahtne trte, ki pa so zahtevne in terjajo mnogo dela, da kaj dajo od sebe.

Tako je tudi pri Gričarjevih na južnem pobočju, na Hribu pri Malem Lipovcu. Kar velika zidanica je v ponos gospodarju Leonu, posebej zato, ker je skoraj vse naredil z lastnimi rokami, trenutno zaključuje delo na novem kozolcu.

Pa tudi kletar je odličen, saj so na vsakoletnih ocenjevanjih njegova vina najboljša ali pa med najboljšimi. Seveda pri tem ne drži križem rok njegova žena Cvetka, ki je že od mladega vajena delati v vinogradu, pa tudi danes skrbi, da trte lepo uspevajo. Vidi se, da Gričarjeva uživata v tem delu, a imata še mnogo sorodnih duš na Hribu, v Borštu in še mnogo kje na Dolenjskem.

Ocenjevali mošt

Člani in članice Društva vinogradnikov Suha krajina so v vseh teh letih delovanja dokazali, da dosegajo vse boljše rezultate, ne nazadnje je to pokazalo tudi novembrsko ocenjevanje moštov, ki so ga pred martinovanjem pripravili v prostorih Gasilskega doma v Ajdovcu.

Tudi letošnja vinska letina v Suhi krajini je po besedah predsednika sedemčlanske ocenjevalne komisije Petra Lavriča, kljub številnim napakam, dobra. Komisijo pa so sestavljali tudi Stane Novinc, predsednik društva Anton Koncilja, Slavko Gliha, Peter Popovič in Toni Novak. Na oceni je bilo 30 vzorcev mošta belih in 45 rdečih sort.

Aktivni člani upravnega odbora pripravljajo tudi nov koledar Foto: Stane Maver

Poklici še niso cenjeni

Šolski center Novo mesto skozi vrsto akcij spodbuja mlade v šole in programe, ki jih pripravlja na tukajšnjem centru.

Pred kratkim so za učence zaključnih razredov osnovnih šol, med njimi so bili tudi osnovnošolci iz Žužemberka, pripravili dan odprtih vrat. Na njem so učenci lahko dobili različne informacije blizu tridesetih programov, v katerih se lahko izobražujejo. Dijaki so nazorno prikazali določene poklice, tako so med drugim bodoči mizarji prikazali osnove mizarskih veščin (na sliki), rezbarjenje, izdelavo intarzij ter področja mizarstva, ki temeljijo na tradiciji mizarstva.

Žal se v današnji, sodobni družbi mizarski poklic necenjen, še več, družba in država že več let stihijsko zanemarja poklice, obrtniki in podjetja pa se istočasno soočajo s kroničnim pomanjkanjem takšnega kadra.

Vse preveč je na borzi mladih s končano ekonomsko izobrazbo, gimnazijskih maturantov in različnih programov, ki jih dejansko proizvodnja ne potrebuje. Ukrepi za izboljšanja takšnega stanja so seveda nujni, predvsem pa je potrebno premagati miselnost o poklicih, ki dejansko dajejo novo vrednost. *Foto: S. M.*

Slavka Legan predlagana za Kmetico leta

Slavka Legan

Svetovni dan kmetic, ki ga obeležujemo 15. oktobra, so počastile tudi slovenske kmetice, ki so se v velikem številu zbrale v Postojni na vsakoletnem druženju ob tem zanje najpomembnejšem prazniku. Na svečani prireditvi Zveze kmetic Slovenije, ki se jo je udeležil tudi predsednik dr. Danilo Türk, so podelili tudi naziv kmetice leta, ki ga je med sedemnajstimi kandidatkami, med katerimi je bila tudi »naša« Suhokranjka Slavka Legan, prejela Štefka Pavlin s Police pri Naklem.

Čeprav se danes časi spreminjajo in s tem tudi vloga in naloge kmečke ženske, pa ob vseh posodobitvah, tehnologiji in splošnemu napredku niso nič manj obremenjene. Obremenjene so celo več kot nekdaj, saj poleg dela na kmetiji in skrbijo za družino, gospodinjstvo in hodijo še v službo. Tudi predsednica Društva kmečkih žena Suha krajina Žužemberk Slavka Legan počitka ne pozna, ker prosti čas namenja še delu društva, je tudi aktivna pevka zbora Žitni klas in pevka pri cerkvenem pevskem zboru, kjer s svojim delom, vztrajnostjo, marljivostjo, potrpežljivostjo, predanostjo in srčnostjo prenaša mlajšim rodovom vse tisto, kar krasi kmečke žene in matere. Že sama udeležba na tej prireditvi je tudi velik uspeh za celotno društvo, pa tudi za delo kmetic, ki je vse bolj cenjeno, prepoznavno, uživa pa tudi javno in družbeno spoštovanje. Ob tej priložnosti se številnim čestitkam Slavki Legan in društvu pridružuje tudi naše uredništvo!

Urednik

SPOŠTOVANI UPOKOJENKE, DRAGI UPOKOJENCI

V imenu upravnega odbora Društva upokojencev Dvor
in v svojem imenu
vam ob iztekajočem letu želim, da bi čutili toplino božičnih praznikov,
v prihodnjem letu pa predvsem zdravja,
duševnega miru in dobrega sožitja s soljudmi in z naravo
ter pogum in vztrajnost za premagovanje vseh ovir.
Voščilo velja tudi vsem starejšim občanom.

UO DU Dvor
Zvonka Bradač

KMETJE, NE POZABITE !

V mesecu **JANUARJU 2009** (**01.01.-31.01.2009**) bo možno vlagati zahtevke za ***POSEBNO PREMIJO ZA BIKE IN VOLE*** (*zakol v obdobju 01.10.-31.12.2008)* ter zahtevke za ***EKSTENZIVNO REJO ŽENSKIH GOVEDI*** (*telitev v obdobju 01.08.-10.12.2008)*. Zahtevki se vlagajo v elektronski obliki na Kmetijski svetovalni službi v Straži. S sabo obvezno prinesite Zbirno vlogo za leto 2008, v primeru vlaganja zahtevkov za posebno premijo tudi klavniški zapisnik, za ekstenzivno rejo ženskih govedi pa številke krav, ki so telile v zgoraj omenjenem obdobju.

ZAHTEVKE BO MOŽNO VLAGATI OB PONEDELJKIH IN PETKIH OD 8^{00} DO 12^{00} ter OB SREDAH OD 8^{00} DO 15^{00}.

Polona Seničar
Kmetijsko gozdarski zavod Novo mesto

PRENOS PLAČILNIH PRAVIC

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije
KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD NOVO MESTO

Kmetijska gospodarstva, ki so v letu 2007 oz. 2008 vložila zahtevek za dodelitev plačilnih pravic in so oz. bodo dobila dodeljene plačilne pravice za upravičene površine, lahko te plačilne pravice v celoti ali delno prenesejo na drugo kmetijsko gospodarstvo, ki je vpisano v Register kmetijskih gospodarstev. Plačilne pravice se lahko prenašajo trajno, kot prodaja plačilnih pravic z ali brez zemljišča in začasno, kot zakup plačilnih pravic z zemljiščem.

Pri **trajnem prenosu plačilnih pravic brez zemljišča** je prenos plačilnih pravic na drugo kmetijsko gospodarstvo možen samo, če so bile plačilne pravice izkoriščene v višini 80%. V primeru manjše izkoriščenosti se vse neuveljavljene plačilne pravice prostovoljno prenesejo v korist nacionalne rezerve.

Pri trajnem prenosu plačilnih pravic z zemljiščem mora kmetijsko gospodarstvo skupaj s plačilnimi pravicami prenesti tudi najmanj sorazmerno število upravičenih hektarjev zemljišč.

V primeru zakupa je prenos plačilnih pravic možen le z zemljiščem, pri čimer mora zakupodajalec prenesti na zakupojemalca sorazmerno število upravičenih hektarjev zemljišč. Zemljišča in plačilne pravice se z zakupom prenesejo na zakupojemalca za enako obdobje. Po zaključku pogodbenega obdobja se plačilne pravice prenesejo nazaj na zakupodajalca.

Plačilne pravice brez upravičenih površin se lahko prenašajo na drugo kmetijsko gospodarstvo delno ali v celoti. V primeru delnega prenosa plačilnih pravic brez upravičenih površin, prevzemniki teh pravic izgubijo možnost uveljavljanja pravic brez upravičenih površin.

Plačilne pravice se trajno prenesejo na drugo kmetijsko gospodarstvo tudi v primeru dedovanja, pri katerem pa je potrebno k vlogi za prenos predložiti tudi sklep o dedovanju ali druge dokumente, iz katerih je jasno razvidno, da so bile plačilne pravice podedovane.

Imetniki plačilnih pravic pa lahko svoje plačilne pravice iz kakršnihkoli razlogov tudi odstopijo v korist nacionalne rezerve.

Nosilci kmetijskih gospodarstev lahko na drugo kmetijsko gospodarstvo prenesejo najmanj 0,1 plačilne pravice, razen v primeru, kadar je plačilna pravica manjša (npr. plačilne pravice za praho, plačilne pravice brez upravičenih površin).

Rok za vložitev zahtevkov za prenos plačilnih pravic, ki bodo upoštevane pri zahtevkih za leto 2009, je **od 15.9.2008 do 15.1.2009**. Za prenos plačilnih pravic morajo upravičenci uporabiti obrazce, ki so dostopni na internetnih straneh Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja (http://www.arsktrp.gov.si) in po izpolnitvi obrazcev le-te poslati na ARSKTRP, Dunajska 160, 1000 Ljubljana.

Za pomoč pri izpolnjevanju zahtevkov, podrobnejše informacije in pojasnila pa se upravičenci lahko obrnejo na Izpostavo kmetijske svetovalne službe Straža - Žužemberk.

Polona Seničar
Kmetijsko gozdarski zavod Novo mesto

ZAKON O DOHODNINI PONOVNO OMOGOČA INVESTICIJSKO OLAJŠAVO ZA VLAGANJA V KMETIJSKO IN GOZDARSKO DEJAVNOST

Državni zbor RS je na 39. redni seji 17. julija 2008 sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini (Zdoh-2D), ki ponovno uvaja možnost uveljavljanja investicijske olajšave za vlaganja v kmetijsko in gozdarsko dejavnost, ureja obdavčitev čebelarjev in uvaja dodatno splošno olajšavo za zavezance z najnižjimi dohodki.

Prva novost se nanaša na ponovno uvedbo **olajšave za investiranje** v osnovno kmetijsko in gozdarsko dejavnost. Kadar je mogoče z računi dokazati vlaganje sredstev članov gospodinjstva oziroma agrarne skupnosti v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v okviru kmečkega gospodinjstva ali agrarne skupnosti, se prizna olajšava **v višini 20% vlaganja**, vendar največ 10.000 evrov v davčnem letu vlaganja in 10.000 evrov v davčnem letu po letu vlaganja. Olajšave za investiranje po tem členu se v delu, ki je financiran iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev, ne priznajo. Ne priznavajo se vlaganja v nakup zemljišč, nakup ali gradnjo zgradb ter nakup motornih vozil razen traktorjev in druge kmetijske in gozdarske mehanizacije. Poleg traktorjev in mehanizacije je torej mogoče uveljavljati olajšavo še za trajne nasade in osnovno čredo. Olajšava se **v posameznem letu prizna do 10.000 evrov**, oziroma največ do višine letne davčne osnove. Neizkoriščen del olajšave v prvem in drugem letu po letu vlaganja lahko zmanjšuje davčno osnovo še v naslednjih treh letih. Olajšava se prizna zavezancu v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu oziroma glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti. Ker se zakon uporablja že pri odmeri dohodnine za leto 2008, opozarjamo na **shranjevanje računov o plačilu osnovnih sredstev**.

Druga novost je pomembna za čebelarje, saj uvaja **oprostitev dohodnine** za dohodek kmečkega gospodinjstva iz naslova čebelarstva **do obsega 40 čebeljih panjev**. S tem je zagotovljena enakopravna obravnava čebelarjev ne glede na to, ali dosegajo prag dohodka za določitev kmečkega gospodinjstva v višini nad 200 evrov skupnega katastrskega dohodka. Oprostitev se prizna na način, da se davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov čebelarstva zniža za delež, ugotovljen iz razmerja med številom oproščenih panjev in skupnim številom panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva.

Damijan Vrtin
Kmetijsko gozdarski zavod Novo mesto

Pripravili smo pojedino

Kdo bi si mislil, da je zapisano med naša delovna opravila tudi „skrb za želodčke“. Pa ne mislim tiste naše, ko gremo ob deveti in pol na malico. Ne, mi moramo po uradni dolžnosti skrbeti za tuje želodčke. Že res, da se znamo gozdarji zbrati in kaj skuhati nad ognjem, ampak nas tega na fakulteti niso učili. Še manj so nam povedali, da se bomo morali s tem ukvarjati in bomo za to plačani.

Kar je, je. Sprijaznili smo se z dejstvi in se lotili dela. Na „kuharski tečaj“ smo povabili učence OŠ Žužemberk. Tokrat so sodelovali tisti iz šestih razredov. Super ‘deca’, ni kaj. Odlično so se odrezali. Učiteljice, pri predmetu gospodinjstvo jim morate takoj v redovalnico vpisati eno petko! Garantiram, da si jo zaslužijo.

Pobudo za „kuharijo“ smo dali na Zavodu za gozdove in padla je na plodna tla prav pri vsakomur, na kogar smo se obrnili. Lahko bi rekli, sodeloval je ves Žužemberk, pa še malo čez. Začetno predavanje tistega petka, 21. novembra, je pripravil naš prijatelj Andrej HUDOKLIN iz Zavoda RS za varstvo narave. V eni šolski uri je učencem predstavil, komu bodo pripravili pojedino. Kot izvrstnemu poznavalcu zaščitenih živali mu ni bilo problem pripraviti zanimivo predavanje podprto z diapozitvi. Menda so odzivi tako dobri, da bo moral predavanje v kratkem ponoviti.

Po predavanju smo se zbrali pred šolo in se napotili na mesto, kjer bo gostija. Gospodje iz občine niso nasprotovali, saj bo na njihovi zemlji. Ko smo prišli pod kamnolom, so nas že čakale vse sestavine, ki smo jih potrebovali pri pripravi obeda: malo svežih sadik vrbe, ravno toliko mrež za zaščito, količki za zaščito sadik in vezice, ter kot začimbe nekaj krampačic, macola in bat. Ni kaj, sestavine, ki zagotavljajo okusno pojedino.

Ni bilo potrebno veliko razlagati, kako se sestavine zmeša, da bo jed sprejeta s strani obedovalcev. Pokazalo se je, da je bila kuharska vnema otrok velika, saj je bila gostija ob pomoči nekaj odraslih oseb nared že v dobrih dveh urah. In kot velja pri jedi, ki se kuha v domačem loncu, je najbolje, da se jo pusti nekje pri strani. Lepo počasi celo dopoldne vre, za kosilo pa je ravno nared. Tako bomo mi pustili sadike vrb zrasti v velika drevesa, saj bodo šele takrat najbolj privlačna in okusna za naše nove občane – družino bober. Verjamem, da bi se družina odselila, v kolikor ji ne bomo pomagali in skrbeli za to, da bo na njihovih krožnikih stalno kakšno okusno drevo.

Moram priznati, da je bil odziv občanov resnično presenetljiv, zato bi se na tem mestu rad zahvalil vsem, ki so nam bili v pomoč: župniku gospodu Francu Vidmarju, ki je podaril smreki, iz katerih je Jaka Godec za en „Hvala“ pripravil količke za zaščito sadik. Zahvala gre tudi občinski upravi, ki je dovolila, da vrbe sadimo na njihovi zemlji, ter je dala svoje delavce, da so cel dan pospravljali bregove ob reki, da so bili nared za sajenje. V akcijo je bilo vključenih še nekaj občanov, ki so na svojih lokah posadili vrbe z istim namenom. Zelo sem hvaležen tudi ga. Jelki Mrvar, direktorici Osnovne šole Žužemberk, da nam je prisluhnila in podprla našo pobudo, saj ... Otroci šestih razredov, njim sem najbolj hvaležen, bodo rasli z naravo, se od nje učili in v srcu bodo nosili prijetno izkušnjo, da so za ohranitev narave naredili pravo dejanje. Mogoče majhen korak za šolarčke, a velik za našo naravo.

Miloš KECMAN,
univ. dipl. inž. gozd.

Ob novem letu naj se zahvalim vsem, s katerimi smo v iztekajočem letu prekrižali naša pota, za vse trenutke - naj smo se o njih smejali ali pač bentili. Predvsem smo se veliko naučili. Vsem skupaj želim, da bi se v novem letu srečevali dobro razpoloženi. Srečno!

Varno delo z motorno žago

V dneh 17. in 18. novembra 2008 je v Žužemberku potekal seminar Varno delo z motorno žago. Tokrat je šlo za nadaljevalni tečaj, ki so se ga lahko udeležili le tisti lastniki gozdov, ki so osnove varnega dela z motorno žago spoznali že prej. Organizirali smo ga delavci Zavoda za gozdove Slovenije iz Žužemberka, za strokovno vodenje pa so poskrbeli inštruktorji iz Srednješolskega gozdarskega centra iz Postojne.

Prvi dan se je odvijal na kmečkem turizmu Pod gradom. Posvečen je bil teoretičnim vsebinam. Inštruktorji so tečajnike seznanili o izbiri motorne žage, sestavnih delih, delovanju in vzdrževanju. Poleg tega so predstavili nove tipe motornih žag, ki predstavljajo korak naprej v zagotavljanju varnega dela. Sledile so osnove varne sečnje dreves v zahtevnejših razmerah, predvsem o nevarnostih pri delu v gozdu, varstvu pri delu, tehniki in organizaciji učinkovitega in varnega dela pri sečnji ter opravilih po končani sečnji. Posebej je bilo poudarjeno, da se v Sloveniji največ težkih poškodb pri delu zgodi prav v gozdu. Statistike kažejo, da je razlog večine nesreč: neizkušenost, neodgovornost, slab odnos do vzdrževanja motorke, vinjenost in neprimerna delovna obleka. Čeprav je videti kot nujno zlo, je oprema sekača v veliki meri namenjena varovanju zdravja, zato je nujno potrebna za varno delo v gozdu. Dan se je zaključil s pregledom motornih žag (čiščenje, nastavitev teka motorja, brušenje verige, praktična vadba drugih del pri vzdrževanju) ter predstavitvijo orodij in opreme sekača.

Da bi se tečajniki čim hitreje navadili na uporabo zaščitnih sredstev, so se morali drugega dne pojaviti s primerno osebno zaščitno opremo: zaščitno čelado z zaščitno mrežico in glušniki, sekaškimi zaščitnimi rokavicami, zaščitnimi sekaškimi hlačami z vlakni proti vrezu ter primerno obutvijo. Tudi njihove motorne žage so morale biti brezhibne. Na začetku smo predstavili delovišče, torej gozdnogojitveni in sečnospravilni načrt ter predstavili možne gozdnogospodarske ukrepe. Zelo smo hvaležni g. Jožetu Papežu s Cviblja, ki nam je dovolil, da smo terenski del tečaja izvedli v njegovem gozdu. Potem se je pozornost tečajnikov preusmerila k inštruktorjem, ki so se lotili prikaza varnega podiranja. Za prikaz je bil izbran resnično težak problem zlomljenega debelega cera, na katerem je obviselo še eno drevo. Takega drevesa ne žagamo ali nanj podiramo drugo drevo, saj je tak postopek zelo nevaren. Inštruktorji so obviselo drevo enostavno potegnili na tla s pomočjo žičnega natega. Temu je sledilo še podiranje zlomljenega in gnilega cera, ki mu zaradi strokovnosti inštruktorjev ni preostalo nič drugega, kot da pade na mesto, ki so si ga inštruktorji že v naprej izbrali. Ves

čas so tečajniki opremljeni z zaščitnimi sredstvi na varni razdalji opazovali delo inštruktorjev ter poslušali razlago. Posebej je bilo poudarjeno, da delata na sečišču dva delavca, tako da hkrati opazujeta, če se je sodelavcu kaj pripetilo. Sledilo je praktično delo po skupinah. Zapletov ni manjkalo, a prav na takih malenkostih se človek lahko veliko nauči.

Zaključek tečaja se je odvijal v prostorih kmečkega turizma Pod gradom, kjer so se udeleženci tečaja pogreli ob okusnem kosilu. Ob koncu tečaja so še izpolnili anketo ter prejeli potrdila, da so se udeležili nadaljevalnega tečaja varnega dela z motorno žago. S plačilom kotizacije so si udeleženci zagotovili nezgodno zavarovanje, glavnino denarnih sredstev za izvedbo seminarja pa je prispeval Zavod za gozdove Slovenije.

V kolikor vas zanima udeležba na naših tečajih (osnovni tečaj varnega dela z motorno žago, varno delo s traktorjem, nega mladega gozda ter tečaj o krojenju lesa), vas pozivamo, da nas pokličete na naš telefon 07 – 308 70 50. Tako si bomo lahko sproti delali spisek interesentov in vas bomo ob ponovni organizaciji katerega koli tečaja vedeli povabiti, da se ga udeležite. *Miloš KECMAN, univ. dipl. inž. gozd.*

FOTO DIGITALNI STUDIO

MAVER

Dvor 12 b, 8361 Dvor
Tel.: 07/ 30 88 322, Gsm.: 041 722 712

Iskrenih misli, toplih stiskov rok in izpolnjenih pričakovanj v letu 2009 vsem svojim strankam želi Foto digitalni studio Maver

NOVO NOVO NOVO

S!mobil

POOBLAŠČENI PRODAJALEC

Pooblaščeno prodajno mesto v Žužemberku

Grajski trg 3

Javna gasilska služba

Javno gasilsko službo v Občini Žužemberk izvajajo prostovoljne gasilske enote naslednjih prostovoljnih gasilskih društev: PGD Ajdovec, PGD Dvor, PGD Hinje, PGD Križi, PGD Reber, PGD Šmihel pri Žužemberku, PGD Žužemberk, Gasilska zveza Novo mesto in poklicna gasilska enota – Gasilsko reševalni center Novo mesto.

Območje Občine Žužemberk je razdeljeno na sedem operativnih območij. V vsakem območju je ena prostovoljna gasilska enota določena za osrednjo enoto. Območje delovanja take enote je celotno operativno območje in po potrebah tudi zunaj tega območja.

Izvajalci javne gasilske službe opravljajo naloge zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah v skladu z načrti Občine Žužemberk za zaščito in reševanje ter operativnim gasilskim načrtom, pod pogoji, ki jih določajo pogodbe o opravljanju javne gasilske službe, ki jih Občina Žužemberk sklene z PGD in GZNM ter v skladu s sklepi in navodili župana, s katerimi se ureja kategorizacija in način delovanja enot.

Najvišje kategorizirano prostovoljno gasilsko društvo v občini je PGD Žužemberk, ki je v tretji kategoriji, PGD Dvor je v drugi kategoriji, ostala prostovoljna gasilska društva pa so v prvi kategoriji.

Javno gasilsko službo vodi poveljnik javne gasilske službe. Funkcijo poveljnika javne gasilske službe opravlja poveljnik Občinskega gasilskega poveljstva Občine Žužemberk, ob njegovi odsotnosti pa namestnik poveljnika. *VladiMir*

Predsedniki društev in komisij:		
PGD Žužemberk	SLAVKO STRUNA	041 324 690
PGD DVOR	TOMAŽ OBŠTETAR	041 943 288
PGD HINJE	CIRIL PAPEŽ	041 377 968
PGD AJDOVEC	JANEZ SKUBE	041 385 683
PGD KRIŽI	PETER ŠPELKO	041 592 932
PGD REBER	JANEZ PAPEŽ	031 653 690
PGD ŠMIHEL	RAFEL VIDMAR	041 406 746
KOMISIJA ZAVETERANE	JOŽE HRIBAR	30 87 246
KOMISIJA ZA ŽENSKE	TEREZIJA SAJEVIC	041 571 854
KOMISIJA ZA MLADINO	SILVA PAPEŽ	031 351 744

Poveljniki:							
OGP	PGD	PGD	PGD	PGD	PGD	PGD	PGD
Žužemberk	Žužemberk	DVOR	HINJE	AJDOVEC	KRIŽI	REBER	ŠMIHEL
ANDREJ	BORIS	ALEŠ	ALEŠ	STANE	ŠPELKO	JOŽE	JOŽE
BANKO	SAJEVIC	REPAR	BRECELNIK	KUHELJ	TOMAŽ	GLAVAN	HROVAT
041 377 922	041 644 089	041 890 981	041 740 213	041 385 682	041278 317	041 977 061	041 523 426

Spomin na padle ne bo nikoli zbledel

Veličastna komemoracija z množično udeležbo in slavnostnim govornikom poslancem podpredsednikom državnega zbora Miranom Potrčem je pokazala, kako živ in nepozaben je spomin na naše padle borce in na vse, ki so dali svoje najdražje za svobodo, da mi danes lahko živimo v samostojni in svobodni domovini.

Lepo je bilo videti širok venec ljudi in številne praporščake s svojimi prapori, ki so se prišli poklonit padlim borcem in aktivistom, ki so tu našli svoj mir in počivajo pod mogočnim spomenikom na Cviblju. Voditeljica programa Janja Šenica Godec nas je seznanila s programom, povedala pa je še, da bo na novo potrebno vpisati še okrog 1000 imen padlih borcev, aktivistov ter tistih, ki so umrli v taboriščih ali bili ubiti kot civilne žrtve ob bombandiranju. Tako bo število padlih presegalo 2000, katerih imena bodo vpisana na spomeniku. Sledila je himna in pozdravni govor našega župana Franca Škufce. Zatem je domači pevski zbor zapel 'Prečuden cvet je grapi črni'.

Slavnostni govornik je bil tokrat podpredsednik državnega zbora Mira Potrč, ki je razgrnil nekaj tehtnih misli o naše štiriletnem osvobodilnem boju v Sloveniji. Poudaril je naš veličasten boj, edinstven v Evropi, to nam še danes priznavajo tisti, ki so bili takrat naši zavezniki. Če se ne bi uprli in bi čakali, ne bi imeli jamstva, ki bi nam omogočil, da postanemo samostojni v okviru Jugoslavije. Naša upor in štiriletna borba z neusmiljenim sovražnikom, ki je napovedal uničenje našega naroda, se je dopolnil pred 17 leti, ko smo leta 1991 res lahko postali popolnoma svobodni in da danes živimo v vseh ozirih v napredujoči državi. Toda še vedno padajo na nas sence preteklosti, saj nekateri kar naprej oživljajo dogodke in skušajo na vse načine oprati madež iz spomina zgodovine, češ, da so stopili na drugo stran iz prepričanja, da bi bilo tako bolje za ljudi, da bi bilo manj žrtev. Zgodovinsko je dokazano, da je bil naš boj pravičen, »Zato,« je zaključil slavnostni govornik »ker ste darovali tisto, kar je najdražje – življenje, se vam še enkrat poklonimo z obljubo: nikoli vas ne bomo pozabili.«

S častno četo Slovenske vojske in ob spremljavi godbe na pihala so začeli polagati vence različne domače tuje delegacije: vence so položil: Glavni odbor ZB za vrednote NOB Slovenije, več borčevskih delegacij z Dolenjske, Primorske, Črnomlja, Metlike in Semiča, delegacija Socialnih demokratov, delegacija Občine Žužemberk, gostje koprske organizacije ZB, Občinski odbor ZB za vrednote NOB iz Žužemberka, koroški partizani iz Avstrije, Zveza društev vojnih invalidov Slovenija in seveda delegacije tujih predstavništev pri nas: delegacija Ruske federacije, Republika Hrvatske, Republika Srbije, Republika Črna gora, delegacija iz Italije – brigada Fonta-not - je položila venec že na začetku oktobra.

V kulturnem programu so nastopile recitatorke iz Osnovne šole Žužemberk s Kajuhovimi pesmimi, Pesem 'Treba je vedeti' je predstavila recitatorka s Primorske, Jana Špiletič pa je prebrala pesem 'Srečanje' Mateja Bora.

Za zaključek pa je nastopil, kot vsako leto, pevski zbor iz Kopra, s samimi udarnimi pesmimi, in na koncu, je kot zadnja zadonela radostno zapeta njihova mogočna pesem: Vstajenje Primorske.

Tako je ta pesem v nas prebudila občutke, da, če je še tako majhen narod, kot je naš, ga ne more še tako mogočna sila premagati, če se bori za najvišji in pravičen cilj: za svojo svobodo!

Člani ZB Kopra in nekaj naših članov so se odpeljali na Hinje, kjer je bila nato komemoracija s kulturnim programom v spomin na borce s Primorske, ki so padli ob novem leto 1944 v tej vasi.

Besedilo: Rudi Cerkovnik

Obnova spomenikov in obeležij v Občini Žužemberk

Znano je, da se je po zamenjavi oblasti leta 1991 spomenikom, kjer počivajo padli borci in druge žrtve 2. svetovne vojne, slabo pisalo. Marsikje po Sloveniji so v zapuščeni in zanemarjeni, saj nihče ne skrbi zanje.

Drugače je v Občini Žužemberk, tu si Ljuba in Jože Šenica že 14 let prizadevata na vse načine, da pridobita nujna sredstva pa tudi prostovoljce, večinoma pa opravljata sama obnovitvena dela.

V Občini Žužemberk so poleg spomenika na Cviblju še spomeniki na Dvoru, Laščah, v Hinjah sta kar dva, na Prevolah in na Plešivici – skupaj 7. Poleg tega je še 13 spominskih plošč. Ker so po določenem času ta obeležja začela propadati, jih je bilo treba obnoviti. In tega sta se lotila Jože in Ljuba Šenica prostovoljno, ker nista mogla več gledati in zavedajoč se, da so padli borci in druge žrtve dali svoje najdražje, to je življenje za nas, da mi danes živimo v svobodni in svoji domovini, in ugotavljata, kako malo nekateri cenijo in spoštujejo vse to.

Tako sta že pred več leti obnovila, začela sta leta 1994, na spomenikih in spominskih ploščah kar 3000 črk. Spet sta začela že drugič v letu 2002/2003, ponovno od začetka, saj so črke obledele in se ni dalo več prebrati imen in priimkov. V Velikem Lipovcu je bilo še posebej veliko dela, saj sta morala prebarvati lesene obeležje postavljeno leta 1998 v čast 15. udarne brigade in zato sta od odbora brigade dobila posebno priznanje, tako še kdo zna ceniti njuno delo.

V letu 2005 pa je bila Ljuba Šenica, predsednica občinske ZB za vrednote NOB, primorana zaprositi za denarna sredstva borčevske organizacije s Primorske (v Hinjah imajo spomenik padli borci s Primorske) in Dolenjske, nekaj podjetij in društev. Tako je zbrala 2.500 evrov. S tem denarjem so obnovili spomenik v Hinjah, na Prevolah in Laščah, to delo so opravili kamnoseki, ki jih je bilo treba plačati. V oktobru pa je bil obnovljen podstavek na Laščah, pri tem so pomagali 3 delavci javnih del pri občini, so še Jože Šenica, Primož Legan in Tone Kovač pod strokovnim vodstvom Jožeta Primca z Dvora.

Še prej, v mesecu juniju, pa so Jože Šenica, Primož Legan in zdaj že pokojni Viktor Koncila očistili top, ki stoji v ovinku na Jami, Jože Šenica pa je še na spominski plošči obnovil črke. A še ni vse končano, še je nekaj obeležij, kjer je treba na novo prebarvati črke pa še kaj popraviti.

Veliko dela je bilo storjenega v teh 14-tih letih. Res lahko pohvalimo Ljubo in Jožeta Šenico, ki sta opravila ogromno delo. Lahko sta nam za vzor in zaslužila bi, da bi ljudje bolj cenili njuno nesebično in prostovoljno delo, a tudi to, da sta vložila tudi veliko lastnega denarja, pa opravila nešteto voženj zastonj, celo aranžmaje, ki krasijo ob praznikih spomenike, so bili narejeni iz rož z Ljubinega vrta in še redno opravljata čistilne akcije pri spomenikih.

Vendar moramo reči, da dobivata pohvale za svoje požrtvovalno delo od ljudi iz cele Slovenije in celo iz tujine, žalostno pa je, da ne dobita nobenega priznanja od domačih ljudi. Toda to jih sicer žalosti, a ne vzame volje do dela za skupnost, posebej delo za padle borce, saj se zavedata, kaj pomeni za nas njihovo žrtvovanje, zato bosta še se naprej trudila in delala tako kot zdaj, dokler jima bo dopuščalo zdravje.

Besedilo in foto: Rudi Cerkovnik

Potujoča knjižnica redno obiskuje Suho krajino

Že od leta 1976 Potujoča knjižnica s svojim avtobusom redno obiskuje Suho krajino in njenim bralcem posoja knjige, da uživajo v lepoti slovenske besede, si krajšajo čas, se marsikaj naučijo in duhovno bogatijo.

Vodja Potujoče knjižnice Mojca Andoljšek pohvali Suhokranjce, da so zelo pridni bralci. Postregla je z podatki: rednih članov je letu 2008 vpisanih 220. In ti imajo na posameznih postajališčih naslednje število obiskov in prebranih knjig: **Ajdovec**: obiskov 107, prebranih knjig 737; **Dvor**: 78, 525; **Prevole**: 197, 747; **Šmihel**: 154, 1.256; **Žužemberk** (na trgu) 469, 2896; **Žužemberk** (pred šolo): obiskov 115, prebranih knjig 522.

Zdaj v zimskih dnevih, ko so dolge noči, je pravi čas za banje, zato Vam, posebej seveda tistim, ki še niste do sedaj obiskali Potujoče knjižnice, posredujemo, kdaj pridejo v posamezne kraje in čas, ko si lahko knjige izposodite v letu 2009:

Potujoča knjižnica vabi – dobrodošli med knjigami! *Foto in zapis: Rudi Cerkovnik*

Ajdovec	Dvor	Prevole	Šmihel	Žužemberk (na trgu)	Žužemberk (pred šolo)
Četrtek	Torek	Torek	Četrtek	Četrtek	Četrtek
8.15-9.00	15.30-14.45	13.00-14.45	13.45-15.45	16.15-18.15	9.30-12.00
8. januar	6. januar	6. januar	22. januar	22. januar	8. januar
5. februar	3. februar	3. februar	19. februar	19. februar	5. februar
5. marec	3. marec	3. marec	19. marec	19. marec	5. marec
2. april	31. marec	31. marec	16. april	16. april	2. april
7. maj	5. maj	5. maj	21. maj	21. maj	7. maj
4. junij	2. junij	2. junij	18. junij	18. junij	4. junij
10. september	8. september	8. september	24. september	24. september	10. september
8. oktober	6. oktober	6. oktober	22. oktober	22. oktober	8. oktober
5. november	3. november	3. november	19. november	19. november	5. november
3. december	1. december	1. december	17. december	17. december	3. december

Knjiga nam srce zmiga

Lojze Kovačič (1928-1949)

Letos bi Lojze Kovačič praznoval 80. obletnico rojstva. To je slovenski pisatelj, ki je s svojimi romani, novelami, z zbirkami kratkih zgodb in z mladinskimi deli zaznamoval drugo polovico prejšnjega stoletja. Štejejo ga za kot najboljšega ustvarjalca tega obdobja, nekateri ga pa uvrščajo kar ob bok samega velikega Ivana Cankarja.

Njegova življenjska pot je bila čudno zavita, polna preobratov in nenadnih zasukov. Kot zanimivost lahko povemo, da kot otrok ni znal slovensko, ampak samo nemško.

Na kratko. Rodil se je v Baslu v Švici, v izseljenski družini. Oče je bil Slovenec, mati pa Nemka. Leta 1938 so družino izgnali in nekaj časa so živeli v Cegelnici pri Novem mestu, a kmalu so se preselili v Ljubljano. Tu je obiskoval osnovno in srednjo šolo ter diplomiral na višji pedagoški šoli iz slovenskega in nemškega jezika. Leta 1944 mu je umrl oče in z materjo sta živela v hudem pomanjkanju. Nekaj časa je živel kot svobodni umetnik, zadnja leta pred upokojitvijo pa je bil zaposlen v Pionirskem domu v Ljubljani kot pedagog za lutkovno vzgojo. Seveda pa je vseskozi, začel je zelo mlad, pisal.

Kovačičevo pisateljsko delo izhaja iz socialističnega realizma. Ker je tudi on sam doživljal krivice kot delavski otrok, ga je zanimal mali človek s svojimi hotenji in moralnimi stiskami. Toda ta njegov mali človek je osamljen, izločen iz širše družbene skupnosti, ne vidi ničesar širšega in višjega iz lastnega golega življenja in preživetja.

V kratkih novelah **Ljubljanske razglednice** predstavlja vsakdanjost navadnih ljudi, ki se borijo za svoj vsakdanji kruh.

Naslednja dela se približujejo modernejši literaturi: V romanu **Deček in smrt** je poročilo 12-letnega dečka o smrti očeta. V njem opisuje pisatelj lastno doživljanje očetove smrti. **Sporočilo v spanju** je opis boja med posameznikom in okoljem. Tu spoznamo velik del pisateljevega življenja. **Resničnost** slika življenje med kaznjenci. Večina del se dotika življenja pisatelja samega, tako tudi **Preseljevanje** in **Pet fragmentov**. Posebej dognan pa je roman **Prišleki**, ki je avtobiografska pripoved o lastni družini in dogajanju v 50-tih in 60-tih letih.

V zadnjem obdobju svojega življenja je ustvaril še naslednja dela**: Basel, Prah, Kristalni čas, Zgodbe s panjskih končnic, Vzemljohod.**

Kovačič je zelo uspešno oblikoval tudi prozo za mladino: **Zgodbne iz mesta Rič-Rač, Fantek na oblaku in dva zmerjavca, Možiček med dimniki** in **Zgodbe o levih in levčku**.

Da je res odličen pisatelj, kažejo tudi številne nagrade: Župančičeva nagrada mesta Ljubljane (1972, 1986), Linhartova plaketa (1973), Prešernova nagrada (1973), Delova nagrada kresnik (1991, 2004), mednarodno nagrado v Tokiu za najboljšo radijsko igro in Klemenčičevo nagrado za življenjsko delo.

Vir: Saša Varl Purkeljc: Naši književniki in njihova dela
Foto: arhiv Zapis: Rudi Cerkovnik

Dvorski literati

Za naše literate - upokojence je bilo letošnje leto zelo pomembno, saj je v februarju izšla zbirka pesmi PRVI KORAKI, v kateri so sodelovali: Albin Mrvar, Jožefa Pelc, Marija Vidmar in Mirko Repar.

Ob kulturnem prazniku so nastopili na 12. srečanju literatov PZDU Dolenjske v Šentjerneju. Ob občinskem prazniku občine Žužemberk smo pripravili literarni večer, na katerega smo povabili člane literate iz Straže, Dolenjskih Toplic, Žužemberka in Mirne Peči. Za občinski praznik Dolenjskih Toplic pa smo se udeležili njihovega literarnega večera. Naši literati nas razveseljujejo na naših prireditvah: občni zbor, piknik, srečanje starejših in nam povedo pesmice.

Ob festivalu za 3. življenjsko obdobje smo pripravili Večer spominov, na katerem so s svojimi spomini sodelovali: Ivanka Kren (na sliki)- šolstvo med obema vojnama, Slavka Andrejčič - o pregnanstvu in Henrik Travnik - o nesmiselni vojni na strani domobrancev. Upamo, da nam bo iz tega Večera spominov uspelo natisniti knjižico.

V naslednjem letu bomo še nadaljevali z Večeri spominov.

DU Dvor
Tončka Banko

Izlet - zabava - delo

Vsako leto priredi DU Dvor nekaj izletov in tako spoznamo našo prelepo domovino. Všeč nam je bil izlet v Višnjo goro, Turjak in Rašico, kjer smo veliko izvedeli o prvem piscu slovenske knjige. Nepozabna je bila vožnja z ladjo od Kopra do Piranskega zaliva. Za člane društva je bila vožnja z vlakom nekaj posebnega, saj so se nekateri upokojenci prvič peljali z vlakom. Spominjali se bomo tudi obisk goriškega Casinoja, ki je marsikomu prinesel nekaj "cvenka" v žep.

Lepo smo se zabavali na pikniku na Frati, na martinovanju na Turistični kmetiji Simonič v Draščičih in na silvestrovanju v Gostišču Prepih na Težki vodi.

Seveda pa ne smemo pozabiti na naše pomembno delo: pridobivanje novih članov, obiski starejših ter praznovanje jubilantov.

13 naših članov pa sodeluje v projektu Starejši za starejše. To nalogo opravljamo že drugo leto. Na našem okolišu je nad 300 članov, ki jih obiščemo vsaj dvakrat na leto, z njimi se pogovarjamo, jim pomagamo pri delu.

Nekoga moraš imeti rad

»Nekoga moraš imeti rad, pa čeprav trave, reko, drevo ali kamen, nekomu moraš nasloniti roko na ramo, da se, lačna, nasiti bližine ...«

»Prisluhnimo otrokom in storimo več za dostojanstvo slehernega, za njegovo samospoštovanje in pozitivno samopodobo. Okrepimo njihov glas v družini in družbi. Državne institucije lahko in morajo storiti več za zaščito otrokovih pravic, zapisanih v ustavi, konvencijah in zakonih. Kuštrave glavice pa ne morejo stisniti k sebi. To lahko storimo le tisti, ki jih imamo resnično radi,« sta v poslanico ob letošnjem tednu otroka, ki teče pod naslovom Nekoga moraš imeti rad, zapisala dr. Zdenka Čebašek-Travnik, varuhinja človekovih pravic in mag. Franc Hočevar, predsednik Zveze prijateljev mladine Slovenije.

Letošnji teden otroka je potekal pod geslom "NEKOGA MORAŠ IMETI RAD". V tednu otroka naj bi bili malčki, šolarji in mladostniki deležni še posebne pozornosti.

»... nekoga moraš imeti rad, pa čeprav trave, reko, drevo ali kamen ...«

Vsak človek si želi, da bi bil ljubljen in sprejet. Otroci še posebno, saj svet dojemajo predvsem čustveno. Zato se moramo zavedati, da mora biti vsak dan, vsak teden, vsak mesec in vsako leto otrok ljubljen, razumljen, sprejet, upoštevan in varovan.

»... nekje vendar mora biti zanje gnezdo miru in nežnosti...«

V našem vrtcu na Dvoru posvečamo veliko pozornosti druženju skupin. V tednu otroka smo to dejavnost še okrepile. Trudile smo se, da so bili vsi dnevi, kljub slabemu vremenu, polni sonca in nasmehov. Veliko smo prepevali, plesali, ustvarjali v likovnih delavnicah, skupaj odšli na sprehod in v telovadnico. S starejšimi otroki smo v garderobi pripravili razstavo. Otroci so od doma prinesli buče in druge jesenske plodove. Bučka, ki smo jo izdelali in postavili na vrt, nas skozi okno opazuje, kako smo že spretni pri obuvanju in oblačenju.

Z lutkovno igrico Važič jež se otroci niso naučili zgolj nove pesmice, marveč so se seznanili tudi s tem, kakšen moraš biti do drugih. Nikoli ne smeš imeti vsega zase, kajti nazadnje tudi sam ostaneš praznih rok.

Priprava sadne solate

Prepevali smo ob zvokih klavirja, za katerim je sedel naš hišnik Branko in se s spretnimi prsti vešče sprehajal po črnih in belih tipkah instrumenta. Otroci so zelo uživali.

V četrtek smo imeli kostanjev piknik. Prišlo je veliko staršev, pa tudi dedkov in babic. Otroci starejše skupine METULJI so se predstavili z dvema pesmicama. Druženje je bilo sproščeno in prijetno.

V petek so nas obiskali učenci prvega razreda. Presenetili so nas s pesmicami in darilci, ki so jih izdelali sami, mi pa smo jih pogostili s sadno solato.

» ... nekoga moraš imeti rad, nekoga moraš imeti rad, z nekom moraš v korak, v isto sled...«

Mi, na Dvoru, vzgojiteljice, pomočnice in otroci, imamo radi drug drugega, pa tudi reko in kamen in drevo ...

Lilijana Hrovat,
pom. vzg. na Dvoru

Mi pa klekljamo

V novembru smo na OŠ Žužemberk začeli s krožkom klekljanja. Vanj so vključeni učenci obeh 6. razredov. Vključenih je 16 učencev, od tega kar 8 dečkov. Krožek poteka ob torkih dve šolski uri pod vodstvom učiteljic Marjane Furlan in Ljube Nose. Na željo otrok smo imeli 4-urno sobotno delovno srečanje. Učenci so hitro osvojili osnovno tehniko klekljanja in sedaj že nastajajo prvi izdelki.

Ljuba Nose

Izlet v Belo krajino

V šoli smo izvedeli, da štiri dijakinje Srednje ekonomske šole v Novem mestu, bivše učenke naše šole, v okviru projektne naloge pripravljajo izlet v Belo krajino in da se lahko prijavimo. Zdelo se nam je zanimivo in prijavilo se nas je 30 učencev od 5. do 8. razreda.

Končno je nastopil petek, 24. 10. 2008, ki je bil predviden za izlet. Po četrti uri pouka smo se v spremstvu treh učiteljic in štirih dijakinj odpeljali v deželo belih brez, belih narodnih noš in jurjevanja. Preko Semiča smo se odpeljali v Adlešiče, kjer smo se ustavili v tamkajšnji podružnični šoli. Spremljevalke so nam razdelile sendviče, in ko smo se najedli, smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je z ovčjo volno oblačila mila, ki so lahko dišeči okras, so pa uporabna tudi za umivanje, saj volna pripomore k temeljitejšemu odstranjevanju umazanije. Pri delu smo se zelo zabavali. Najprej smo milo oblekli v temno rjavo volno, pri tem smo si pomagali s toplo vodo in detergentom. Tako smo volno »zalepili « na milo, potem pa smo z belo volno nanj naredili še vzorec. Naši vzorci so bili zelo raznoliki, od rožic, trikotnikov do začetnic našega imena. Ko smo končali z mili, smo odšli izdelovat pisanice. S posebnim pisalom, ki smo ga napolnili z voščenimi kroglicami, smo na jajčno lupino narisali razne vzorce. Nato smo jajce namočili v rdečo barvo. Ko se je le-to obarvalo rdeče, smo s pisalom narisali na lupino še nekaj vzorcev in ga nato pomočili še v črno barvo. Če pisanice delate po tem postopku, potem bo rezultat čudovita črno-bela- rdeča pisanica. Ko smo zaključili obe delavnici, smo se odpeljali v Semič na domačijo Tončka Pluta. Gospod je sicer že pokojni, bil pa je vaški glasbenik, ki je igral na bršljanov list in je večkrat nastopal tudi na televiziji. Hišo nam je razkazal njegov sin. Na tej postaji so nas organizatorke presenetile tudi s pecivom in sokom. Po končanem ogledu in po pogostitvi smo se odpeljali proti domu. Bili smo nekoliko utrujeni, vendar veseli, saj so se naslednji da začele počitnice. Izlet je bil po najinem mnenju izredno zanimiv in bi ga z veseljem ponovili.

Špec Špela in Zupančič Urška
8. b OŠ Žužemberk

Naj... fotografija

Bučke, bučke, bučke
Mali Lovro Rozman iz Brezove Rebri šteje, šteje, a ne zna prešteti.

Naravoslovni dan 6. razredov

V petek, 21.11.2008, smo imeli učenci 6. razredov naravoslovni dan z namenom pomagati bobrom. Sadili smo namreč vrbe.

Najprej smo v šoli poslušali predavanje g. Andreja Hudoklina o bobrih. Nato pa smo se pod vodstvom g. Miloša Kecmana odpravili po glavni cesti do levega brega reke Krke, kjer smo se preobuli v škornje. Nekaj učencev se je z učiteljico go. Klaro Legan in gozdarjem odpravilo na desni breg reke Krke, kjer smo na malce drugačen način posadili petindvajset vrb. Vsi smo najprej izkopali luknjo, vanjo pa dali sadiko. To smo pokrili z zemljo. Okoli smo dali dva količka, postavili zaščitno mrežo in vrbo privezali. Na levem in desnem bregu skupaj smo posadili okoli 100 vrb.

Vsem nam je bil ta dan všeč in tudi učitelji so bili ponosni, ker smo pomagali bobrom za njihovo ohranitev na našem področju.

Marcela Jerše, Karmen Kužnik, 6.b

Varno v šolo

Z novim šolskim letom je v 1. razred zakorakalo 16 nadebudnih prvošolcev.

Da bi bil varen vsak njihov korak na poti v šolo, nas je že v prvih šolskih dneh obiskal policist g. Albert Lah. Z učenci se je pogovoril o uporabi varnostnega pasu, avtosedeža in čelade ter o varni hoji ob cesti. Učenci so se s policistovo pomočjo naučili tudi pravilnega prečkanja ceste. Verjamemo, da bomo s takim sodelovanjem pripomogli k boljši varnosti naših otrok.

Irena A. Horžen in M. Papež, strokovni delavki v 1. r

Medeni zajtrk v vrtcu dvor

Javno svetovalna služba v čebelarstvu je organizirala 21. novembra 2008 dobrodelno izobraževalno akcijo »En dan za zajtrk med slovenskih čebelarjev v naših vrtcih«. Med medenim zajtrkom sta otroke skupine Metuljev iz vrtca Dvor obiskala predsednik čebelarskega društva Dvor g. Miha Potočar in praporščak g. Primož Legan.

Po zajtrku sta otrokom na prijeten in sproščen način predstavila čebelarsko društvo ter pomen čebel za naše življenje. Za popestritev in nazornejši prikaz sta prinesla s seboj čebelji panj in obleko, ki jo čebelar nosi pri delu v čebelnjaku. Otroci so sodelovali z vprašanji in tudi nekaterimi znanji, saj smo v lanskem šolskem letu na ravni vrtca vse skupine sodelovale v raziskovalni nalogi Čebelarstvo, zato nam je ta tema blizu. Za vsakega otroka, iz vseh skupin, sta pustila zgibanko Čebelica moja prijateljica s poučno vsebino, ki jo podarja čebelarska zveza Slovenije.

Taki obiski so v vrtcu vedno dobrodošli. Pripomorejo k splošni izobrazbi otrok in njihovi skrbi za okolje, kamor spada tudi čebelarstvo in koristnost čebel. Obema hvala za sodelovanje z željo, da se zopet vidimo.

Otroci skupine Metuljev v družbi čebelarjev vzgojiteljica Slavka Hrovat, Vrtec Dvor

Prijatelj, podaj mi roko in odpri svojo dlan

OŠ Žužemberk vsako leto izvede več solidarnostnih akcij. Na takšen način ljudje nesebično pomagamo tistim, ki so pomoči nujno potrebni. Ena izmed akcij je tudi humanitarna akcija za Angolo, ki smo jo izvedli v prejšnjem šolskem letu. V sredo, 19.11.2008, nas je obiskala sestra Zvonka Mikec, ki že 18 let dela kot misijonarka v Angoli. Z njo sta bila še Fonzi Žibert in Tanja Murn, ki sta bila člana letošnje misije v Angolo; tja so odnesli zbrano blago, ki se je zbiralo v Sloveniji za to revno afriško deželo.

Sestra Zvonka Mikec se je že kot 11-letna deklica seznanila z revnim življenjem otrok v Afriki. Kasneje je veliko razmišljala o tem, da bi odšla tja. Njene sanje so se uresničile. Postala je sestra misijonarka. Ko je prišla v Angolo, je spoznala številne obraze otrok in mladih. Začela jih je opismenjevati, učiti. Zaradi lakote je umiralo nešteto otrok. Šol ni bilo. V Cacuacu so leta 1991 začeli graditi šolo in center za prehranjevanje. Njeno prvo poslanstvo je bilo v revni vasi, kjer ni bilo hiš, le kolibe iz šibja in blata. Ko je prišla tja, jo je čakala gruča otrok, ki so bili kljub revščini srečni in veseli, ker je nekdo prišel mednje. Tam se otroci zavedajo življenja, saj je to edino, kar imajo, pa čeprav je le-to revno.

Sestre salezijanke pomagajo tisočim revnim otrokom v Angoli. V pomoči niso same. Pomagajo jim ljudje z raznimi solidarnostnimi akcijami. Na podoben način se je pomagalo že neštetim otrokom v Angoli, da so se lahko šolali, zaživeli drugačno življenje, kot so ga bili navajeni.

Žal pa je še veliko otrok, ki teh možnosti nima. Državne šole so drage, vaških šol je malo. Hoditi v šolo je privilegij in sreča le nekaterih.

Naša šola je za te otroke zbrala nekaj denarja in pripomočkov za šolo in prosti čas. V zahvalo so angolski otroci narisali nekaj slik in jih poslali našim učencem. Misijonski knjižnici v Angoli smo podarili nekaj knjig in zapestnice prijateljstva. Sestra Zvonka je v zahvalo za vse dobro šoli podarila zastavo Angole, ki naj bo dokaz povezanosti. Želi, da bi v svetu zavladala mir in pravičnost med vsemi narodi, da bi bili vsi prijatelji, ki bi si lahko srečni podali roke.

Ljuba Nose

Ob trideseti obletnici delovanja frizerskega salona »Danica«

se zahvaljujeva svojim strankam za izkazano zaupanje, hkrati pa Vam želiva prijetne božične praznike, ter srečno, zdravo in uspeha polno leto 2009

Danica Legan in
Klavdija Legan s.p.
Dvor 68,
Tel.: 07/ 30 88 308
gsm:041 377 932

Kje se skriva zdravje?

Predšolsko obdobje je čas radovednosti, vprašanj in spoznanj. Otroke skupine Metuljev iz vrtca Dvor je zanimalo, kje se skriva zdravje. S pogovori v skupini, doma s starši, z obiskom knjižnice in izposojo knjig so otroci spoznavali, da je zdravje povezano z zdravo prehrano. Radi bi dobili odgovore na vprašanja. Kaj je zdrava prehrana? Kakšno je zdravo prehranjevanje? Katera živila so zdrava, katera ne? Zakaj naj zdravo jemo? Ali mi v vrtcu zdravo jemo?

Dogovorili smo se za obisk v šolski kuhinji. Kuharice so nam na prijeten način pokazale delovne prostore in prostor za shranjevanje živil. Kuharica, ga. Martina, je otrokom povedala, da se v vsaki juhi, omaki in prilogi »skriva« veliko zelenjave, ki je potrebna za zdravje. Dogovorili smo se, da sestavimo tedenski jedilnik, ki bo vseboval zdrave prehrambene elemente. Otroci so pripovedovali, kaj radi jedo, česa ne marajo. Skupaj smo dodali še živila, ki so zdrava in dnevno potrebna za prehranjevanje. Naslednji teden so kuharice kuhale po našem jedilniku. Obenem smo sodelovali tudi v nagradnem natečaju »S pravico do zdrave hrane in gibanja gradimo zdravo bodočnost« s trganko »Naš zdrav zajtrk«. V igralnici smo izdelali prehrambeno piramido za zdravo življenje, ki je otrokom pokazala, katera živila so z zdravstvenega vidika primerna, katera ne, ter da se morajo izogibati sladkarij, čeprav jih imajo najraje. Otroci so do tedaj že spoznali, da so sadje in zelenjava zdrava. Naredili smo sadno solato in povabili vse otroke vrtca in prvošolce na sadno pojedino. Ob svetovnem dnevu hrane,16. oktobra, smo izdelali plakat na temo hrane in se ob tem spomnili otrok, ki so lačni. Lahko smo srečni, da živimo na tem koščku zemlje, kjer se ne čuti pomanjkanje.

Vsak obrok, ki ga zaužijemo, pa naj ne bi bil samo zdrav, ampak tudi prijeten za oko in okusen. Tako si pred vsakim obrokom primemo za roke in si povemo rek, ki ga je prispevala sodelavka ga. Lili Hrovat: »Vsi lačni Metulji letijo do miz. Čebljati končajo, si krila podajo in rečejo njihov rek – vsem želimo dober tek!«

Če otrok pozna vrednosti različne hrane, lahko z odločitvami pripomore k zdravju. Jesti zdravo je eden od načinov skrbi zase, ki pelje v zdravo bodočnost.

Vzgojiteljica: Slavka Hrovat
Vrtec Dvor

Obiskali smo šolsko kuhinjo

Srečanje starejših krajanov na Prevolah

V soboto, 18. 10., se je v zgodnjem popoldnevu v prostorih OŠ Prevole zbralo okrog 35 starejših. Za bogat kulturni program so s svojim programom poskrbeli prevolski učenci s svojimi mentorji in predstavniki KD Hinje s kratkim skečem. Zbrane je pozdravila prevolska ravnateljica in predstavnica območnega odbora RK - Marija Breceljnik, nato pa sta skupaj s predsednico RK - Faniko Pečjak, simbolno obdarili najstarejša dva udeleženca – Ano Novak iz Visejca in Slavka Papeža z Ratja. Zbrane je nagovoril tudi župan občine Žužemberk. Po končanem programu so gostje poklepetali ob prigrizku, učenci pa so za njihovo dobro voljo poskrbeli tudi s srečelovom.

Mojca Papež

Ličkanje na Podšumberku.

Dve prijateljski turistični društvi TD Grad Šumberk in TD Suha krajina sta že drugič poskrbeli, da prijetni, družabni in koristni stari običaj 'ličkanje' koruze ne bi zamrl. Tako so se v soboto, 27. septembra, v organizaciji in na sedežu Turističnega društva Grad Šumberk na Podšumberku zbrali številni člani obeh društev in vaščani, ki so izjemnem vzdušju zličkali 'goro' koruze. Razveseljuje pa dejstvo, da so se ličkanja udeležili tudi mladi in najmlajši, ki so bili z 'ličkarijo' navdušeni. Zahvaliti se je potrebno tudi predsedniku tamkajšnjega turističnega društva Stanetu Trunklju in njegovi družini, ki so se izkazali kot izjemni gostitelji.

VladiMir

SUHOKRANJSKE Poti

Cenik oglaševanja v Suhokranjskih poteh

V Suhokranjskih poteh lahko posamezniki, ustanove in podjetja oglašujejo, kar pomeni, da lahko objavite razna sporočila, zahvale in druge informacije, velikost obvestil si lahko izberete sami. V ta namen objavljamo cenik oglaševalskih obvestil.

Druga in predzadnja stran ČB	1/1 strani	(19 x 25) cm	**350,53 EUR**
	1/2 strani	(19 x 12.5) cm	**175,26 EUR**
	1/4 strani	(9.25 x 12.5) cm	**87,63 EUR**
	1/8 strani	(9.25 x 6.10) cm	**43,82 EUR**
Notranje črno-bele strani	1/1 strani	(19 x 25) cm	**229,51 EUR**
	1/2 strani	(19 x 12.5) cm	**114,76 EUR**
	1/4 strani	(9.25 x 12.5) cm	**57,38 EUR**
	1/8 strani	(9.25 x 6.10) cm	**28,69 EUR**
	1/6 strani	(6.25 x 25) cm	**38,39 EUR**
	1/9 strani	(6.25 x 8) cm	**25,45 EUR**
Oglaševanje na barvnih prilogah glasila		(12.5 x 3) cm	**156,48 EUR**
		(12.5 x 2) cm	**104,32 EUR**
		(6 x 3) cm	**75,11 EUR**
		(8 x 2) cm	**66,77 EUR**

Društvom, klubom in zvezam s sedežem v Občini Žužemberk je omogočeno črno-belo brezplačno oglaševanje 1/8 strani (9.25 x 6.10) cm.

Uredništvo

Mladi so zaorali ledino

Ko se je peščica mladih pred tremi leti zbrala in s pomočjo Matjaža Glavana, takratnega predsednika Zveze društev podeželske mladine Slovenije, ustanovila Društvo podeželske mladine Suha krajina, je marsikdo podvomil, da jim bo uspelo. Nasprotno pa so člani dokazali s svojim vztrajnim in potrpežljivim delom. Vajeti Društva podeželske mladine Suha krajina je za prvim predsednikom Matjažem Štrumbljem iz Skopic prevzel študent strojne fakultete v Ljubljani Miha Zupančič. Skupaj s tajnikom Mitjem Mavsarjem, podpredsednico Lucijo Anžlin in ostalimi člani odbora so se zagrizli v delo. V tem mandatnem obdobju so dosegli kar nekaj vidnejših uspehov, tako so med mladimi iz celotne Slovenije na športnih igrah v Miklavžu na Dravskem polju dosegli izvrstno prvo mesto v odbojki ter 2. mesto v košarki, dober uspeh pa so potrdili tudi na regijskem kvizu »Mladi in kmetijstvo«.

»Naš največji uspeh je sodelovanje na kmečkih igrah za pokal Dolenjske in Bele krajine, kjer smo izmed sedmih ekip dosegli izvrstno prvo mesto,« je povedal predsednik Miha Zupančič. Za izvrstno suhokranjsko ekipo je ostala tako ekipa Trebnjega, Trebelnega, Semiča, Metlike, Novega mesta in Zbur. Mladi so se vsakič v drugem kraju pomerili v različnih spretnostnih in šaljivih igrah, nad vsemi rezultati pa je prevladovalo druženje.« Trudimo se, da bi upravičili zaupanje več kot petdesetih članov in članic, ki so v glavnem z Ajdovške planote, Sadinje vasi in Mačkovca, kar nekaj pa jih imamo tudi v hinjskem koncu ter v Sela Šumberku,« je dejal predsednik, ki je s predstavitvijo društva v Osnovni šoli Žužemberk že pridobil nekaj novih članov.

Sicer pa mladim, ki sploh nimajo svojih prostorov, ni dolgčas. Pripravljajo tudi nekaj strokovnih ekskurzij, ogled sejmov, predavanj in ne nazadnje silvestrovanje in občni zbor, na katerem bodo konec leta pregledali dosedanje delo. Računajo, da bodo še z večjo pomočjo Občine Žužemberk, ki ima za njihovo delo veliko posluha, v bodoče še bolj promovirali celo Suho krajino.

Priložnost za druženje in spoznavanje so dodobra izkoristili tudi v petek, 21. novembra, ko so na slovesnosti prejeli pokal za osvojeno prvo mesto na kmečkih igrah. Pokale sta najboljšim ekipam podelil regijski predsednik za Dolenjsko Andrej Lenarčič, za Belo krajino pa Veronika Mužar, za ples in razvedrilo pa je poskrbel ansambel Bojana Rusa. S. M.

Ekskurzija, z veliko začetnico

Sobota, 11.X.2OO8, ekskurzija TD Suha krajina. Obetal se je lep dan, poln novih doživetij. Začetek potovanja Dvor in Žužemberk.

Dobre volje in polni pričakovanj smo se odpravili na pot, stari in mladi so se veselili druženja s prijatelji.

Pot nas je po dolini reke Krke vodila proti Ljubljani, od tam pa preko še v meglo ovite Gorenjske v dolino pod Poncami. Prva postaja je bila velika planiška skakalnica, ponos Slovencev.

Okrepčali smo se s sendviči. Tisti najbolj vztrajni smo se podali na vrh letalnice, na lov za prvimi sončnimi žarki. Kar pošteno smo »zagrizli« v breg in uspelo nam je priti čisto na vrh. Naš trud je bil bogato poplačan, saj se je pred nami odprl čudovit pogled na dolino. Spust je bil hitrejši kot vzpon. Za nekatere skoraj prehiter.

In že smo se peljali naprej. Mimo odsluženega mejnega prehoda Rateče, v Italijo. Naš vodič Vlado nas je zabaval s svojimi duhovitimi domislicami. Z njegovo pomočjo smo na koncu ugotovili, da ni bistvene razlike med Italijo in Slovenijo. Razen v ležečih »policajih«. Naši so izbočeni, pri njih pa kar padeš vanje - ena sama luknja.

Med potjo smo se sladkali z dobrotami domačih kuhinj in zdravili z domačimi napitki. Neopazno smo spet prestopili državno mejo. Takrat pa STOP, schnell, raus …, kaj pa je zdaj to, smo se čudili. Na slovenski zemlji nas pa po nemško preganjajo iz avtobusa! Toda ni bilo nič strašnega. Ob cesti nas je pričakal turistični delavec iz Tolmina, oblečen v uniformo avstrijskega vojaka 1. svet. vojne. Popeljal nas je v vojaško trdnjavo Kluže. S svojimi sodelavci nam je na zabaven način predstavil zgodovino tega kraja. Naše pevke so se s pesmijo zahvalile za prijetne trenutke preživete z njimi.

Pot nas je peljala dalje. Pred nami se je odstiral enkraten razgled po Bovški kotlini. Srečali smo se z izjemnimi naravnimi lepotami in bogato kulturno dediščino, ki jo je

izoblikoval človek v želji po boljšem življenju in v boju za preživetje.

V Kobaridu nas je že čakalo okusno kosilo. V prijetni ribji restavraciji smo se okrepčali in si nabrali moči za nadaljevanje naše avanture. Obiskali smo zgodovinski muzej.

Soška fronta je še kako zaznamovala pokrajino in ljudi ter pustila številne sledi. Vodič po muzeju nam je razkril veliko zgodb preteklosti. Za mnoge izmed nas je bil obisk muzeja izredno čustveno doživetje. Hiteli pa smo naprej.

Spuščal se je že mrak, ko smo prispeli v Šempas, na turistično kmetijo Ceratič. Po večerji nas je gospodar Vinko peljal v vinsko klet. Degustirali smo različna vina oziroma mošt in pa seveda tisto kar najbolj sodi zraven - pršut. Mmm, teknilo nam je!

Prijetno utrujeni in polni lepih spominov in občutkov smo se odpeljali proti domu. Najbolj vzdržljivi so v avtobusu prepevali ob zvokih harmonike in si pripovedovali šale. Večina pa je utonila v dremež.

Ob koncu smo si bili vsi enotni, da smo preživeli čudovit dan. Poglobili smo stara prijateljstva in stkali nova.

»SREČA JE ZA TISTE, KI SO ISKALI IN POSKUŠALI, KAJTI LE-ONI ZNAJO CENITI LJUDI, KI SO SE DOTAKNILI NJIHOVEGA ŽIVLJENJA.«

Vesna Matič

OBČINSKA UPRAVA OBČINE ŽUŽEMBERK
URADNE URE:

Ponedeljek:
od 7.30 do 14.30

Sreda:
0d 7.30 do 16.30

Petek:
od 7.30 do 13.30

www.zuzemberk.si

S predstavitve misiona v Angoli

V nedeljo, 23.novembra so v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata prostovoljci, ki so mesec dni delovali v misijonu, med njimi sta bila iz naše dekanije župnije Sašo Kovač in Tanja Murn, pripravili zanimivo predstavitev misijona v Angoli. Izčrpno so predstavili tudi zaključek akcije zbiranja sredstev, ki so ga skupaj z OŠ Žužemberk, njenimi podružnicami in vrtcem, v sodelovanju z dekanijo in občino Žužemberk izpeljali v preteklem šolskem letu. Tako so skupno zbrali 1800 evrov za šolanje sedmih angolskih otrok ter več kot 2300 učnih pripomočkov.

O misionu in težkem življenju v Angoli je pred številnim občinstvom spregovorila tudi slovenska misijonarka s. Zvonka Mikec.

Foto: Slavko Mirtič

Gasilska vaja v Hinjah

Oktober je mesec požarne varnosti. Tega se vsako leto spomnijo gasilci in v tem času poskrbijo, da svoja znanja pokažejo in utrdijo na skupni vaji. Letos je zagorelo v Hinjah, kjer je prišlo do gozdnega požara pri industrijski coni, poleg tega pa je v nesreči zagorel osebni avto. Prihiteli so gasilci iz vseh prostovoljnih društev v naši občini ter pogasili gozdni požar in goreči avto, žužemberški gasilci pa so z reševalnimi kleščami prikazali reševanje iz avtomobila. Na vaji je bilo udeleženih 67 gasilcev, dogodek pa si je prišlo ogledat tudi precej občanov. Ob koncu vaje so se vsi gasilci zbrali pri gasilskem domu, kjer jih je pozdravil poveljnik gasilskega poveljstva Žužemberk - Andrej Banko, župan naše občine in poveljnik GZ Novo mesto – Tine Filip, ki je vajo ocenil za dobro in pohvalil napredek gasilskih društev glede primernosti gasilske tehnike in zaščitne opreme gasilcev.

Besedilo in foto: Mojca Papež

Ekskurzija društva kmečkih žena na kočevsko

Jesen je lep in darežljiv letni čas, saj kmeta poplača in razveseli z bogatimi darovi.

Kljub obilnemu delu smo si članice Društva kmečkih žena kar sredi delovnega tedna vzele prost dan in se udeležile zanimive ekskurzije v Ribnico in območje Kočevske Reke.

V malce hladnem jutru smo se z izkušenim šoferjem Janezom in prijazno vodnico odpeljale v za nas nekoliko odmaknjeno območje.

Po uri vožnje nas je sonce pozdravilo v Rašici pri Velikih Laščah, v rojstni vasi očeta slovenskega jezika Primoža Trubarja.

Vodnik Andrej nam je v pripovedi opisal njegovo življenjsko pot, predvsem pa njegovo prizadevanje, da Slovenci dobimo svoj jezik.

Pot nas je vodila v vas Sajevec, kjer nas je v domači delavnici sprejel suhorobar Franci Jaklič. Suhorobarstvo ima v teh krajih večstoletno tradicijo, ki se prenaša iz roda v rod, tako tudi pri Jakličevih. Gospod Franci nam je v pojočem ribniškem narečju povedal in tudi prikazal proces izdelave obod, poden, viter, pintarstva, orodjarstva in pletarstva, vmes pa povedal marsikatero življenjsko resnico na šegav način. Dobre volje in obložene s kupljenimi spominki so nas odpeljali v ribniški muzej v gradu.

Ribnica ima zelo dolgo tradicijo semanjih dni, že vse od leta 1492; od tedaj je Ribn˘čan za vedno »po cejlem svejti znan«.

Poleg suhe robe so za Ribnico znani tudi procesi proti čarovnicam; zadnja je bila sežgana še leta 1701. Čarovništvo, opoji in mučilne naprave so prikazane v enem izmed grajskih stolpov.

Po kosilu smo se podale v Kočevsko Reko, ki je bila več desetletij del varovanega in za javnost zaprtega območja. Pričakal nas je tamkajšnji župnik in nas popeljal v razgibano notranjost cerkve z vidnim ostrešjem, opremljeno z lesenimi kipi in barvnimi okni.

V Gotenici smo si ogledale tudi nov sodoben hlev odprtega tipa s prosto rejo krav. 120 krav molznic in še pol toliko potomcev se pase na 160 ha pašnikov. Nisem se mogla načuditi; mlad gospodar s podiplomsko izobrazbo zapusti redno službo v ogrevanih pisarnah in gre na svoje, v negotovost, na mraz, prepih, v veliko tveganje, vendar stran od vrveža in »človeškega faktorja«, kot je sam rekel.

Ostala so še Nova sela: Po stečaju kočevske tovarne se je družina preselila iz mesta, dobila v najem 110 ha pašnikov in začela z živinorejo. Imajo 17 konj, nekaj več krav dojilj, veliko ovac in tudi nekaj damjakov.

Dan smo zaključile v prijateljskem klepetu in ob izmenjavi mnenj v prijetni gostilni Falkenau pri Kočevju.

Helena Glavič

ŽUŽEMBERŠKI KRAČMANI

in TD Suha krajina

VAS VABIJO

11. januarja 2009, ob 11. uri,

na tradicionalno že 14.

KRAČEVANJE

Stari običaj kračevanja bo v Kmečkem turizmu Pod gradom.

Ob 9. uri maša v cerkvi sv. Roka.

Vabljeni!

Miha Legan, vitez viteškega reda Božjega groba

Kardinal dr. Franc Rode je konec avgusta letošnjega leta v kapeli gradu Goričane opravil vsebinsko pomenljiv obred investiture novih članov reda Božjega groba in jim izročil listino o članstvu tega reda. Dosedanjim 35-tim slovenskim članom in članicam starodavnega, v svetu zelo uglednega in pomembnega viteškega reda Božjega groba v Jeruzalemu, ki ima v 45 državah okoli 18.000 članov, se je v Sloveniji pridružilo trinajst novih, pet duhovnikov, pet laikinj z naslovom dama ter štirje laiki z naslovom vitez, med njimi je ta visoki naziv dobil tudi Miha Legan iz Žužemberka.

Foto: Arhiv Družina

Obred investiture je opravil kardinal dr. Franc Rode

Spominska fotografija

SUHOKRANJSKE Poti

Grajski trg 33, 8360 Žužemberk

e-mail: **suhokranjske.poti@zuzemberk.si**

Pozdravljen naš diakon Sašo

Odločitev za duhovniški poklic, ki jo je sprejel Sašo Kovač iz Žužemberka, je zorela kar nekaj časa. V Žužemberku je bila v soboto, 25. oktobra, posebna svečanost - diakonsko posvečenje. Cerkev in okolica je bila ozaljšana z mlaji, le-ti pa so krasili tudi Sašovo rojstno hišo na Baragovi ulici v Žužemberku.

Mašo je ob somaševanju številnih duhovnikov daroval novomeški škof mons. Andrej Glavan, ki je vodil tudi celoten obred diakonskega posvečenja. V domači cerkvi sv. Mohorja in Fortunata, ki je bila zapolnjena do zadnjega kotička, je Sašo Kovač izpovedal večno zaobljubo Bogu.

Diakonsko posvečenje je obogatil orkester in ubrano petje mešanega pevskega zbora pod vodstvom Nine Zajec, žlahtno harmonijo pa je na novih orglah dodal Aleš Makovac. Diakonu Sašu so po opravljenem obredu čestitali njegovi sosedje iz Baragove ulice ter v imenu župnijskega pastoralnega sveta Danica Bradač, pred cerkvijo pa so se čestitkam pridružili tudi številni farani, prijatelji in člani njegove družine. Za novomeško škofijo in žužemberško faro je bil ta dan velik praznik, ki pa mu bo prihodnje leto sledil še večji dogodek, novomašno slavje.

Foto: S. Mirtič

Celoten obred diakonskega posvečenja Saša Kovača je vodil mons. Andrej Glavan

Večer spominov

Dejavni dvorski upokojenci so v četrtek, 9.oktobra, v dvorani na Dvoru v okviru projekta 3. življenjskega obdobja pripravili zanimiv kulturni dogodek, ki so ga poimenovali » Večer spominov«. Spomine na svojo življenjsko pot so ob prebiranju veznega teksta, ki ga je pripravila upokojena učiteljica Tončka Banko, obudili Ivanka Kren iz Mačkovca, Slavka Andrejčič z Dvora in Henrik Travnik iz Mačkovca. Znan je pregovor »Če ne spoštuješ preteklosti, nisi vreden ne sedanjosti ne prihodnosti«, in vsi trije so podali svoje vesele, pa tudi trpke spomine. Krenova je spregovorila o spominih na šolstvo v tridesetih letih, bolj trpke in žalostne spomine na preživeta leta v izgnanstvu v Nemčiji je izpovedala Slavka Andrejčič, medtem ko je Henrik Travnik, ki se je izučil za čevljarja, opisoval nesmiselno vojno v luči domobranskega vojaka.

Pogovor z njimi je vodila Zora Može. Večer spominov so obogatili tudi otroci Podružnične šole Dvor pod vodstvom Zvonke Struna in pevski oktet Dvorjani. Upokojenci so pripravili tudi priložnostno razstavo ročnih del ter pasarske izdelke Primoža Legana.

Na sliki: Tončka Banko (desne proti levi), Henrik Travnik, Slavka Andrejčič, Zora Može in Ivanka Kren.

Foto:S.Mirtič

Prenovljena cerkev sv. Nikolaja

Tretja nedelja v novembru je bila za župnijo sv. Trojice v Ajdovcu in za celotno Ajdovško planoto resnično praznična. Novomeški škof. mons. Andrej Glavan je med dopoldansko mašo na Selih pri Ajdovcu blagoslovil popolnoma prenovljeno podružnično cerkev sv. Nikolaja.

Sedanji rod župljanov se še spominja velikanskega podviga, ko so leta 1990 v Ajdovcu zgradili novo cerkev in župnišče. Cerkev na Selih, ki je bila v pisnih virih prvič omenjena leta 1526, je bila med vojno precej poškodovana, prenovo pa je doživela leta 1985, ko so prekrili streho in leta 1989, ko so zvonik oblekli z bakrom in uredili fasado.

Največjo prenovo, znotraj in zunaj, pa je pokopališka cerkev doživela v letošnjem letu. Popolnoma so prenovili oltar, sanirali tla, na novo postavili kor, zamenjali električno napeljavo, okna, vrata, klopi, prenovili notranje in zunanje stene ter jih zaščitili pred vlago. V zvoniku je nameščeno električno zvonjenje in tretji zvon, prenovljena fasada in novi žlebovi, del prenove je bilo deležno tudi nekdanje župnišče.

Ključarji Vinko Longar, Tone Zaletelj, Bojan Novinec, Dare Iskra in Rafael Zupančič so bili gonilna sila obnove, zavzeto pa jih je spremljal in opogumljal tukajšnji župnik Janez Zaletelj. Zadnja obnovitvena dela so slonela na številnih urah darovanega prostovoljnega dela, obrtniška dela in material pa so bili pokriti z darovi faranov Ajdovške planote, pa tudi od drugod. Pohvalo domačinom in župniku Janezu Zaletelju za izvrstno opravljeno delo sta izrazila škof. mons. Andrej Glavan in žužemberški župan Franc Škufca. Po slovesnosti so za številne obiskovalce poskrbeli z domačimi dobrotami.

S. M. Foto: S. Mirtič

Vse najboljše osemdesetletniki

Marija Šiška in njenih 80 let

Dne 7. 9. je svoj 80. rojstni dan praznovala Marija ŠIŠKA iz Žužemberk, Grajski trg 40. Rojena je bila v Stavči vasi – Cegelnici, v veliki kmečki družini s 7 otroki (6 bratov). V rani mladosti je delala doma na kmetiji, pozneje pa se ja zaposlila v Novolesu v Straži, kjer je spoznala tudi bodočega moža Florjana in se z njim poročila. V zakonu je rodila dva otroka: sina Florjana in hči Brigito. Ima tri vnuke, ki jo skupaj z njenimi otroki večkrat obiščejo.

Pozneje se je zaposlila v Iskri Žužemberk, na delo je hodila večinoma peš ob vsakem vremenu, kar se ji pozna še danes na zdravju . Zaradi bolezni se je tudi invalidsko upokojila. Skupaj z možem preživlja dneve doma, saj ji zdravje ne dopušča, da bi še lahko hodila ven. Tako ji vezo z zunanjim svetom omogoča samo televizija in obiski.

Zato se je zelo razveselila tudi našega obiska ob njenem visokem jubileju. Zaželeli smo ji še obilico zdravja in dobre volje, s katero nas je sprejela.

Verona Mrvar-80 let

Istega dne 7. 9. je svoj 80. rojstni dan praznovala tudi Verona MRVAR iz Šmihela. Rojena je bila v mlinu v Šmihelu v družini s 6 otroki. Kot mlado dekle je delala v mlinu in tudi na kmetiji. Leta 1952 se je poročila z možem Ignacem, ki je bil doma na kmetiji, tako da je s tem delom nadaljevala tudi po poroki. V zakonu je rodila 3 otroke (2 sina in hčer). Ob trdem delu na kmetiji je poskrbela tudi za šolanje svojih otrok. Mož ji je leta 1998 umrl, po njem pa prejema skromno pokojnino. Sedaj živi skupaj z družino sina Andreja, ki za njo lepo skrbi, sama pa je še tudi kar pri moči, saj rada priskoči na pomoč pri lažjih delih na kmetiji. Ima 8 vnukov in 1 pravnuka, ki jo pogosto obiščejo in jo razveseljujejo.

Tudi naše čestitke se je zelo razveselila.

Terezija Krakar je imela 80. rojstni dan

Dne 26. 9. pa je svoj 80. rojstni dan praznovala Terezija KRAKAR, po domače Malenskova Rezi, kakor ji pravimo vsi domačini iz Žužemberka, Baragova ulica 35. Rodila se je v Žužemberku, v hiši,v kateri še danes živi. Kot dekle je delala doma na manjši kmetiji skupaj s starši. Moža Alojza je spoznala, ko je v okolici opravljal razna mizarska dela in se z njim poročila leta 1953. V zakonu je rodila 4 otroke (tri sinove in hčerko Marinko, ki jo je izgubila v rani mladosti, kar jo je zelo prizadelo). Ko so bili otroci še majhni, je delala doma na kmetiji, mož pa je opravljal različna dela in se pozneje tudi zaposlil, in tako pomagal, da so se otroci izšolali in prišli do poklica. Sama je bila doma pri majhnih otrocih, pozneje pa se je zaposlila v Osnovni šoli Žužemberk, kjer je delala do upokojitve. Mož ji je leta 1991 umrl, sedaj živi sama s sinom Jožetom. Ima 6 vnukov in 2 pravnuka, ki jo večkrat obiščejo.

Vesela je bila našega obiska ob njenem rojstnem dnevu, ki ga je praznovala v krogu svoje družine, zaželeli smo ji veliko zdravja in življenjskega optimizma, ki kar sije iz nje.

Jože Gliha

Dne 24. oktobra je svoj visoki jubilej – 80 let, praznoval GLIHA Jože, iz Žužemberka.

Rojen je bil v Žužemberku v veliki družini z 11 otroki. Oče je bil leta 1944 ubit, tako je mama ostala sama s številno družino in se skozi življenje težko prebijala, kar se je poznalo tudi pri otrocih, ki so morali kmalu poskrbeti za svoje preživljanje.

Tako se je tudi Jože podal na pot v Ljubljano, da bi se izučil poklica čevljarja, za katerega se je že malo priučil pri svojem očetu. Po končani vojni se je zaposlil pri različnih privatnih čevljarjih in podjetju Krupon, leta 1967 pa je postal samostojni obrtnik čevljarstva. To delo je opravljal do svoje upokojitve leta 1990, sedaj pa njegovo delo nadaljuje snaha Darinka.

V Žužemberku je spoznal svojo bodočo ženo Jelko, ki se je preselila iz Horjula in se z njo poročil leta 1952. V zakonu so se jima rodili štirje otroci (Jože, Darko, Rado in Milena). Sedaj imata devet vnukov in dva pravnuka.

Če mu zdravje dopušča še vedno rad malo pomaga snahi v delavnici, tudi dela v vinogradu se zelo veseli, najbolj pa je vesel obiska otrok, vnukov in pravnukov, ki mu polepšajo dneve.

Ob tem visokem jubileju smo ga obiskali tudi člani DU Žužemberk, mu zaželeli še veliko zdravih in prijetnih dni v družbi žene in svojih otrok ter pravnukov.

Milena Plut

V samem centru Žužemberka, ob občinski stavbi, po domače Smoletovi hiši, pa je svoj 80. rojstni dan praznovala gospa Milena PLUT. Rojena je bila v hiši, v kateri še danes živi s svojimi otroki. V družini so bili 4 otroci. Vsa mlada leta je preživela v Žužemberku, pomagala očetu in mami, tudi v gostilni, ki jo je nekaj časa imel oče.

Ker se v času vojne ni mogla šolati, je v letu 1948 opravljala knjigovoski tečaj in tako vsa leta opravljala dela v knjigovodstvu v različni podjetjih, nazadnje je delala v Iskri Žužemberk do upokojitve leta 1989.

Leta 1954se je poročila s Plut Ivanom, ki je bil doma s Potoka pri Novem mestu. V zakonu je rodila tri fante (Milana, Borisa in Zdravka).

Ima pa 2 vnukiji. Leta 1991 ji je umrl mož, sedaj pa živi skupaj s sinovoma, zelo pa se razveseli obiska svojih vnukinj.

Gospa Milena je še vedno zelo živahna in vitalna, pripravljena pomagati tudi drugim, s svojim delom pa je veliko let sodelovala v upravnem odboru društva kot vestna blagajničarka. Člani društva smo jo ob tem prazniku obiskali, ji iskreno čestitali, skromno obdarili in nazdravili s kupco rujnega. *Cajnko Tinca*
tajnica DU Žužemberk

Slavljenka Longar Pina

Po dolgih letih sta se spet srečali nekdanji sosedi Pina Longar in Iva Kovačič, sedaj oskrbovanki Doma starejših občanov Novo mesto, prej domačinki iz Žužemberka. Gospa Pina Longar je skupaj s sorodniki in prijatelji iz doma praznovala svoj 80. rojstni dan. Želimo ji še veliko zdravja in prijetno bivanje v domu. *Alenka Sajovec*

Jože Jakšič

Konec novembra je v krogu svojih prijateljev in sorodnikov praznoval častitljivih osemdeset let Jože Jakšič iz Budganje vasi. Rodil se je 18. novembra 1928 v Budganji vasi, svojo mladost je preživel v svoji nepozabni rojstni vasi nad reko Krko, od koder ima nepozabne spomine, nato pa je kmalu odšel s trebuhom za kruhom. Dolgo časa je živel v Ljubljani, sedaj pa živi v Boču pri Ljubljani. S svojimi otroki Mojco, Brigito in Joškom je optimizem in dobro voljo delil tudi z drugimi. Veliko sreče in zdravja mu je zaželel tudi žužemberški župan Franc Škufca (na sliki). Kot se za »suhokranjsko korenino« spodobi je slavljenec ta večer delil veselje s prisotnimi, tudi ob pripovedovanju številnih dogodivščin iz svojega pestrega življenja.

Blatnik Ciril

Dne 4. 11. je v vasi Vrh pri Križu praznoval svoj 80. rojstni dan Blatnik Ciril. Rojen je bil v Kitnem Vrhu, kot četrti otrok, v družini z 9 otroki. Ker je bila velika družina, kmetija pa majhna, je že od 11. leta dalje pričel delati pri drugih ljudeh. Pozneje so mu omogočili, da se je izučil za čevljarja v Malih Dolih pri Temenici, v Ljubljani pa je opravil izpit za čevljarja. Ne more pa tudi pozabiti 3-letnega služenja vojaškega roka v času od leta 1948 – 1951, kjer je občutil vse težave vojaškega poklica.

Leta 1952 se je poročil in preselil k ženi naVrh pri Križu. Tu je delal na kmetiji in se upokojil kot kmečki upokojenec. V zakonu so se mu roili 4 otroci (Metod, Marjeta, Ivana in Martin). Sinova sta žal že pokojna. Žena mu je umrla leta l991, sedaj pa živi v hiši sam, za njega pa lepo skrbi snaha Jožica, ki živi v sosednji hiši. Skupaj ima 7 vnukov in 4 pravnuke, katerih obiska se zelo razveseli.

Ob tem visokem jubileju smo ga obiskali tudi člani DU Žužemberk, mu iskreno čestitali, zaželeli še veliko zdravja in ga skromno obdarili.

Pesniški kotiček *Albin Mrvar*

Živeti brez očeta

Najlepša vasica tebi se zdi,
prve korake imela si ti.
Na gori si se ti rodila,
v slabe čase si stopila.
Luč sveta si opazila,
očeta nisi opazila.

Pri sebi mama te doji,
njene solze ličke ti poliva.
Kako mama je želela,
da bi ti očeta imela.
Proti oknu se ozira,
mogoče oče proti domu kje maširа.

Kako si mama je želela,
da še enkrat očeta bi objela.
Ta želja se ne bo izpolnila,
očeta ni domov dobila.
V težko usodo se je podala,
novo življenje si je izbrala.

Če hočemo mi preživeti,
v službo treba bo začeti.
Ti si rasla, se krepila,
v šolo rada si hodila.
Varno pot bi bolj imela,
če očeta za roko bi prijela.

Prag večnosti boš enkrat prestopila,
očeta boš ti tam dobila.
Nasproti boš hitela,
prvi boš objem imela.

Teti Veroni za rojstni dan

Brat in sestra sta živela,
mlin na Jami sta imela.
Pri njima sem v službi bil,
žito v moko sem drobil.

Dolgo let pri njih sem bil,
kakor da bi njihov bil.
Velikokrat mi je govorila,
o mlinu pesem rada bi dobila.

Le pimo teta vince,
naj voda tam šumi,
saj mlinar rabi vodo,
kolesa z njo vrti.

V mlinu si živela,
vse dobro ti poznaš,
če mlinar nima vode,
vrti se bolj počas.

Kje so moja mlada leta,
se nič ne govori,
kje mlinska so kolesa,
le Krka nam šumi.

Ne nazadnje

Nas je razveselil prvi sneg, starejše seveda malo manj, otroci pa so se prepustili čarobnemu snegu, naredili prvega sneženega moža in se sankali vse do noči.

Neprezrto

Pravo bogastvo rož na svoji stanovanjski hiši sredi Dvora je imela skozi celo poletje, vse do konca novembra, Malka Drenšek in njena hči Nada . Vzgajala in negovala jih je vsak dan, zjutraj redno zalila in jih prepustila soncu in pogledom mimoidočih . Če bi razpisali nagrado bi Drenškova zagotovo dobila prvo mesto, a največja nagrada so rože, ki so cvetele skozi vse poletje. Majhen spomin na to lepoto je ohranjen, tudi po zaslugi fotografske kamere.

Pevska skupina žitni klas

V sklopu Društva kmečkih žena Suha krajina deluje tudi pevski zbor ŽITNI KLAS. Ta se je v oktobru predstavil na različnih koncih Slovenije. V začetku meseca so članice pele na praznovanju Dneva kmetic v Zagorju ob Savi. Seveda niso šle praznih rok; s seboj so ponesle nekaj hlebcev kruha iz krušne peči. Sledilo je povabilo v Videm-Dobre Polje. Tam so praznovali 15-letnico ustanovitve Društva podeželskih žena v Strugah. Sledilo je Topliško jabolko. Pevke Žitnega klasa so tam nastopale, članice društva pa so razstavljale svoje zavitke. Predsednica društva Slavka Legan je za okusen zavitek prejela zlato priznanje.

V novembru je bila v Postojni razglasitev KMETICE LETA. Med 17-imi nominirankami je bila tudi naša predsednica Slavka. Poleg nje se je prireditve udeležilo še nekaj članic, ki so tamkajšnjemu županu poklonile pleteno srce.

Sedaj se pripravljamo na program Usposabljanje za življenjsko uspešnost – Izzivi podeželja in na praznovanje veselega decembra.

Pridružite se nam! *Helena Glavič*

Vseživljenjsko učenje in svetovanje v Občini Žužemberk

SVETOVALNO SREDIŠČE NOVO MESTO

Brezplačne možnosti učenja

V prostorih Občine Žužemberk je RIC Novo mesto v okviru projekta Center vseživljenjskega učenja Dolenjska, ki je sofinanciran s strani Ministrstva za šolstvo in šport ter Evropskih socialnih skladov, odprl Točko za vseživljenjsko učenje. Vsako **drugo in četrto sredo** bo **od 13. do 18. ure** v prostorih Občine z vami svetovalka za **učenje osnov računalništva**. Na voljo bodo tudi **različna predavanja in delavnice**. Vse to ponujamo **brezplačno**! Program vsebin in vse potrebne informacije: Anita Jakše (041 686 721). Predloge vsebin lahko sporočite tudi po telefonu. Več na spletni strani: **www.cvzu-dolenjska.si**

Svetovanje

V prostorih Občine Žužemberk s pomočjo svetovalke deluje tudi Svetovalno središče Novo mesto, ki nudi **odraslim brezplačno svetovanje glede izobraževanja in pomoč pri učenju**. V sodelovanju z Zavodom za zaposlovanje je v svetovalnem središču odprt tudi **zaposlitveni kotiček**. Svetovalke poiščite v prostorih Občine Žužemberk**, vsako sredo od 13.00 do 16.00**. Pokličite na svetovalni telefon **031 701 191**.

Naložba v vašo prihodnost

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Ogenj spet gospodaril na Plešivici

Usoda je hotela, da je pri Pečjakovih, po domače pri Civkovih, na Plešivici zagorelo kar dvakrat. Prvič pred nekaj desetletji, ko je otroška igra zanetila požar na gospodarskem poslopju in uničila še eno poslopje. Vestni vaščani in gasilci, ki so takrat prihiteli na pomoč s konjsko vprego in motorko pa so rešili kozolec in s slamo krite hiše v vasi.

Požar, ki ga je zanetila neprevidnost, pa je v četrtek, 30. oktobra, upepelila poslopje drugič. Klicu na pomoč so med prvimi odzvali vaščani in sosedje. »Sreča, da je bilo v vasi kar nekaj fantov in mož, ki so prijeli za cevi, napeljali cevovod iz hidranta in začeli z gašenjem, vmes pa ob pomoči domačih rešili živino,« je povedal Marjan Pečjak in dodala, da so v vasi usposobljene tudi žene. Ogenj je bil močnejši od vode iz hidranta, ki je počasi pojenjala, na srečo pa so v rekordnem času prihiteli gasilci. Med prvimi so se z ognjenimi zublji spopadli dvorski gasilci, zatem žužemberški in iz občinskega sektorja, Šmihela, Ajdovca, Križev, Rebri in Hinj. 65 gasilcev se je spopadlo z ognjem, njihova prvenstvena naloga pa je bila tudi obvarovati sosednje objekte. Gasilci so za gašenje kombiniranega gospodarskega poslopja velikosti 20 x 1o metrov, v katerem je zgorelo celotno ostrešje in krma, pa tudi nekaj strojev in kmečko orodje, potrebovali kar več ur, še več časa pa za odstranjevanje v dim ovitega gorečega sena.

Družini Pečjak so solidarno, takoj po požaru na gospodarskem objektu v vasi Plešivica priskočili na pomoč gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šmihel s prostovoljnimi prispevki krajanov z njihovega požarnega rajona.

Gasilska delegacija PGD Šmihel pod vodstvom Mira Papeža in predsednika Rafaela Vidmarja je v nedeljo, 2. novembra, družini izročila denarno pomoč v višini preko 3500 evrov, župan Franc Škufca, oba podžupana Jože Papež in Jože Šteingel pa še pomoč v višini 2000 evrov, ki jo je prispevala Občina Žužemberk (na sliki). *S. Mirtič*

Vaščani so se že ob prvem požaru, ki je prizadel vas, zbrali in skupaj s tedanjo KS Žužemberk v živo skalo skopali in zgradili vodohram velikosti kar 200m^3, postavili streho v velikosti preko 400 m^2, ki je od leta 1974 služila za lovljenje deževnice. V vas je leta 1983 prišla voda iz vodovoda, tako da so postopoma vodohram opustili.
Zaradi požara, ki je prizadel Civkove, pa je spet oživela ideja po ohranitvi vodohrana. Marjan Pečjak (na sliki levo) si prizadeva, da bi z majhnimi sredstvi vodohram služil za požarno vodo, za prve minute.

VARING

Služba za varstvo pri delu
Anton Fabjan s.p.
Ulica Slavka Gruma 100
8000 Novo mesto

DELAJTE VARNO V LETU 2009 Z VARING-om.
Z VAMI SMO ŽE 18 LET.

- izjava o varnosti z oceno tveganja
- usposabljanje
- pregled delovne opreme
- preiskave delovnega okolja
- izdelava navodil
- vodenje evidenc
- požarni redi, načrti
- koordinacija
- svetovanje …

Gsm: 041/673-455
Tel.: 07/39-34-990
Faks: 07/39-34-992
Splet: www.varing.si
E-pošta: info@varing.si

HVALA!

Dne 30. oktobra letos je našo domačijo na Plešivici v večernih urah doletela nesreča. Prišlo je do požara, ki je zajel ostrešje hleva in gospodarskega poslopja, shranjeno krmo in nekaj strojev in orodja.

V nesreči so nam najprej priskočili na pomoč sovaščani pri gašenju začetnega požara in reševanju živine, nato pa še gasilci vseh prostovoljnih gasilskih društev iz naše občine.

Čutimo, da smo dolžni izreči zahvalo vsem, ki ste nam priskočili na pomoč v času gašenja in kasneje.

Z zahvalo poskušamo zajeti vse, ki ste nam pomagali ublažiti posledice požara z denarno pomočjo, krmo ali z materialom. Pomoč so nudili sovaščani iz Plešivice, farani šmihelske fare, PGD Šmihel pri Žužemberku, predstavniki Občine Žužemberk in dobri ljudje iz sosednjih vasi.

Hvala tudi vsem, ki ste nam ponudili pomoč v obliki pridnih rok, pa vaše pomoči nismo izkoristili.

Solidarnost v otrocih, ki so v osnovnih šolah v naši občini pomagali v najboljši moči, pa kaže, da je odveč bojazen, da bi človek v Suhi krajini v trenutkih nesreče ostal sam sedaj ali kasneje.

Iskrena hvala vsem,
družina Pečjak

Nova nesreča v vinogradniški gorici

Do kdaj se bodo ogroženi prebivalci in lastniki zidanic, počitniških pa tudi stanovanjskih hiš?
V soboto, 22. novembra, je nekaj minut po osmi uri zvečer večja skala poškodovala stanovanjsko hišo lastnika Romana Vovka v Dolnjem Kotu 24. Skala se je po vinogradniškem pobočju prikotalila ter zadela in poškodovala del ostrešja objekta, celotno ograjo in del fasade na stanovanjski hiši, v kateri prebivata Roman in Silva Vovk že sedmo leto.

»Ravno smo večerjali, skupaj s sinom in njegovo ženo, ko je zahrumelo in zaropotalo, takoj sem vedel, da je skala,« je povedal lastnik hiše Roman in dodal, da so še pred nekaj minutami bili pred vhodom, kjer je svojo pot končala okoli dve toni težka skala. Vovka in njegovo družino spremlja strah že od aprila leta 2003, ko se je nekajkrat večja skala zaustavila streljaj nad njihovo hišo.

»Še pred nekaj urami pred to nezgodo, ko so mi pripeljali vodo gasilci, sem z nekakšnim nelagodjem pogledal gor po pobočju in sem si mislil, mogoče pa je ne bo,« je večerno dogajanje v vinogradniški soteski Stare gore komentiral prestrašeni lastnik. Domači ob trku skale niso bili poškodovani, zaradi strahu in varnosti pa sta lastnika prenočila pri starših. Škodo je velika, na srečo pa je imel lastnik hišo tudi zavarovano, precejšnja škoda pa je bila tudi v vinogradu lastnika Mihe Drenška, kjer so bili poškodovani betonski stebrički in tudi trte. Na pomoč so Vovkovim, po klicu župana, priskočili tudi dvorski gasilci, ki so zavarovali kraj nesreče ter v naslednjih dneh pregledali ves teren na strmem pobočju.

Zemljišče na pobočju nad vinogradi je tudi v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS, v upravljanju pa ga ima GG Novo mesto. Skale grozijo številnim zidanicam, počitniškim hišam, pa tudi stanovanjskim hišam, ki ležijo neposredno pod pobočjem. Zato je pomoč in sanacija gozda nujna. S. M.

Župan Občine Žužemberk Franc Škufca

»Pobočje v dolžini nekaj kilometrov in širine okoli 300 m je izredno nevarno, kajti na njem je izredno veliko skal, ki so nekajkrat večje od te in grozijo, da se bodo vsak čas odkotalile po pobočju. Občina je pristojna, da rešuje in zavaruje zdravje in življenja občanov na svojem območju, lastnik zemljišča pa mora v prvi vrsti poskrbeti, da ne ogroža življenj. Rešitev ni enostavna, zato bomo skušali skupaj z lastnikom zemljišča, to je v tem primeru Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS, Gozdnim gospodarstvom, v čim krajšem času najti rešitev za ta izredno pereč problem, predvsem kako sanirati pobočje. Vsekakor je varnost občanov na prvem mestu.«

Pobočje vinogradniške gorice Stara gora in Podšentpavel Foto: Dušan Šetina

Skala je naredila na hiši Vovkovih pravi pogrom Foto : Slavko Mirtič

Miloš Kecman, Gozdar svetovalec I, Kot vodja Krajevne enote Žužemberk

»Gozdovi nad vinogradi nad Šentpavlom in Stare gore, vse do »Grmadarja« so bili leta 2005 z državnim odlokom razglašeni za varovalne gozdove. To pomeni, da je gospodarjenje v njih omejeno in se mora v celoti podrejati funkciji gozda, ki ga opravlja- to je varovanju pred plazenjem zemljišča. S tem neposredno zagotavljajo tudi varovanje objektov pod gozdom. Za gospodarjenje z gozdom je odgovoren lastnik sam. Del gozdov nad vinogradniško gorico je v državni lasti in dela v njih načrtuje zavod za gozdove. Vendar pa ZGS (Zavod za gozdove Slovenije) načrtuje le dela v zvezi z drevnino, zato posegov v samo zemljišče ne moremo planirati, razen kadar gre za gradnjo gozdnih cest ali gozdnih vlak, česar tu ne nameravamo. V primeru »letečih skal« mora priti pobuda od ogroženih. ZGS lahko da mnenje, ki je v tem primeru nesporno, da sanaciji brežin nad vinogradi ne nasprotuje, ni pa nobenih zakonskih osnov, zakaj bi ZGS moral sanacijo finančno tudi podpreti. Prizadeti se lahko obrnejo na lastnika, to je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov in ostale zasebnike, če in v kolikšni meri so pripravljeni podpreti sanacijo!«

SUHOKRANJSKE Poti

Grajski trg 33, 8360 Žužemberk
e-mail: suhokranjske.poti@zuzemberk.si

Gams v dolini reke Krke

Lovec Srečo Gliha s trofejo, Foto: S. Mirtič

Član Lovske družine Plešivica in njen čuvaj Srečo Gliha z Dvora pri Žužemberku je v petek, 31. oktobra, ob 8. uri, zjutraj opazil žival, ki ni značilna za te kraje. »Pod Plešivico, kjer imamo krmišče, sem vasjo Drenje in peskokopom nad Sotesko opazil pravega gamsa. Na razdalji okoli sedemdesetih metrov sva se gledala kar nekaj minut. Nisem verjel svojim očem, zato sem se informiral in poklical odgovornega za lovstvo na Zavodu za gozdove, ki mi je dal zeleno luč za odstrel te živali.« Gams, moškega spola, je trofeja, ki ga bo še dolgo spominjala na zeleno bratovščino. Gams je bil po oceni star okoli treh let, težak pa okoli 30 kg. Lovska sreča se je 52-letnemu Supraznik z ženo Vero odpravil krmit hokranjcu nasmehnila, ko se je na živali, s sabo pa je vzel tudi puško, se dogodka spominja Gliha.

»Takšne trofeje res nimam, pridružila pa se bo moji zbirki trofej v lovski sobi, kjer dominira trofeja prepariranega medveda, sicer pa sem v svojem dvajsetletnem lovskem stažu uplenil prek osemdeset prašičev, več deset trofejnih jelenov in srnjakov,« je pojasnil strasten lovec, ki je po duši tudi velik ljubitelj narave in živali.

Srečo je član Lovske družine Plešivica iz Žužemberka, ki gospodari na več kot 9000 ha gozda, samo letos pa je speljal v gozd več kot 6 prikolic sadja, skupaj s člani njihove lovske druščine pa bodo jeseni namenili za hrano divjadi na njihovem območju cel kamion sladkorne pese in ter več sto kg koruze.

V začetku prejšnjega stoletja so gamsi živeli v visokogorju Alp s Pohorjem vred, manjše skupine tudi v Zasavju, v dolini Kolpe, Iške in Šmarne gore. Okoli leta 1930 so ga lovci naselili na Snežnik in dvajset let kasneje še na Nanos, pojavili so se na Gorjancih, okrog druge svetovne vojne pa so jih videli tudi na Boču in Rogatcu. V zadnjih desetletjih so se spustili z območij nad gozdno mejo v z gozdovi zaraslo sredogorje, tako da so danes pogosti tudi v hribovju predalpskega sveta. Predvideva se, da so v to območje ob reki Krki prišli iz zasavskega hribovja. V zadnjem desetletju pa sta bila ugotovljena le izguba gamsjega mladička v lovski družini LD Škocjan. Odstrel gamsa po lovsko upravljalnem načrtu v novomeškem območju ne omejujejo.

Turistične in druge informacije:

Občina Žužemberk, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, tel. ++386 7 3885 180,
fax. ++386 7 3885 181, e-mail: obcina.zuzemberk@zuzemberk.si,
http://www.zuzemberk.si
Turistično društvo Suha krajina, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, GSM ++386 41 324 710,
e-mail: td.suha-krajina@siol.net, http://www.freewebs.com/tdsuhakrajina

Krajevni urad Žužemberk,	Grajski trg 33,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 88 063
Policijska pisarna,	Grajski trg 33,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 006
Pošta Žužemberk,	Grajski trg 29,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 85 600
Banka z bankomatom,	Grajski trg 7,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 88 116
Zdravstvena postaja Žužemberk,	Jurčičeva 32,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 85 270
Splošna ambulanta Nataša dr. Žagar Arkar,	Jurčičeva 32,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 88 069
Zobozdravstvena amb. Zlatko dr. Povše,	Jurčičeva 32,	8360 Žužemberk,	tel.++386 7 30 88 150
Lekarna Žužemberk, mag. Tanja Lukanc,	Grajski trg 41,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 38 88 000
Veterinarska ambulanta Žužemberk,	Grajski trg 41,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 319
Župnijski urad Žužemberk,	Zafara 20,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 195
Osnovna šola Žužemberk,	Baragova 1,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 022
Zavod za gozdove, KE Žužemberk,	Grajski trg 26,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 050
Bencinski servis Dvor,	Dvor 93,	8361 Dvor,	tel. ++386 7 38 88 506
Pošta Dvor,	Dvor 12B,	8361 Dvor,	tel. ++386 7 38 85 610
Večnamenska kulturna dvorana z muzejsko zbirko,	Dvor 12B,	8361 Dvor,	tel. ++386 7 38 85 191
Podružnična šola Dvor,	Dvor 16,	8361 Dvor,	tel. ++368 7 30 88 447
Krajevni urad Hinje,	Hrib pri Hinjah 7,	8362 Hinje,	tel.++386 7 30 43 901
Osnovna šola Prevole,	Prevole 32,	8362 Hinje,	tel. ++386 7 38 85 292
Pošta Hinje,	Hrib pri Hinjah 7,	8362 Hinje,	tel. ++386 7 38 85 620
Župnijski urad Hinje,	Hinje 1,	8362 Hinje,	tel. ++386 7 30 43 905
Podružnična šola	Šmihel pri Žužemberku,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 054
Župnijski urad Šmihel,	Šmihel pri Žužemberku 29,	8360 Žužemberk,	tel. ++386 7 30 87 803
Podružnična šola Ajdovec,	Dolnji Ajdovec 0N,	8361 Dvor,	tel. ++386 7 30 88 447
Župnijski urad Ajdovec,	Dolnji Ajdovec 12A,	8361 Dvor,	tel. ++386 7 38 88 540

Srečanje lokalnih tiskanih medijev letos v Slovenski Bistrici, prihodnje leto v Žužemberku

Neslutena moč, ki se je lokalni časopisi niti ne zavedajo, je bila osrednja misel, ugotovitev, pa tudi zaključka razprav, ob dejstvu, da imajo ti mediji še veliko neizkoriščenih potencialov na 11. srečanju lokalnih časopisov v Slovenski Bistrici, ob vsem tem pa je ključnega pomena uredniška, finančna in politična avtonomnost.

Na 11. srečanju je sodelovalo kar 28. uredništev slovenskih lokalnih časopisov in blizu 70 urednikov, ki so prisluhnili uvodničarjem doc. dr. Sonji Merljak Zdovc, Urošu Urbasu in Nevenki Dobljekar, dolgoletni poklicni novinarki Radia Slovenija.

Novinarka Sobotne priloge dela doc. dr. Sonja Merljak Zdovc je zbrane skozi zgodbo seznanila z osnovnimi pravili o novinarskem delu, o junakih iz lokalnega okolja, ki so umeščeni v prostor in čas, ki so dobro napisani in lepo berljivi.

O času, ko klasični časopisi doživljajo občuten upad naklade in branosti, povečanju kredibilnosti lokalnih časopisov, naklade in berljivosti, predvsem pa česa »lokalci« ne smejo storiti, je novinarjem in tržnikom spregovoril namestnik urednika dnevnika Finance Uroš Urbas.

Nevenka Dobljekar pa je opozorila na velik pomen lokalnih medijev, ki so naravnani pozitivno, pišejo o vsakdanjih tegobah preprostih, malih ljudi, medtem ko so večji mediji naravnani negativno.

Predsednik republike dr. Danilo Türk je v svojem pozdravnem nagovoru dejal, da se tudi v času, ko vse bolj dominira internet in elektronska komunikacija, ne zmanjšuje pomen časopisov, ki so osredotočeni na kraj bralca. Poudaril je, da smo v času globalizacije čedalje bolj izpostavljeni informacijam iz celega sveta, vendar smo čedalje bolj občutljivi in zainteresirani tudi za informacije iz našega lastnega okolja.

V globalizacijskem času človek vse bolj išče zatočišče v svojih koreninah, v svojem domu in v stvareh, ki so mu blizu, zato domače informacije v povezavi z globaliziranimi informacijami igrajo pomembno vlogo za vsakega uporabnika medijev. Predsednik dr. Danilo Türk je spregovoril tudi o svobodi izražanja, ki je temeljna človekova pravica in temeljna družbena vrednota.

Dosedanjim tudi večkratnim organizatorjem srečanj v Rogaški Slatini, Portorožu, Slovenskih Konjicah, Novi Gorici, Nazarjah, Postojni, v Sevnici in časopisu Panorama iz Slovenske Bistrice, se bo prihodnje leto pridružil tudi Žužemberk. Organizacija srečanja skoraj 300 registriranih časopisov, glasil in revij, od katerih jih redno izhaja vsaj dobra polovica, je velik organizacijski zalogaj, obenem pa pomeni to srečanje tudi velika promocija Občine Žužemberk in Suhe krajine. Urednik

Organizator 11. srečanja urednik tednika Panorame Bojan Sinič in Vlado Kostevc, član uredniškega odbora Suhokranjskih poti, foto: S. M.

Predsednik dr. Danilo Türk je pozdravil udeležence Foto: S. M.

Prizadevne članice in člani Turističnega društva Suha krajina iz Žužemberka so tako kot že v minulih letih, tudi v iztekajočem se letu 2008 prostovoljno, požrtvovalno in tudi odgovorno pripravili veliko odmevnih prireditev ter sodelovali na mnogih prireditvah zunaj naše občine ter tudi v tujini.

Brez pomoči donatorjev, sponzorjev, drugih društev ter organizacij in tistih, ki naše delo podpirajo, tega ne bi zmogli izpeljati.

Še posebej pa se letos javno zahvaljujemo vsem, ki ste nas podpirali in si želimo, da bi podporo namenili tudi v prihajajočem se letu.

To so: Občina Žužemberk, CGP d.d., Zarja d.d., Zavarovalnica Tilia d.d., Si.Mobil d.d., TOPOS d.o.o., Zavarovalnica Triglav d.d., KRKA d.d., Sirius.si d.o.o., I-les, Hranilnica LON d.o.o., GPI tehnika d.o.o., NLB d.d., Podružnica Dolenjska in Bela krajina, REKON d.o.o., Kovinoplastika Piskar d.o.o., Espri d.o.o., Dinamic d.o.o., Gradbeništvo Vidic, Standom nepremičnine d.o.o., Radio Krka, Vaš kanal -TV Novo mesto d.o.o., Mercator d.d., KZ Trebnje z.o.o., Gostgrad d.o.o., Podjetniško svetovanje Leko, FS d.o.o., CeROD d.o.o., Komunala Novo mesto, NET informatika d.o.o., FotoVideo studio Maver, SL consult d.o.o., SPEM d.o.o., ter Slovenska Turistična Organizacija

Ob tej priložnosti želimo vsem članom in članicam turističnega društva, članom drugih društev in organizacij, donatorjem, sponzorjem, prijateljem, obiskovalcem prireditev in vsem simpatizerjem turističnega društva vesel božič ter zdravo, srečno, zadovoljno in mirno novo leto 2009.

Upravni odbor TD Suha krajina

Odloči se za življenje, namesto da ti ga narekuje zasvojenost

Te besede so zapisane na zloženki društva »PROJEKT ČLOVEK« in so namenjene vsem, ki se srečujejo s problematiko zasvojenosti (droga, alkohol, motnje hranjenja, hazarderstvo) in njihovim bližnjim.

V društvu »PROJEKT ČLOVEK« nudimo pomoč tistim, ki sprejmejo odločitev, da jim droga ne bo več usmerjala življenja in se odločijo za kvalitetno življenje brez drog, zdrave družinske odnose, vključenost v družbo (v smislu šolanja, zaposlitve, družabnega življenja), prav tako nudi pomoč družinam, ki se soočajo z dejstvom zasvojenosti bližnjega.

Vstopna točka v program je običajno SPREJEMNI CENTER. Društvo ima trenutno pet sprejemnih centrov, in sicer v Ljubljani, Piranu, Ravnah na Koroškem, Rušah (blizu Maribora) in v Kočevju.

Programi, ki jih izvaja Sprejemni center Kočevje so:

Telefonsko svetovanje; za uživalce drog in njihove svojce, ki vsaj prve informacije najraje pridobivajo anonimno (da se jih informira in motivira za iskanje pomoči),

Izvajanje prvih pogovorov; **Programi individualne terapije;** za osebe, ki imajo težave z zasvojenostjo in so že uspele vzpostaviti abstinenco, vendar potrebujejo pomoč pri spoprijemanju z vsakdanjimi življenjskimi težavami (program SORA), **Izvajanje športno-kulturno-ustvarjalne dejavnosti**

Poiščite nas in skupaj bomo poiskali rešitev.

Društvo »PROJEKT ČLOVEK«

Sprejemni center Kočevje, Ljubljanska c. 7, Kočevje

Tel: 051 650 459

Email: sc.kocevje@projektclovek.si

Kamela v reki Krki

Ne verjamete? Saj ni treba, je pa kar podobna kameli. Včasih se narava poigra in ustvari različne oblike. Tako se je zgodilo tudi tokrat, od nekod je Krka prinesla to drevo, ki ga vidite na sliki in ki močno spominja na kamelo.

To smo napisali in pokazali sliko kot vzpodbudo, ker verjetno kdo od Vas bralcev vidi in najde v naravi kakšno nenavadno stvar. Samo poslikati, poslati sliko in zraven napisali kakšen stavek na naslov Suhokranjske poti, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, za naslednjo številko, do 1. marca 2009, in mi bomo z veseljem karkoli nenavadnega objavili. Torej, želim Vam ostro oko in malo sreče!

Besedilo: Rudi Cerkovnik, foto: Cvetka Florjana Zajec

Bazar v novem mestu

Radioklub Žužemberk se je širši javnosti predstavil s svojimi aktivnostmi na Bazarju nevladnih organizacij v Novem mestu 24. septembra. Bazar je organiziral regijski center za razvijanje prostovoljnega dela jugovzhodne Slovenije iz Novega mesta.

Bazar je potekal v Domu Janeza Trdina od 9. ure zjutraj do 17. ure. Na predstavi je bilo prisotnih več kot štirideset društev nevladnih organizacij, katerih delo sloni na humanitarni, izobraževalni in prostovoljni dejavnosti. Radioklub je predstavil svoje aktivnosti na področju tehnične kulture, povezovanje med narodi vsega sveta ne glede na raso, politično ali versko pripadnost, raziskovanje, konstruktorstvo in humanitarnost v primeru katastrof, ogrožanje premoženja in življenj.

Iz Občine Žužemberk smo bili edini, ki smo se tu predstavili, kljub velikemu številu tu registriranih društev.

Hvala vsem iz regijskega centra za razvijanje prostovoljnega dela jugovzhodne Slovenije, ki so nam omogočili brezplačno predstavitev našega dela.

Dušan Mikec

Umrli občani in občanke

Seznam umrlih v občini Žužemberk v času od 01.04.2008 do 30.11.2008

Pokopališče Veliko Lipje
ŠKUFCA FRANČIŠEK, Malo Lipje 5, (82 let).

Pokopališče Dvor:
ŠKRBE RUDOLF, Stavča vas 33, (74 let);
KONCILJA VIKTOR, Dvor 62, (56 let);
LAVRIČ ALOJZIJA AMALIJA, Sadinja vas 36, (84 let);
GREGORIČ AMALIJA, Trdinova 5/c, 8000 Novo mesto, (60let);
GRUM ANTONIJA, Dvor 53, (73 let);
BRADAČ ANTON, Sadinja vas 28, (76 let);
KONCILJA DRAGA, Dvor 10, (79 let).

Pokopališče Vrhovo:
PRAZNIK EMERAN, Vrhovo 8, (78 let);
BLATNIK JOŽE, Vrh pri Križu 10, (49 let).

Pokopališče Sela pri Ajdovcu: 1.
JERŠE EDVARD, Veliki Lipovec 24, (78 let);
BLATNIK TEREZIJA, Srednji Lipovec 19, (79 let);
MIRTIČ ANGELA, Veliki Lipovec 19, (79 let)

Pokopališče Hinje:
HOČEVAR RENE, Bratovževa ploščad 36, 1000 Ljubljana,(1 leto);
ROBIDA OLGA, Lopata 14, (72 let);
HOČEVAR MARIJA, Skopska ulica 1, 1000 Ljubljana,(80 let);
ČAMPELJ ANTON, Lazina 6, (76 let);
MRVAR FRANC, Visejec 18, (75 let);
ZORE STANISLAV, Lopata 17, (68 let);
HOČEVAR MARIJA, Gorenje Laknice 38, 8230 Mokronog; (81 let);
FABJAN MARIJA, Pleš 2, (87 let);
BLATNIK JULIJA, Visejec 10, (86 let);
PELC MARIJA, Prevole 10, (81 let);
NOVAK ANTON, Pleš 4, (55 let).

Pokopališče Žužemberk:
MOHORČIČ JOŽEFA, Prapreče 11, (92 let);
PEČJAK JOŽE, Stavča vas 26, (75 let);
GRM FRANCELJ, Brinje I. 12/A, 1290 Grosuplje, (47 let);
ŠUŠTARŠIČ ALOJZIJ, Stranska vas 24,(60 let);
KOSMINA CIRIL, Breg 18, (78 let);
LONGAR JOŽEF, (76 let);
TRAVNIK AMALIJA, Trške njive 31, (87 let);
CERKOVNIK MILENA, Grajski trg 37, (70 let);
ŠINKOVEC LJUBICA, Vrti 11, (54 let);
MOHORČIČ JOŽEF, Jurčičeva 72,(68 let).

Pokopališče Šmihel:
VIDIC IVANA, Drašča vas 5, 1303, (68 let);
HROVAT FRANČIŠKA, Šmihel 32, (96 let);
LAVRIČ ŠTEFAN, Šmihel 34, (72 let);

Podatke je posredoval koncesionar Občine Žužemberk:
Pogrebne storitve Novak, Marija Novak s.p.

POGREBNE STORITVE

Marija Novak s.p.
Reber 2a, Žužemberk
Tel.: 07/38 88 100
GSM: 031/876 276

Nudimo pogrebne
in pokopališke storitve
na območju občine Žužemberk

Resnica in sprava

V tišini, brez besed so bile ob letošnjem dnevu mrtvih prižgane sveče tudi ob grobovih domobrancev padlih in umorjenih med in po drugi svetovni vojni pri spomenikih v Šmihelu, v Žužemberku in na Selih. Mnogi, ki so napisani na ploščah, nimajo svojega groba, za mnoge se še vedno ne ve, kje jih je pobila komunistična oblast, po že končani drugi svetovni vojni. Več kot šestdeset let je od konca vojne pa še vedno niso razčiščeni zločini v komunističnem obdobju.

Spomenik pri cerkvi sv. Nikolaja na Selih Foto:S. Mirtič

Pustni karneval v letu 2009 bo!!?

Zato Odbor za organizacijo karnevala vabi vse občane, ki imajo smisel za norčije in 'zdravilen' kritičen odnos do oblastnikov in vsakršnih drugih napak, zaradi katerih mi, ubogo ljudstvo, trpimo, pridružite se nam, da s skupnimi močmi razgalimo na pustnem karnevalu vse, kar se v naši družbi ne bi smelo dogajati in ob tem se bomo še zabavali. Niso pomembna leta, sprejmemo vse: od ene- ga do sto let.

Prvi sestanek bo drugo soboto v novem letu, to je 10.1. 2009. Torej vse, ki jih zanima živ- ljenje prikazovati na norčav način, vljudno vabl- jeni! pravice!

Naše geslo: skozi humor do

Dosedanji vodja karnevala

Alojz Cvetkovič

Za več informacij pokličite: **040 455 180**.

SUHI PUSTNI KARNEVAL

zopet v Žužemberku,

in to
v nedeljo, 22. februarja 2009, ob 14. uri,
na trgu pred Žužemberškim gradom.

Pridejo vsi, pridite tudi vi….

Le delaj, delaj deklič lep prtič

Na krožku vezilje pozimi marsikaj lepega naredijo, na Trških dnevih, na razstavi, pa pokažejo, kaj so prijetnega za oko izvezle.

Takole poje ena od ljudskih pesmi, ki so jo pele vezilje nekoč, ko so vezle ali pletle in še kaj drugega počele v zvezi s takim ali podobnim delom.

A tudi danes ni takšno delo pozabljeno, tudi v Žužemberku ne. Vsako jesen se v začetku novembra zberejo vezilje in kakšne nove pridejo zraven, ene, da bi napredovale ali pogruntale kaj novega, nove pa, da bi se naučile spretnosti vezenja. Tečaj potem traja do meseca maja. Sodelujejo od 20 do 25 članic. »Letos bo to že 6. druženje,« je v pogovoru povedala njihova mentorica Mihaela Ožbalt, ki ne ve, če bo še dolgo vztrajala pri vodenju tečaja in pri pripravljanju razstav, ker se je v 'sodelovanju' že večkrat pretrgala kakšna nitka, potem pa morajo narediti vozle, če hočejo nadaljevati.

Svoje izdelke pa tudi vsako pokažejo, in sicer vsako leto ob Trških dnevih je videti njihove čudovite izdelke, v katere je vloženo ure in dela, tudi ljubezni in predanosti, da nastanejo z vezenjem na platnu slike, gobelini, prti, razno cvetje, nakit in še bi kaj našlo. Tako iz tisoč in tisoč vbodov nastajajo male umetnine, ki nam dajejo občutek nečesa lepega za oko in dušo, ko vso to obilico izdelkov občudujemo, ali jih imamo kar doma, da nam polepšajo dom.

Leto s bodo imeli že 10. obletnico, DU Žužemberk 8. razstavo, vsako leto pa v februarju pokaže Društvo kmečkih žena svoje dobrote, zraven pa tudi izdelke iz vezenja.

Tako si po stari šegi včasih vezilje zapojo: »Le delaj, delaj deklič lep prtič, da odnese v slovo ga mlad fantič, in vrne se, ko zrel za poroko bo deklič!«

Rudi Cerkovnik

BENCINSKI SERVIS 24/7

Bencinski servisi 24/7 so odprti 24 ur na dan, vse dni v tednu in nudijo uporabnikom cenejše gorivo najvišje kakovosti. Sodobna tehnologija omogoča optimalno delovanje celotnega sistema in prinaša strankam visoko kvaliteto storitev. Zaradi popolne avtomatiziranosti na servisu ni potrebna prisotnost osebja. Servisi so standardizirani, zato njihova postavitev zahteva zelo kratek čas. Naslednja značilnost je modularnost, ki ima velik pomen za investitorja, ali upravljalca, ki lahko izvedbo prilagodi svojim dejanskim možnostim in omejitvam, pa tudi okoljskim in arhitekturnim značilnostim.

Samopostrežni bencinski servis 24/7 je zaradi svoje arhitekturne zasnove in inovativnega dizajna dobro prepoznaven, tako doma, kot tudi v tujini. Zaradi standardizirane izvedbe servisa se lahko uporabnik znajde na katerikoli lokaciji, uporaba storitev pa je enostavna in hitra. Proces točenja je hiter in povsem preprost. Navodila so jasna in se nahajajo na zaslonu točilnega avtomata, poleg tega so tudi glasovno podprta in so uporabniku v pomoč skozi celoten proces od avtorizacije, točenja goriva in vse do tiskanja računa. Pri točenju goriva kupec na ekran enostavno odtipka ali izbere znesek, za katerega želi napolniti rezervoar z gorivom. Zatem se avtomatično izvede avtorizacija, nato pa kupec natoči gorivo kot na ostalih klasičnih bencinskih servisih. Kupcu se na koncu obračuna tisti znesek, za katerega je dejansko točil (ne tisti, ki ga je pred dejanskim točenjem izbral oz. odtipkal). Avtomat na koncu kupcu natisne še račun.

Plačevanje na samopostrežnem servisu 24/7 poteka s pomočjo naprednih tehnologij na plačilnih avtomatih. Plačevanje je mogoče s plačilnimi karticami, mobilnimi telefoni, gotovino ali interno plačilno kartico 24/7.

Spremljanje nivojev goriva v rezervoarjih in pravilnega delovanja vseh sistemov, video nadzor in vse ostale funkcije so nadzorovane in upravljane na daljavo. Bencinski servisi so pod stalnim 24 – urnim nadzorom. Distribucija goriva je načrtovana na nivoju celotnega podjetja, ter podprta s sistemom za upravljanje oskrbovalne verige, ki zagotavlja optimalno distribucijo goriva do vsakega bencinskega servisa, brez izpada goriva, z načrtovanjem porabe, planiranjem transportnih poti in upravljanjem dostave. Servisi so opremljeni s klasično opremo bencinskih servisov, kot so rezervoarji za gorivo, agregati za točenje, itd. ter s sistemom za avtomatsko delovanje gasilne naprave , tako da se na bencinskem servisu lahko počutite povsem varne.

Prednosti takšnega bencinskega servisa so predvsem:

- stalna dostopnost (24 ur na dan),
- cenejše in visoko kakovostno gorivo,
- hitrost,
- najsodobnejša tehnologija, ki omogoča nadaljni razvoj.

POZNATE VAŠ KRAJ

Odgovorov je prišlo 6. Nagrajenci: Miha Miklič, Klečet 13, 8360 Žužemberk, Gašper Pirnat, Klečet 22, 8360 Žužemberk, Nina Zaletelj, Šmihel 27, 8360 Žužemberk. Pravilen odgovor: šolski vrt.

Smerokaz za vinsko gorico, ki je na fotografiji so postavili delovni člani Društva vinogradnikov Suha krajina. Navedite ime kraja, kjer je postavljen in nagrada, v kolikor boste imeli srečo pri žrebu, bo vaša. Odgovor pošljite do vključno 1. marca 2009 na naslov: Suhokranjske poti, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, s pripisom »Poznate vaš kraj?«

SPONZOR

GOSTILNA ZUPANČIČ

Na pragu novega leta
naj vam nakloni spoznati prave ljudi,
storiti prave reči, ubrati prave poti
in v sebi in drugih najti
le dobre stvari.
Srečno 2009

Odkrivamo stare fotografije

Dobili smo 15 pravilnih odgovorov. Nagrajeni so: Anton Hren, Brilejeva 10, 1117 Ljubljana, Cvetka Florjana Zajec, Prapreče 20/a, 8360 Žužemberk, Špela Strnad, Drašča vas 23, 1303 Zagradec. Pravilen odgovor: Leon Štukelj.

Tokrat objavljamo fotografijo objekta, katerega ni več. Na mestu tega pa leži nov večnamenski dom. Navedite leto nastanka fotografije, ime dvorane katera je še vidna z leve strani fotografije, ali vsaj ime kraja, kjer je ta fotografija nastala.

Odgovor na vprašanje pošljite do 1. marca 2009:

Suhokranjske poti, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, s pripisom: » Odkrivamo stare fotografije« in nagrada našega sponzorja bo vaša.

Zahvala

Vsem prijateljem, vaščanom, podjetju GG Novo mesto p.e. Straža se zahvaljujeva za izdatno pomoč, delo in pomoč v obliki materiala pri postavitvi novega kozolca. Iskrena zahvala tudi gasilcem sektorja Žužemberk za pomoč pri gašenju, pospravilu in obnovi pogorelega objekta.

Gregor Novak in oče Franc Novak, Grajski trg 20, 8360 Žužemberk

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO
ŽUŽEMBERK

Naj sproščenost, mir,
veselje vas vse leto bogatijo,
a vse vaše skrite želje v novem letu naj
zaživijo.
Srečno 2009

PGD Žužemberk

Nagradna križanka

Prispelo kar 31 rešitev nagradne križanke. Nagrade dobijo: Stane Avsenek, Virje, 4290 Tržič, Melita Mavsar, Mali Lipovec 6, 8361 Dvor, Jože Papež, Ulica Gradnikove brigade 9, 5271 Vipava.

Nagrajencem iskrene čestitke!

Rešitev križanke v 32 številki pošljite na naslov Suhokranjske poti, Grajski trg 33 do 1. marca 2009 s pripisom Nagradna križanka.

Še to prosim preberite: ne pošiljajte cele križanke, ker s tem morate izrezati zadnjo stran, ki je zaradi slik zanimiva, pošljite samo na list napisano geslo.

Za uredništvo: Rudi Cerkovnik

SPONZOR

LAURA BAR

Silvana Malec s.p.
8361 Dvor 53b
051 428 568

VELIKO...			19. IN 24. ČRKA	BARVA KRVI	MADŽ. SKLAD. FERENC	4. DIMENZIJA	GRŠKI KOME-DIOGRAF	GOVOREC IJEKAV-ŠČINE	PODOFIC. ČIN V JUGOSL.	
										SESTAVILA PETRA KASTELIC
			STROKOV-NJAK							
			OBIČAJ							
PIŠČANEC (POG.)						RUMENO RJAVA BARVA				
AMERIŠKI IGRALEC RYAN						PLEMIŠKI NASLOV				
						GL. MESTO ZAMBIJE				
GIB PRI GUGANJU					MESTO V BOSNI					
					MOŠKO IME					
UPAM, UPAŠ, ...				DIKTATOR SADAM						
				OSNOVA						
MAX ADLER			M. GLAS				CIRIL KOSMAČ			
			SPREMLJ. BARBIE				REKA TAJSKE			
SLOV. PRIMOR. MESTO								VLADIMIR DEDIJER	EROS RAMA-ZZOTTI	CVETKA AHLIN
	KDOR RAD JEZIKA									
SREČNO 2009	DVE ŽENSKI IMENI									

Suhokranjske poti, javno glasilo izdaja Občina Žužemberk, Grajski trg 33, 8360 Žužemberk, e-mail: suhokranjske.poti@zuzemberk.si. TRR: 01393-0100015568. Medij Suhokranjske poti vpisan v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod številko 14 (odločba 006-120/01). Odgovorni urednik: Slavko Mirtič, uredniški odbor: Slavko Gliha, Ljuba Nose, Mojca Papež in Vlado Kostevc. Zunanji sodelavci: Darko Pucelj, Polona Seničar, Miloš Kecman in Petra Kastelic. Lektor: Rudi Cerkovnik. Oblikovanje, grafična priprava: Tomislav Mihailović . Filmi: GRAFIKA Novo mesto d.o.o. Tisk: Kastelic Zvone, s.p. Novo mesto. Naklada: 1800 izvodov.